

+++++
ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஜயர், B.A.

அமைச்சர்

அன் பளிப்பு
+++++

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TRUVANMIYUR ௬: MADRAS-41

VIII B.12

திருச்செறமபலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி: அ. வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

VIII

B.12 (12)

வல்லை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலித்தவழக்களேடு

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய ஐயரது

வித்தியாவர்த்தினி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்

விசுவநாத ஆவணிகம்.

Registered Copyright.

செ. 23: 2021

சிறப்புப்பாயிரம்.

— 0 —

யாழ்ப்பாணம்
ரயில்வாகனப்புலவரியற்றியது

பரதராசனுய ரசலராசனமகன பனகண்ணபுதரு பண்டிசேர
வீரதராசலிவ நெயினீளசரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினுன
சுரதராசனைய மொழியரங்கனருள கருணைமாரிமிகர பருணிதன
வாசராசனமறை வாணராசனமிசு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்
சின்னத்தீபிப்புலவரியற்றியது

மைத்தவிடப பணிபபணியான வராசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாக கொண்ட, சித்தனுயர சிவவிசுமான மியந்தனைச செந்தமிழாற
தெரித்தல செயதா, னத்தகைய பாரதது வாசகோத திரனாக நரு
ரு மைத்தன், சத்தபுரி களிறகாசி நகாவரத பண்டிதமுத தமிழவல
லோனே

யாழ்ப்பாணம்
சி. வை. தாமோதரப்பிள்ளையியற்றியது.

சீயலிங்க சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணருகன னாகத
தியலிங்க* நயரத ராஜபண டிதமறையோ னியம்பி னுனவைத
தியலிங்கன வலவையியற றமிழப்போத காலிரியன செகமீ தசலெ
மயலிங்கன கிலாதவகை வழங்கவழங்க கலோதினிது வகுத்தா னன்றே.

* இங்கம்-அறிவு.

உ

திருச்சிறைப்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காபடி.

ஓங்குமொரு மருப்பானே யுயிரக்குயிரா யிருப்பானே யுர்க வே
தன, றுங்குமெடு நிலத்தானே முகத்தானே வதைத்தானேச சயில மா
னைப, பாவகுவைத்து மழுத்தானே பரித்தானறந் தனித்தானேப பசும
பொற றோடுப, பூங்கமலப பத்தானேப பொருவிடே நு காதநா
னைப போற்றல செயவாட.

கடவுள்வாழ்த்து,

சபாபதி.

சீராதந் கமலமலரத் திசைமுகனூத் திருமாலுந் தேவா கோவுங்
கூடாதந் நகரபுலிககாற நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வாராதந் கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மனறு ளாடுங்
காராதந் மணிமிடற்றுந் கடவுடிரு வடியினைகன கருத்தூர வைப்பரம்

சிவகாமியமமை.

கடிகமழ்கட சமலமலரக் கடடிகிரிக் கரனொருகு காம தாகிப
படியிடநது மறிவரிய பதப்பவன மலைமருங்கிற படரும் பசைசக
கொடிகொடிய பவககூடலிற குளித்தழுகநா தின்பமுத்தி கூடுமவண்ண
மடியவருந் கருளபுரியுந் சிவகாமி யமமைபத்த தனடி கூடவாரம் (உ)

விநாயகா.

சொறபகாரா வினுக்கடககா வளங்குலவு நிலைமன்றிற் றுலங்
கு கோயிற, பொறபகலாக குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவா
போற்ற மேவி, பறபகனூண் மலரிதைத்துத் தொழுபடியார கேட்ட
வா மளித்த லாலே, கறபகார மமபெறுமே மமபனேவோ கொம்ப
னையுட் கருதி வழுநாம.

(ங)

சுபபிரமணியா.

சூராடடுப பயிலசயித துணைமுலைத்திண டகுவிடானம் தோயும்
கரடகண, ணீராடடுப பெறமறநீ டவுணருடற புலவலகை நிறைபுத
தேககிப, பாராட்டுத தாவடிவேற டடைபணிதத கரணபாரப பதி
கஞ்ச செலவச, சூராடடுப பிள்ளை யெனு முருகனமுரு கவிழ்மலாததாள
செனனி சோபபாம (சு)

இரங்குனறன றஞ்சநமக கெனறுமக வானமுதலோ ரிரப்ப நீண
ட, கரங்குனறம் படைத்தனைய கரிமுசத்தோ ணரிமுசத்தோன சதவ
கொள சூரன, வரங்குனற மயிலுக்கத்தவ கயிலெடுத்த மலாககரத்தோ
ன முஞ்ச துஞ்சம், பரங்குனறத் திருாதசெவவே ளடிககடிச்செம் பது
மமலா பணிதல செயவாம. (ரு)

ராலேவா யசகவவரப பிணங்கிடகருங் களத்தமாரீத தெய்தி ரொ
டதில், வாரலேவர யறுமொருமா வனாயோரொன ரோரிணடா வ
கிராத வேலோன, வேரலேவா டழிக்கமெனேருட கவிடைடைத்த வ
ளலிசுர வேழத் தோடுரு, சீரலேவாய வருபடிக ளடிபாடிப பொடிமு
டியிற சோத்தல செயவாம (சு)

பெருவாவிக கயனயனக குறத்திமுகாம புடமலாததும் பெடபி
னென்று, மொருவாவி னனகுடிலைப பொருாவிரித்த தாதைதனக
குரைத்தோ லூராகா, பருவாவி னனகுடினருப புண்பமலாததே னுடன
ளவி வயறகுப பாயுந், திருவாவி னனகுடிவாழ் செவவேடன சேவடிக
ள சிந்தை செயவாம (எ)

பாரகந்தும் விசம்பகத்தும் பயினமுனிவ ரினமயவாதம் பழங்க
ணீங்கத, தாரகத்தொன மறையுருவாய மருவுசிவ சத்திதரு சத்தியால்
வெரு, சூரகத்தைத் துளைபடுத்தி மொருதோகை யேறியிரு தோகை
மாரோ, டேரகத்தி லிருநதபிரா னெனைசத்தி லிருக்கவிடாக கிடமின
றென்பால். (அ)

நீடவறழ் கருங்குணுகள் படிநதமுழ வெனமுழங்க ரிராது துயி
பாடலபுரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந தனப்பணையிற படருஞ் செயய
கோடலலா விளக்கோதக குலமயின டகபபுரியுங் குன்று தோறு
மரடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம. (ஆ)

உருத்தணியாய வருமகர ருடறுணிகு நெடடிலைவே லாவோ
ய துண்பக, கருத்தணியாப பெருவெயிலுட் டிழைத்தினோத களையகல

க கருணைக கண்டன, திருத்தணியார கமுனிமுறகி மென்றுவழி படுமடி
க ரிதயத் துளஞா, திருத்தணியாம பதியகத்தும் வரமுகுமர குருபரண
ஞா னெமேற கொளவாரம். (க0)

பொருவினறு மலாபொதுஞா தண்டலேழு கநிரைகாப புனி
தன பாத, முருகியுளத் தழுததிவின ிறமுத்த மாறெழுத்த முணா
து நாவின, முருகசர வணபகசண முக்குகவென றனுதினமு மொழி
வேரா தங்கண, மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின மீதுவைத்து வணங்
கல செயவாரம் (கக)

திருநகநிசேவா.

செயதழற புச்சடையு திருதுதலிற் றனிவிழியு திண்டோண
னருங், கைபதாரி கரினகபமுப பிரடபுகவை டடிசெறுமான கீணறு
ந தாங்கி, வை ததலிளாததுலகு நொட்ககயில மலேகரகக மதியரு
ருதி, மைபனருள பெற்றநகநி யடிககமல முடிககமல மாக வைப்பாரம்.

சரஸ்வதி.

காரதிநட கயில மலேக கணாதுதழுப ரமெரிககக கருது மர
நா, ணிரதிகத் தராதரகசத் த - நகடோ ழுத் திமபுடவி ரெடுகதே ளா
நக, சாபதின ரிருநாவி லடி ருளத் தினிலிருக்குத் தவர மேனிப, பர
ரதிசெம பதப்பயுமத் துணைப்போது முப்போதும் பரவல செயவாரம்.

சண்டசாரா

ரீளிரண்டு கரத்தெடுத்த லிறகுடபான முதற்புனித் தீரி லாட்டி
வாளிரண்டு டிகாததவிழி மலேககளகேள வீனவமுத்தி மலரகன சாததி
டாளிரண்டு பதமளித்தென றருசசிகு மமைமதி லவருசெய தநதை
தாளிரண்டு மறவெறி தசண்டசா முண்டகப்பொற றுளிற றுழவாரம்

திருஞானசம்பநதநாயனா

வெங்குருவிற கவுணியாதங் குலத்துதித்து மீனவனறன வெப்ப
ங் கூறு, மெங்குமிசை பெறமாறறி யமணொண்ண யிராகமுவி னே
ற வேறறிப, பங்கமிலென பரிவையுருப படைத்தயிரபெற நெழப்ப
திம பாடி மேனமை, தங்குமறைத் திருஞான சம்பநதன ருடடுணை
டலேமேற கொளவாரம் (கஞ)

கந்தரமூர்த்திநாயனா.

மங்குனிற் திருநெடுமால் வளையெயிறறுப பெருககேழல் வடி
வக தாங்கி, யங்குணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள சேப்பச;

சு

சிவராத்திரிபுராணம்.

சங்கணிகைக் குதலைமொழிச சரவைவிழிப் பரவையெனபா டனபா
லனபரற, பொங்கிருளிற் ளநதரீன நடப்பித்த சுநதரீனப பேரறறல
செய்வாம். (கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுளாககாயச சென்றமாசெய் காம னு
மைம, பூவரசு படலிழித்துப் புனவேககை யத்தியதழ புனைநது போர
கத, தேவரசு மனமகிழ்த திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப் பாடி, நா
வரசு பதம்பரசு நமக்குயாபொன னுட்டரசு நலகு மனதே. (க௭)

மாணிககவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகப்ப பிணிகருடையு முடறசுமககும பிறநதை நீக்கி
யொருவாத சிவகதிய னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ் சோலை
மருவாத மலோநுலவு மன்றுடையாற குக்கோவை மாலே சாததூ
திருவாத லூரடிக ளடிகளபடி யுறவணககிச சென்னி சோப்பாம் (க௮)

தில்லைமூவாயிரர்.

செமமையா ரழலொருகை தடியொருகை தரித்தமன நிற நிரு
கூட தாடி, மெமமையா னுடையிரான யாமவரி லொருவொண நன
நிசைக்கப் பெற்ற, மும்மையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற நிருப
பணிகண முயன்று செயவோர, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத
னையோர தாடடுணைக டலைமேற கொள்வாம். (க௯)

சிவனடியார்.

பொயவிரவு பவநீறு படபுரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுத்து முணராநதுமனக களங்க நீங்கி, மெய
விரவு மறைவரம்பி னிலைகடவா தொழுதியருண மேனமை பூண்ட,
மைவிரவு கண்டா தொண்டா மலரடிகள் சிரத்திருத்தி வழுத்தல செய
வாம். (௨௦)

கடவுளவாழ்த்து மூற்றிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழிஸ்புடைகுழ தில்லைவனத தறிஞாதிருக கடை
க்க னோக்கி, முந்தவுரைத் தனாபலரு மாயினுநீ யாகமநூன் மொழிவ
ழாமம், பந்தமறுத் திடுஞ்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதீனப் பாடி கெண்

னச, செந்தமிழி னாயர்விருத்தப பாவதனாற நிரட்டிமொன்றாச செ
பப ஹதேன. (க)

வீணிலிவன நனதுமடம வெளிப்படையாச செயதனனா ல வித
தின பாதி,நாணிலனென நெனையுலகி னாவலாக ணருவரதை நாடி ச ச
றறும, பேணிலனின் மலனிரவின பெருமையெதி துரைகருமித்தப
பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபத்தது ளிருத்தமெனும் விருப்புள
ததை யீரத்த லாலே. (உ)

வேறு.

அரியகற் பரத விதிமுறை வழுவா தாடுக ராடலகண டிவப்போர,
விபிசினை த்ருவின வாழகவிநடமுங கண்கிள விருப்பொடு வியப்பார,
தெரிதமிழப புலவ ரமிழ்தெனத தெருட்டுஞ் செயயுளகேட டகமகிழ
சிறந்தோ, ருரியனொ புனசொற கவிசெவியேறறுள னுண்புறற கெ
னபதா னுரைத்தேன. (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராததிரியுறபவசசருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகன செறிதலாற நினமு
மிலகு நானமறைத தொனிகனி யிராகதிடு தவின
லலகிலா வுயிர படைகருநான முகறகினை யாமென
றுலகி பேரறறுரை மிசவன வளஞ்சிறி துரைப்பாரம். (க)

மண்ட லந்தனைச செங்கனிப பவளவரய மதித்தன
றுண்ட முண்டகக கடபுரு டோத்தம னுறைவை
குண்ட மொண்டமுற கணணிஞன குலவுல கொப்பென
றண்டா யாவரும் புகழுவது நைமிசா ரணியம். (உ)

முனிவா முன்னேநாண முண்டகத தவிசினா முகினைப
புனித மாதவம் புரிந்தியாம வைகிட்ட புவியி
லினிய நறறல மியம்புதி பென்னவெண கமல
வனிதை கேளவனோ துணனுதித தருப்பையை வரங்கி. (ங)

இருகை யாலவளைத துருட்டி வீதிமுத்திடு மிடத்திற
பொருவின மாதவம் புரிநொன் றுரைத்திடப போனா
கருது மககுசை தங்கிய கானமற் றதனாற்
நிருவு னைந்திடு நைமிச வனமெனச் சிறந்த. (ச)

துன்று கொனறையாற பசுககொடி விரவலாற் சுடுதீ
யென்று மேவலாற கவிவிடப் பணிகளெய் துதலாற
கன்று மானுகண் டிறைதலாற கதிராமணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரமபர னிகாக்குமவ வனமே. (நு)

ஆண்டெ முத்துயா சோலைக ளறவருக கடைகாய
மாண்ட நறகனி மலாமுதல் வழங்கினஞ் சுராகஞ்
மீண்ட ளித்திட வேண்டுமென நெண்ணிவா ளளவரய
நீண்ட வனறடஞ் சிவகையை நீட்டியே நிறகும் (சு)

சடையா குண்டுகை தரித்திடுங் காததாக்கண டினகயின
ஹோடைய ராதப் மறைத்திடுங் தோகைமென பீலிக்
குடையா செய்யகற றேயத்திடுங் கோடிக் மிறைஞ்சி
யுடையா மாதவத் துறுவாக னுறுவதவ வனமே. (ஊ)

ஆத பருதெறு வேணிஞ் ளம்புதந் துளித்தூசு
சுதே நீர்பொழி டாரிநா ளிடம்பெய்யுத் தினககண
மாத வந்தவ னுதிழைத் துடபரு மதிசகப்
பாத கங்கலாக் கடித்திடும படிவரப் படிவா. (உ)

உருடப் பொந்தழல் வேட்பவ ரொணமலா சமிதை
தருபபை தண்டளி ரெடுப்பவா தமனியச சிகரப்
பருப்ப தந்தனைத் தனுவெனக் குனிசெய்த பரணை
விருப்ப மோடருச சிப்பவ ரொண்ணிலா விளம்பில் (ஃ)

இன்ன னைமிச வனத்தியல் பனைததையு மெடுத்தி,
வன்ன மாமணி கிடந்தொளிர் பற்றலை வாயாற
சொன்ன லுழிகள் பறபல் தொலைந்திடத் துணரிந்து
பன்ன காதிபன பகரினும் பகாதிடற கரிதால. (ஃ0)

தெருண்ம னத்துயா வியாதமைமா ணாககரிற் சிறந்த
மருண்ம னத்தினாக களவிடற கரியநான மறையின
பொருண்ம னத்துணா சூதனமுற புராணநூல் வல்லோ
னருண்ம னத்துட னனையரை மிசவனத் தடைநதான. (ஃக)

வேறு,

வந்தமா முனிவன் றனக்கெதிர புருந்து வருகென வுரைத்திவண வரநீ
யெந்தமா தவஞ்செய்தனமென முகம் னியம்பியங் கியூவரு மிறைஞ்சி

யந்தமா மணிப்பொற றவிசினி லிருத்தி யருத்தியோ டருக்கிய முதலா முந்தவா தாவிடபூசனை விதியின முறைதவு ருவகை முடித்து. (கஉ)

மழைக்கரு முகினமின னிறத்தசெஞ் சடிவ மாதவர் சூதனை நோ ககி,யிழைப்பதற் கெளிதாயப் பவக்கடல் சுவற்றி யிருங்கதிப் பேறுநல குவதாயக, குழைக்கய னடநது கழிக்கயன மருட்டுங் கூர்விழிக் கோ தைபங் கிருக்கு, முழைக்கரப் பெருமான விரதமொன நெமக்கினை டிரைத்திட வேண்டுமென றிரப்ப (கங)

நனநென முகமு ிதையமு மலாநது நயனீர பொழிதர விருந்து முனறவ யிழைத்த பயனிது கேட்க முயன்றது நீவீரமுக குறுமபை வெனறமா தவத்தீர விடையுபாத தருநும விமலனுக் குரிபடல வீராத மொன்றுள தமர ரனைவரு நோற்ப துரைக்குவ னுவநதுகேட டிடுமின்.

மினனேனோ சடிவத் தவிர்மதிக கொழுநது மிலேச்சிய சிவனிராப் பெருமை,யன்னவூ தியுமோ ராயிரங் கவைநர வனாதனு மறைநிதி ற கரிதான்,மன்னுமாதவஞ்சோ நாதிவா'னவறகு வழுவையு முழுவையு முரித்தோன், முன்னோநா னுரைத்த தென்னொரு நாவான மொழிந ிதி முடியுமோ முடியா. (கடு)

உலகுயிர பிரமன படைப்பதுந் திருமா லுயிரத்தொகை காப்பது முலகி, லலகிலா வளம்பெற றியக்கா கோ னளகை யளிப்பதுங் களிப் பொடிந் திடுனா, னிலகுபொன னுலகம் புரப்பது மதிய மிரவிசெந் த முறகிறை யிவாக, டிலைமைபெற றதுவுஞ் சிவரிசி வீரநத் தனையிழைத் தெனவுளத் துணரவீர. (கசு)

கூறுநான் மறையோக கிருலிம பசும்பொற குவைபசுக் கோடி நல கிடினும்,வேறுவே றுரைத்த விரதநோற றிடினும் விரியுளைப் புர வியின் வேளவி, றூறுசெய் திடினும் புரளவெனா டரள றுரைத்திரை கொழித்திடுங் கவகை, யாறுமூழ் கிடினுஞ் சிவரிசி நோற்போர பெ றுபய னடைதனமற றரிதால. (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள் ராதியா யிழிகுலத் துதித்த வெந்தொழி லாள் ரந்தமா யிந்த விரதமே நோற்றிடி லவாதா மிகுந் னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞ்சினை நேத்தக் கந்தடு களிநன றுரித்துமெய் தரித்த கண்ணுதற்கடவுளிற் பொலிவார.

ஆவியைப் புரிநூ லணிதரு மருமத் தருமறைக் கிழுவரைக் கருங்க ண், மாநீனை யளித்த கடலமிர தனைய மழிலென மொழிச்சிறு மகா

கை, காவீனேப் பொருவுங் கருங்குழற் செவ்வாய்க் கன்னிய ரிவாக
ளேச செஞ்சுத்த, தீவினே யுனைத்தும் பரிதிமுன னிருள்போற் சிவநிசி
நோற்றிடிற் றீரும். (கக)

மறைகளிற சரம மகங்களிற புரவி மகமலை களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற கங்கையோ ரைந்தாய நிகழந்தபூ தத்தினு காய
முறைதெரி சுரரிற் கருமுகிலூதி முதனமைபெற்றுயாததா மென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு முரைக்கு மாரிர வதிகமென றறிமின.

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக்கி ணையா மதிப்பது மாணடுமின தெ
ததுப், பெற்றன தொழிலக ளியற்றினி னறுமும் பிரமன்மான் முதலி
மையவரைப், பற்றலா புரமோர் நொடியினி லடலை படவட வரைகு
னித தருளுங், கற்றையஞ் சடிவக கண்ணுதற் கிணையென் றறிவிலா
ருரைப்பது சேசுரும. (உக)

அன்புளா ரனற் யன்பிலா னொன்னு மரனிர வினிலுண வகற்றிப்,
புன்புலா லுடலம் வருந்திடத் துயிலகண பொருந்திடா தருச்சனை புரிந்
தாற், றுன்புளே பிறவிச் சுழிககட லமுந்தித் துயருறா தறக்கமே முத
லா, மினபமார் பத்ததிற் போகமார தமல னினைப்பதம் பெறுவொன்
றசைத்தான (உஉ)

இனையன மொழிகள் கனைகட் லமிாத மெனச்செவிபு புலம்புக மு
னிவ, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெய்மமயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொழுது
பைங் குவளைச், சுணையில கயிலைச் சிவநிசி விரதத் தோற்றமு நோற்றிடு
மியலபும, னீனையக றவததுச சூதமா முனிவ விரித்ததைத் தருளென
விளம்பும. (உங)

பெற்றுயா கற்பவீற்றலகீன்ற பிதாமக னுலகதுபே ருலக; முறறு
மற் றொடுங்கிப் பிரளயத் துயிர்சன முடிந்திடுங் கங்குலி னுணததன,
புற்றுமா மறையா கமவிதிப் படிவண டுழுதுதே னுண்பொட் டயரும்,
பொற்றுணாக கடுகதைத் தொடைமிடை சடிவப் புனிதனை யருச்சனை
புரிந்தாள். (உச)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகார்த்தத் திருட்பொழு தகன்ற
பி னிதழித், தாமமா புனைந்த சோமசே கரன்பொற் றுளினை பணிந்தவ
ன் றன்து, வாமமா ரிமய வல்லியின் றுனைநான் வழிபடு கங்குல்வா ன
வரு, காமமீர் வேலி யுனருளோ றெங்குஞ் சிவநிசி பெணவின் றிவ்யும்.

இச்சிவ கிசிரோற நியாவர யினுமுன் னிணையடித தாமரை கருதிப்
பசுமிகத் தடைந்த புரிதிபூ ருவததிற் பருப்பதது துதித்திடு மளவு
நச்சிற நூசை புரிந்தவா முத்தி நண்ணவும் வேண்டுமென நிரப்ப
வுச்சியின் மணிசே நூரகபூ டணனு முமையவட் கவவர மளித்தான ()

ஆதலாற சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைநதிட நிகழ்ந்த, தீ
தலாற பரம னிரவினிற ரோறற மினனுமோர காரணமுளதென, ரோ
தவா ரிதிரு முலகுளோர பொருட்டா யுறுவாகேட் செவந்தள முருகச,
ஞதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிந்த சொற்படி சொல்லுவான்
துணிகதே (உஎ)

பினனுமோ கற்ப விறுதியி னிரசப் பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு
மன்னவா கணனு முலகுமா ருயிரு மழிந்திடு மறைநா ளிருண்ட, வன்
னமா முகிலக ளீணடியோ ரோழு மறிகட னீாமுக தெழுந்த, முன்ன
ரோ பொழிந்த பிரளயப் புறிலவான முகட்டன் வளவிமுட டியதால. ()

ஊறிலா னுயிருக குயிரதர யிருககு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு
வேறிலான் கண்ட பூரண மாந வெறுவெளி வெறுதத்தெதி ரடக்கு *
மாறிலா னிமய மலைமக டீனததன வாமமீ திருத்தினுண் வாழ்நா
ளீறிலா முதலவன யாவரு முயய யோகமுற றிருத்தன னிப்பால. (உசு)

கானிமிா துளபக கண்ணியு மணியுங் கவின்பெறப் புனைந்திடுங் கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைதது மீளவும் படைப்பதற கெண்ணி
யூனிமி ருடறசெங் கடபெருங் கேழு லுருத்தரித் தாழ்ந்தபே ருலகைக
கூனிய மருப்பிற ருங்கியப்புன லுட குளித்ததுமீ தெடுத்தயாந்ததறபின்
சரிதிசைக கிரிக ளெட்டுமெண் டிசையிற நளம்பிடா வகைமுத னுட்டி
விரிகதிாப் பசும்பொற கொடுமுடி விளங்கு மேருவைநிலைபெற கிறுத்திப்
பரிவுறு முயிக ளீனததுமீ ரோழு புவனமும் பண்டுபோற படைத்தற
குரியான் முசத்தக குரவனை விரவு முந்தியம் போதின லுதவி. (உக)

பங்ையத தயனைக கடைக்கணித துலகம பண்டுபோற படைத்திட்
ப் பணித்தது, துவகவேற றடககட் டிருமகள சுருதி துதித்திடுந் துணைப்
பதம் வருட, வெங்கணமா மணிச்சூட் டாவனைப் புறத்த வெணடினைப்
பாற்கட னெவ, ணைகண்ண மா ஞால முழுதுமுண மிழந்த வமலனன்
கறிதுயில் புரிந்தான். (உஉ)

உத்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிதம னுணக்குமக் காலமு முணர்ந்து
புத்தியிற் றிறுளித்தி னாமுல குடனே புலவாகை தருவாகிப் புருடா

வெந்திற லாகக ரியககரவா ளசுரா விஞ்சையா கருடா பைசாசா
முதிய சித்தா மனுடாநீ ரிரகா முன்வரா முதனமுதற படைத்தே
பூதியமைந்தி னனுபவம்பொருந்திப் பொருவின் முக்குணங்கனிற்றபூவி
யாதிபிற புக்குன கிருபதின மேனா கமைத்தா றாயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித தொற்றையா ழியுத்தந டேனா
சோதிவா விரவி குளாகத் துதியுத் தொற்றுவித் தன்னனத் தவசன்

பாருல கெவையுஞ் சராசரத் தொகையும படைத்தபின் பண்ணவ
ரா முதலாய்ச், சீருல விமீகீ ரொனபது கணமுந திரண்டிரு மருங்குசே
விப்பச, கூருல வியவெ ள னுகாப்பெரும பேழுவாயக கோளரி சும்த
பொற நவீசிற், காருல வியமைக குழறகருந் தடங்கட சீலைமகள கொ
ழுநவீற் றிருந்தான (௩௩)

மின்னரோதினத்திற னுந் வகுத்தமைத்த பேருலகளைத்தையுநீர்க்கச
சொன்ன மாகணங்க ள் குழவாவெழுந்து துவங், மேலுலகுபாதலங்க ள்
பொன்னவீர குமீயிப் பூதர முதலாப் போயயங் கண்டிடல புளகித்
தென்னினின முதலவ ரிணிப்பிறொருவ ரிலொடும்ருஞ்செருக்குறதே

உளமிகத் தருக்கிக் கொண்மெண் டலமபண மென் டவன் றெண்
டையங் கனியாயத், தளரிடைக் கரிய கெண்டையந் தடங்கட டாகக
ணங் கின்றவன் சரமாத் துளவணி மருமக் தரியர் வணையிற் றுணைவிழி
முசிமுத்தநி துயிலசெய, சீளாடுமீந் தமரத் தீனாமணி கொழிக்குங் கீ
ரவா ரிதிமருங் கடைந்தான (௩௪)

விண்ணினிந் திழிந்து முதிர்ந்த குற காள மேகமொன் றமிரதசா
கரத்தி, னண்ணிய தெனீவ் நெட்டுடற்புவாய் நருமணிச்சுழைசுவா
ளரவிற, புண்ணிய முதலவன் யோகந்த திராமுன புரிவது கண்ணிம
பொறும், வெண்ணிநின் றடாநது கண்படை வளரவோன யாவனீ யெ
ழுந்தொன் றிசைத்தான. (௩௫)

வேறு.

அகலநதனி லலர்மின்பயி லமலன்றுயி லொருவி
யிகலகொண்டுவை பகாசின்றனை யாரீயென வினவப்
புகலம்பர முலகும்பாகள் புவனககனல பவனஞ்
சகலந்தனி யுதவுமபொரு டானென்றுரை தந்தான. (௩௬)

பூவுந்தியில வந்தோனிலை புகலப்புய லனையான்
றுவுந்தினா தவழங்கட றனாயெண்கு ளை வரைபாச்.

மேவுமபு வுயிரும்பாகள விதியிங்குனை முதனமற
நியாவுந்தரு பரத்ததவன யானென்றனா செய்தான (சு 0)

மறைநாலுமென னுவுற்றது மண்காலபுனல வினம
நிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி. டடைபபே
னிறையாகிய பரத்ததவன யானலலது நீயென
றையாயறி வறையென வயனுங்குழ றற்றன (சு 3)

அக்காலேபி லிருவோனாயு மடாமாயை மறைக்கப
புக்காருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுதிந
கைக்காரமுக முனிவுறறெனா கண்ணகூனி, திடடுத
திக்கானைகள் வெருவுமபடி சிறுநாணென் செய்தான (சு 2)

வலிசோபுய லெடுமாலகர மருவுங்கொடு மரநா
னெலியாலர வரசுமபாக னுடனுடகிட யுவாரா
கலியாக்கடை மணலகாங்க்ளா காலகளை பொப்பச
சலிபாதட லுடனிறைநி சரமாரி பொழித்தான் (சு 4)

கடுததானுருத தெழுந்தாலெனக காயுந்தத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுசன பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விக்குமபடி. வினாவிற
றடுததானெரு குகச்சொன்னடியா சலசத்தவி சுறைவோன (சு 5)

சிறித்திசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனே
லேறிப்பல படைமாதிர மெடுததோதினை வீடுததா
ஹாறித்தரு சருணைக்கட லுண்ணப்ப னுக்கைதே
நூறிச்சில கணை கொண்டொரு ரொடியிறறுகள் செய்தான. (சு 6)

கண்டாதண னிவனாகமொர சடிக்கப்பொழுத தளவிற
றுண்டஞ்செயல நெனறேழுகடல சுவறச்சுரா பதற
வண்டங்கன வெடிந்துடகிட வசனிகுல நாணுந
தண்டொன்றது கொண்டங்கரி தடமாரி லெறிந்தான (சு 7)

முதிரச்சின மெதிரச்சுதன முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிரபடுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுறறிடு மொலிபேர
லதிரப்பொரு செருவிறறின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மேர்த்தண்டுமு னுயத்தான. (சு 8)

விண்ணுடெரி கதுவத்தினா விரியுக்கடல சுவறத்
தண்ணுரமதி தபுண றிசை தடுமாறினா திரிய

மண்ணாடழி வுற்றுமபரு மடியும்படி மறமுற்
நெண்ணுதமா பொருதிட்டன ரீரைமபது வருடம் (சஅ)

பொருதிப்படி மலைவறநீடு போதிற்றிரு மார்பன்
சுருதிகுகிறை வனசெனனி துணிகுமபடி நெஞ்சிற
சுருதிததுணை விழியிறகனல காலகனல காலம்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல கண்டே. (சக)

சுரமாழுகத துருமேலினிக கொளவானகொதித் துத்தன
சுரமானதுவ கெடுத்தேவினன நனியாடலவிற குனித்தே
திர்மாழுக மொருநானகுள செழுநானமறை உவனறன்
வடிமார்களை விடுத்தானவளா வடவைககனன மான. (சூ0)

பெண்டானமுடி கொண்டானிடம் பெற்றாதுத விறநீக
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன மண்டா
ஹண்டானுறு துண்டாதித் தொண்டாமரை யுறையோன
றண்டானுதி வண்டானமுதிர் சமரம்பொரு தமரம். (சூக)

கடுவெஞ்சின மொடுதம்படை விடுகின்றனா கடிதின்
நடுவெங்கன மினசதுஞ்சுவ ரரிடம்புய னெனவே
கடுவெங்கனல சிகைகொண்டெழு சுடரின றிரள வடிவாய
நடுகின்றனன மதிடம்பொதி நளிரசெஞ்சடை முதலவன (சூஉ)

எடுகருங்குட மாதத்தினி லிலகுமயிறை குறையத
தெடுகருநிதி பனனாகெனச சொல்லுஞ்சுதாத தசியி
னடுககருவுலி னப்பேரொளி நண்ணுறறயி னனனோ
விடுகருமபடை நீரூயவை வெந்திட்டன மாதோ. (சூங)

வேறு.

நினமலை தனகரு மூத்த நீலமா மலைகரும வேதப்
பொனமலை தனகரு நாப்பப் புனாதவிர பதும ராக
மன்மலை நின்ற தெனன மாறுகொண டவர்தம் மிற்றாஞ்
செரனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக் கண்டார. (சூச)

பங்கயத் தயன்மால் விண்ணோ பார்த்தகட் புலத்துக கெட்டா
தங்கவர் மனத்தி-னாறு மனவிடற் கரிய தாகிச்
செங்கதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக் கூடிய
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி,

ஆத்சய மடைநது நீண்ட வழறயினம் பாகி நிறகு
மிதனடி முடிகள்காண்பா னிருவரு மிசைநது தமயிற
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென நேன மாகித்
துதிபெறு முருநதன கீழேழ தொன்னிலங் கென றீசென்றான். (௫௬)

கன்னமா மதங்குள சிந்தங் கரிமுத லாக முன்னோ
சொன்னவா ருயிரக் கெல்லாந் துணுககிடப் பவனச் செங்கா
லன்னமாய்ச் சிறைக்கான மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன வானின மணிமுடி தேடிப் போனான். (௫௭)

மருவருங் துளீவ மாலு மலாமிசை வதினெ றேனா
மிருவரு மநத கால மிறந்துட விளைதத் தன்றித்
திருவரு மழலின செயய சேவடி முடிகா ணாமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெள்கினா மீள்கின ருரால் (௫௮)

கூடியங் கிருவா தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
பாடியி னடங்கும வெறயி னமாநதுய ர்னப் ருள்ளத்
தூடிருந் தருளவேராய் நினனை யுணராதில மெமது செனனி
சூடியாம வாழ வின்றுன றுணைப்பதங் காட்டு கென்றா (௫௯)

மாசிமா தத்திற றேன்று மதிககில குறைது தேயு
மாசிலபன னானகாம பக்கத் தரையிரு ளியாமல் தன்னிற
நேசினால் விளங்குகுஞ்சோதிச செஞ்சுட ராகி நினற
காசிலா நுதற்கட பெமமரண நனதுருக சாட்டி லின்றான். (௬௦)

நீலகண்ட முமெண டோளு நெற்றியிற கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காயாத காலங் கையினமான மழவுங் கண்டு
மாலவன் வாமந தன்னின மலரயன் வலப்பா னினது
ஞலபா னியனை கோக்கித் துதிபல சொல்ல லுற்றா. (௬௧)

ஓதிபா யணுவா யெனலி யுயிரக்குங் ராகி யென்றம்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற
சோதியா யெழுதாக் கேளவிச சுருதியின முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகனின னடிகன போற்றி. (௬௨)

விடைகொடி யுயாததாய போற்றி விரிமலாச செழுமபெரற
கொன்றைத் தொடைப்புயா சலனே போற்றி துவங்குபெரற றே
டடிற் றாவும் படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வகம்ப பைநதொடி பங்கா
போற்றி, சடைபுரம பாணே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி

‘விரித்துல கனைத்து மாககி வீகருநாட் சராச ரங்கன்’
பரிததுள புவன மூன்றயி பாலகேத திரததீ பூட்டி
யெரித்துநீ ருககிப பூசி யெனபணிர திலங்கு சூலந
திரித்துதின் றாடு நினபொற சேவடி போற்றி போற்றி. (கசு)

இலகொளிக கதிரொன றுகி யீரமபுனற குமபந தோறும்
பலவுரு வாகித தோனறும் பாணமைபோ லங்கங் காயநின
றுலகுபிரக கணுப வங்க னுடடுவித தொழிந்த காலத
தல்கிலாக கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (கசு)

அருவமா யருவ மாகி யகண்டமர யசல மாகி
யெரீருபரம பொருளாயவனண மொப்புட னுயாவு மின்றி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைநதுநீங் காது நிறகுங்
கருதரு ஞான னாதக கருணையங் கடலே போற்றி (கசு)

காலஞா வீழ்த தாக்குங் கணைகழற காலா போற்றி
மூலமாம பொருளுக கெல்லா முழுமுதற பொருளே போற்றி
பாலகேத திரனே போற்றி படாதிபைப பாலின வேலை
யாலமுனடி டிருண்ட கண்டத தண்ணலே போற்றி போற்றி (கசு)

பொடியெழுப புரமோர மூன்றும் புனணைக கோட்டிச சுட்டாய
கொடியினமீ நெழுது வேளைக குளவிழி யழலிற கொன்றாய
படிமுதற் கண மீறாப பாரதியாம பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற கெட்டா வததனே போற்றி போற்றி. (கசு)

நீரவடி வான செயய நெருப்புல வுலவை வானம்
பாரவடி வாகத தோன்றப படைத்திட முனன மன்னுங்
காரவடி வான கூடநற் கவுரியு நீயு மொன்றாயப
போவடி வின் றி நினற பிஞ்ஞகா போற்றி யெனறே. (கசு)

எயசுநிலை யுண்டென் றோதற தேதுவா மிடையாண மாரண
கைசுநிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன பன்னி கொண்ட
மைசுநிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன வடததண் டாராத
பசுநிலைப் பள்ளி யாணுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேதத. (எசு)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெறபி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாகநெக குருகி யன்பாற
றருவிரி மலாக் கேழித் தமனியச சபையி லாரும்
பொருவிரி கமலசு செம்பெச்சம், பூவடி போற்றி செய்தான். (எசு)

வேறு

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடறறானை மழுத்தானை நீங்கச் செவகை, வலத்தானை மீலமகனசே ரிடத்தானை வரிசிலைகளை மதனைக் காயநத, சலத்தானை பெண்புயர சலத்தானைத் தனைசுழுத தருகெ வாமுதென், புலத்தானை யுதைததமலாப பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார் லவ லொலலாம. (எஉ)

கந்தரநோ கந்தரத்தான கருணைவிழிக கடையருளிக் களிப்பி னோடு, மந்தரவா னவாபுகழ்புள னரசுகைக்கு மசுத்தனை யளித்தே னுண்ணுந், கொந்தவிழநாண் மலாககமலத் தவிசுருக்கு நானமுகனைக் குறித்து நீவிர, சினைத்தனில விழைந்தவரங் கேணமினது தருவலென்று செடப் புறறான (எஉ)

கரியென்கின் றயித்தீருளசெய கண்ணுதனீ கன்றிழம்பாயநின் ற காலே, விரிசுடாவிட டெழுமொளிகோ விளக்கிலவிழும் விடடிலென வீழ்ந்து நீரு, பெரியுமெம தத்திரங்க எங்கெமசுரு மீனதேவி யாங்க ளென்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலைப் பெறவுளருள புரிதியெனப் போற்றி நின்றார். (எச)

அனறமரி விருவீரு முடியாமற, சோதிவடி வாயா துமமு னின்னறவிராச சிவநிசிபா மனசிவநா டனிலவித்தத் நியமத் தேரடி [வாமனறனமலா கொடுபூசை புரிந்திடினீர் நினைந்ததெலாமவழங்கலசெய மென்றயனமா விருவருக்கு மனமகிழ்வரமளித்திட டிடம்புமபின்னும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமைபெவ் ளனக்க வலலார் சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளா நோற்றிடினுந் தக்கோ ராடி மோதிவருங் கடலபுடைஞ் முலகிலவிரும பியபோக முறற்பபின்னாப் பூதிதரும் பெருமபரவக் கடலகடநது முத்திநெறி பொருநது வாரால ஆவிரத் மறையவர்கட களித்தாலும் புரவிமக் மாற்றி னாறு மேவிரதச சிவநிசிபோற பலனறார வெனவியநது விண்ணி னோவரு மாவிநத் நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன் வரமக் கோவிநத் னரவிநதன் கோவிநதன் முகநோக்கிக் கூறிப் போனான். ()

உலங்குலவும புயமுஞ்நத் னிவவிரத் நோற்றயிரகாத் துடறறு போரிற், சலங்குலவு மரக்காகுலச சலதிவட வையிறகவற்றுந் தானை பெற்றுப், பொலங்குலவு மிதழவிரிந்து தேன்றுளித்து வழிநதிமேம புயப்பொற் பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணந் நிமையவர்கண் முதலெ வர்க்குமிறைவ னானான். (எஅ)

நலவண்ணர்வுற றுயாகமல நான்முகனோற றுலகமுநால் கங்கையிற்
றோறறும், பலவாயிரு நீனைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப் படை
யும் பெற்றுச், சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புளனூர்ந்து
சுணங்கு பூதத், வலவறுழமைக் கருங்கணமுலை வாணிதனை மணந்து
பெரு வாழ்வு பெற்றான். (௭௯)

தேரணந திசைமுகனு நோற்றதம்பி னிவவிரதஞ் சிறந்த தெங்கு
மோதவரு மரகமதிச சிவரிசியுற பலமீதென றுணர்வீ ரொன்றே
மரதவத்தி லுயாசனகன முதலாநை மிசவனத்தேரா மகிழ்ந்து கேட்பச்
சூதமுனிவரனிகழ்ந்தசரித்திரத்தைவிரித்தெழுத்துச் சொன்னுமனனோ

சிவராத்திரியுறபவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமானமியச்சருக்கம்.

வோனன சூதனை நோக்கியவு வனத்துறை துறவாகண மறைகூறு
மணன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றானறாறிற்
பன்னு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின [ருன,
றினன வாறென விரித்தெமக் குரைத்தியென றிரப்பவக கிசைக்கின

மரக மாமதிச சிவரிசி யுறபவம் வகுத்துரைத் தனமிப்பா
லாக வத்துட னைந்துள தானிரா வவறறைநீ ருணர் வீராவு
பேரக ராததிரி சோமவா ரத்தினன றுதயகா லையிலேதொட
டேக மாகவந் திசுக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே. (௨)

திங்க ளினகலை குறைசுதூர்த தகிமதிச கிழமையிற் றிகழல்லிற்
றங்கு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன றருணமானைப்
பககில வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
மிங்கு னாத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும் போகராத திரியெனறே (3)

ஈறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா வீருந்தாறுந்
தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச சேரினுங் கொளலவேணடு
மூறு தீர்தவத் துறவீரகாள் விதிமுறை யுரைக்குமிங் கிவைநோற்றிற்
கூறு மற்றுள சிவரிசி விரதமுக கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௪)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்று பன்னி ருமத்தோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மாகசூதாத தசுபுது நானகிணு நோற்பது வழககாகுந்
திருவ மாகதமா தவ்ரிதை நிததிய சிவங்கி னெண்ச்சொலவரா. (௫)

அதிக மாகமா தசுபுது நானகிணு நோற்பது வழககாகுந்
திதிபன னுபுமீக நிறகணமுற றிரிதியை கிததிரா மதிதேயு
மதியி னட்டாபி பிடுபமா தத்துமுன மருவுமட டமிமாகிவ
பதிகயாழமகி மதிபனா சதூததியாம பகாநதகர கடகததில. (௬)

விரியும னெண மிலாக கலைகுறை பளுசமி வினங்குமா வணிதனன்றி
பரியுரு சுகங்க பகாநத டமிபுரட டாதிமுற பதினமுனரு
மரிய பைப்பிகை கமபுலி வளாதிதி யாற்றிண டறைதேன்றி
றெரியு முறபடு சாதமி பிறபடு திதியிலட டமிதாணும். (௭)

ஓபயின மாகழி யுபயபக கததினி லுறுதிதி பதினானகுரு
செபபு மாணமதி வளாமதி தனிவறு திரித்யை யிவைசூலக
கபபு வேறகாக கணணுத லருசசனைக் குரியவா கமமெல்லவா
தபபி லாசெடுத றிசைகொணமா தசுபிவ ரிசியெனச சாறறுமமே. (௮)

மாறின் மாகழிச சதூதததி யாசிரா மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திங்கன்றி குளிரகி ருடுபதி குறைபககர
தேறி நினறிடு சதூதததி குசனகதிராக கிழமையிற சேரவுறறு
லீறி னைகதி கொடுக்குமுக கோடியாரு சிவங்கி கிணையாமால். (௯)

உறற பன்னிரு மதியிலிவ விராதனோற றுளமவிழைந தனமுன்னுட்
பெற்று னேராயன மாசியிற கேசவன பிறங்குபவ குனிதனன்றி
சொறற கிததிராத திங்கன்றி பாராபதி குரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாதததர னுடியிற குமகோசன. (௧௦)

சிவகத தமபுலி கன்னியிற சேடனிர திரனெடுந துலைத்திங்க
டங்கு காராதிகை நாமக டனுமதி தனிமமனோன மனீதையிற
றுங்க மாரிமி விடபதே வனபசுரு சுகமொழி யுமைவரம
பவக னீட்டு டாதிடத தககற பககராத திரிசொலவரம. (௧௧)

மகர திங்களி னபரபக கததிடை வருபிர தமைபெயதப் [தாபிப
புகலு மனறுதொட டெதிராதபன மூன்றுநாட் புகிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி னுணகினி நோற்பது பககராத திரியாகு
மிகப ராதரு விரதமற றிதற்கிணை யாவரோ புகலிறபரா. (௧௨)

அருட ருளுகிவ ராததிரி யிப்படி யைபதுபட் டதுவாகு
முருகு காதலேரீ டைநதையு நோற்றண றுரைததவை முடியாதேன்

மருவு மிககிதி னொன்றனை விதித்திடும் வரனமுறை வழுவாமற
பெருகு மனபுட னொற்றவர் பெற்றற்கும பெருங்கதி பெறுவாரால்

ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற பதஞ்சாராவான
கோதை பங்கன தருடகடற குளித்திடுங் கோதறு குணத்தீகா
ளேதையாமெடுத துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையவ ரறியாரிப
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப பெருமையின றிறனம்மா (௧௪)

வேறு

மததகமால் களிறறுரிவை போராததுழுவை யுரித்தடுத்தும் தியரு
குடும், வித்தகனீ னிறமிடறறுச சிவனிரவா கியவிரதம் விளங்க நோற
கி, லுத்தமமத திமமதம் மெனவொருமு வகைப்படுமா லொழுங்கிற
சொலவன, முததழலவேட டிடுமுனிவீர கேணமினெனச ருதமுனி
மொழிவ தானா. (௧௫)

விரித்தசெழுங் கதிரப்பரிதி மேறறிசைபோ யாநிவாது மேவுங் காறுந்
தெரித்ததிர யோதகியாந் திகின்று பின்புசுதாத தசினான் கூடித்
தரித்தவிரா வன்மிறறைப் பகனமுழுதா தங்கியிடிற் றறுகட டந்தி
யுரித்தபிரா னிரசனிகு ருத்தமத்தி லுத்தமமா யுரைப்பா மன்னோ. ()

ஊதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதூத்தசியுத் தமமா மெனபா
துதித்தவுத் யாதியுத் யாந்தமதாயப் பகலிரவு தோய்ந்து நிற்குங் [ன்
கதித்தசுதூத் தசிகதிரத் தமிசகுமுன்சோ சதூத்தசிறற் கக்குற போதி
மதித்தபதது நாழிகையிற் பின்கூடுஞ் சதூத்தசிறத் திமமா மன்றோ. ()

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசுதூத் தசினானின் ததற்குப் பின்னரச
சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொட்டத தோடு
புலலியிடி னுத்தமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி [மால்
னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதூத்தசியே நன்ற தா

கங்குறணிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனேசுதூத்ததசியோர் கலைதான்கூடி
லங்கதுவே சிவநிசிபாக கொளலவேண்டுஞ் சிவருப மாரு மேனமை
தங்குசுதூத் தசிகதிரயோ தசிகத்தி ருபயிவை தானொன் றுகித்
துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச சொல்வர் மன்னோ. ()

ஆசிலமா வாகைதொட்ட சதூத்தசிகா லுவிபக லங்கம். போலா
ம், பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மங்
தத, தேசமுழு வதுங்கெழுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றி

டுககிட் டுன்னக, கூசுகர கங்கடனிற் கொடியவிர வுரகமதிற குளிப்பா
மாதோ. (௨௦)

ஊற்றிலமா வரசைதொட்ட சதூதத்திவை திகர்விரத்தாக குரிய
வாகுங், கூறுபுகழ்ச சைவாமுனனாட கொளலவேணடுக திருவோண
ங் கூடி நிறகு, மாற்றிலமா வரசைதொட்ட சதூதத்திதான விரத்தருக்கு
ம வாழுவின் மிகக், தூற்றில்கிர கத்தருக்கு மாகுமமா வாசைடெஹு
தோட மினறே. (௨௧)

அற்றமிலத தராததிரிமுன சதூதத்தியோரா கலைகூடி லனறு கொ
ளக், செற்றயிலச சதூதத்திசுள் ளிரவினிறயின் னெருகலைதான சே
டித் துறறான, மறறநாட் கொளலவேணடும வைதிகரும் விரத்தாகளு
மதிகும பகக், முறறதுதா னிரணடுபடி ளிரவிலதி கத்தித்தா துசித்
மாமே. (௨௨)

தித்திரயரு சோகதுவரில வைதிகர்க்குளு சைவருக்குளு சிறந்த
தாரு, மதிகுமறறை நிகிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா
னேநது, நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிந்திடுதல் சைவருக்கு ள்ள
று மெனறே, வித்ததனரான மதிககிழமைச சதூதத்திகு மிந்தமுறை
வேணடுக தானே. (௨௩)

அற்றனிளமு வைநதுகனன லாமளவிற சதூதத்திமுற றினத்திற
கூடி, மறறநா ளிரவுபதி னைகதுகனன லளவிலுவா வநதோன ருசி,
யுறறிடிற்றிய றினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுநதச, சொ
றறதினத்தருச்சனைசெய திடவித்ததாரைசவநெறித் துறைநின்றோரே.

முறறியி லோரபொழுதுண டிஷடயிலவித்த திடுநதிதியி ன மு
முது முணனா, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறேறி தனைபபூசை தி
யாம நான்கும், பிறறியிற் சிவனடியாரக் கணனலகிட பாரணநா
ன பினனர்ச செயயச, சொற்றிடு மாகமமாதச சிவநிகிரோற றிடக்
கருதித் துணிந்து ளோரககே. (௨௪)

ஓதவருளு சோமசிவ நிகிதனக்குச சதூதத்தியி னுண்டு வாவிற்
றுதவியுழங் கொன்றையணி வேணியிணப் பூசைசெயது சாமநான்கு
கிதகனற்பிரதமையிற் பாரணஞ்செய திடவேணடுஞ் செயபு மைத்து
பேதமுன்ன சிவநிகிக்குட் சதூதத்திசுவ காரணியவாயப் பிறங்கி நின்றால்.

இன்னசிவ நிகிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெப்தர் ளின
ற, வன்னதீர யோதையி லொருபொழுதுண டரிவையத்தோ ளனை

த வினறிசு சொன்னவிர வகற்றியற்றை வைகறையிற் புனிதநித்
தோயத் தாடிப, பின்னாதின மணியுதிகருங் காலையிற்செய கடனனை
ததும பிறழா தாற்றி. (௨௭)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வந்துதண்டனிடடு வணங்குவாயாற
றுதிபுகனறிலவயினேகி யிழிகுலத்தோர பாதகாபாற றுன்னிடாமற
கதியாறுமற றவருடனவாய பேசாமற கண்ணினெதிர கண்டிடாம
னதியிடைப்போய நண்பகலி னுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. (௨௮)

துயயவெணடே சிரண்டுதிதிட டிசெயிற்செய கடன்கழித்துச் சுட
லை யாடி, மையனைபூ சிகுமிடங் கோமயத்தான மெழுகியின னம
மொன னுடை,செயயதுகி னேத்திரத்தால விதானித்து வரழைகன்னல
சிறக்க நாட்டி,மையகஞுண மலாமலை தோரணங்க ணிராரிரையின
வயங்கநாற்றி (௨௯)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற குரியபொரு ளனைத்தினையுங் கருதித் தே
டி வின்னுலவு கதிராருக்கன மேற்றிசைவே லையினமுழுக வீழும் வே
லேத் தண்ணுலவு சந்தனந றாபதி பாதியிம சயில மீனற,வொண்ணு
தலோராகனுறை சநிதியின முன்னமவை யுதவி யனபால. (௩0)

அநதியினிற் றண்புனரோயந தருக்கியந கிரியைசெப மரற்றிப
பின்னா,வந்தினமர்திமுடித்த வளளறனைப பீடிகையில வைத்துத் தா
பித்கிறதியமோ ராதவித்திட டாகமநூன் மறைகளைத்தி யியம்பா டி
றகு, முநதியமந திராக்களினா பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தல வே
ண்டிம. (௩௧)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப
பின்னிரண டாளுசாமத தைநதமிாதா லாட்டிடுக பிரசந தனஞ
னன்னயஞ்சோ மூனரூய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாளு சாமங்
கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்திக் கழறிற் றனறே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந தாகுளு
செநதேன்,காசகல்கா கரைத்திபா நெய்யிவையைந் தமிாதமெனக் க
வை ரிததை, மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதி
யஞ்சூடி,மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக் கெடுத்திக் கூறும்

சந்தனமும் சாமமதி லகிரிண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற்
நாதமிருங் கருப்பூங்க கடைசசாமங் குஞ்சுமஞ்செநீ கமலப் போதில்

வந்தருளுன் முகனமுஞ்ந்தன மகபதிவா னவவொவரும் வணங்கியேத்தது
மந்தமிலா முழுமுதலவன் நிருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாததி. (௩௪)
முற்சாமம் வில்வமதிற் பிசாம முளரிமலா மூன்றாஞ் சாம
நற்சாதி மலாநாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வாததப் பூக்கொண
டற்சாருங் களத்திறைகஞ்ச சாததுகவென் றாகமத்து ளதிக மான
சொற்சார முள்ளசித்தத் தந்திரநா றொருத்தினைச் சொனை தாமால்.
முண்டகமுற்சாமமதிற் றுளசியிரண டாஞ்சாம மூன்றாஞ் சாமங்கண
டகஞ்சோ கூவினைமுத தளக்கினைநான கெனப்பகுத்த கண்டியிற் சா
மம், விண்டலாநது மதுத்தளிககு முற்பலத்தின மலாசாதத் வேண்டு
மெனறே, யண்டலொலாம புழுநதேத்ததுஞ் சிந்திடமா மாகமநா லறை
நத தனறே (௩௫)

விலவநொச்சி மாவிலங்கை முடகிஞவை வெள்ளிலடஞ்ச விலவ
மாகச், சொலவரிவற நினைழைமுக கிளையாகக் கொண்டயனமா றொ
டாநதுங் காணு, நல்லவரதன நிருமுடிய னுண்குசா மமுஞ்சாதத் நன்ற
மீது, கலவியநிந் தவருணரக காரணவா கமமுழாதத் சருத்தா மன்றே.
ஏதயின்முற்சாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமாகுமறையிரண்டாஞ்சாமந்
திதகலபா யசமாருஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற் நிலஞ்சே ரன்ன
மோதவரு சாமமொரு நானகதனிற் சுததானன முழாததா பூத
நோதனிலே தனநதனகஞ்ச சுததானன மாஞ்சாம நானகிற குமமே. (௧)
சறுவருளுனே யுக்கரனே சங்கரனே சிவனேசாம பவனே சான்றாய்ப்
பெறுகதியை நலகயிடு மீசான னேமகவுக வரனே பேசு
மறுவறுபூ தாகிபதி யேயென்னு மந்திரமோ டாட்டி மோதி
யறுதியுடன றூபாதி நிவேதனங்க ள்னைத்தினையு மொழுகிற செய்தே,
நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன் னாட்டிமறைமுந்தவநது நண்ணஞ்சாமந்
தோமத்தின்கற்றிரண்டாஞ் சுருகியிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூன்றாஞ்
சாமத்திற் சாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலுஞ் சாமந் தன்னி
லீமத்தி னினாடு மாதிரி முன்னோதி யிருகை கூப்பி (௪௦)

உருகுமுளத் தடனிருந்து னொருவியிரு விழிதனிலு முறக்க மி
னரி, யிருளுறுங் குலினயாமநாங்கினுமிப் படியருச்சித் திறுதி தோ
மம், பொருவிலருக கியங்கொடுத்த நாயகிபேன் புரியுமிநதப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயநந்ருள்வா யெனத்ததித்ததுத் தண்டனிட்டே
திருமுன வீழ்த்தே. (௪௧)

இன்னனந் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி, என்னதியிற் புனலாடித் காலையிற்செய் கடன்கழித்த நவீனவாழே,
யன்னதினத் தினுமபகற்போ தரணையருசு சித்ததற்பி னுதிநீக்கை, சொ
ன்னரு வனைப்போற்றி யந்தனருக காலையனனஞ் சொன்ன மீந்தே

அங்கவாத மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மறறை வைகற
றவகுபகற் கடனைத்ததுங் காலசந்தி யுடன்முடித்துத் தாழுங் கீழ்பாற
செங்கதிராவ் துதித்தாறு கன்னலுக்குட் பாரணநான செயதா ராகிற
றுவகுமூலகவனமொன்றக் கணநதபலமுள்தென தூல சொல்லுமாதோ

அலைசெறிபாற கடலவிடமுன டருளவானமுப் புரந்தழலுக் களி
ப்பான் மேருச், சிலைகுனித்த சிவனிரவிப் படிநோறபோர சிவகதியிற்
செல்வ ரன்றிக், கலைமுழுதுங் கறறுணாநத மாதவத்தி ரன்னவாமுற் க
ருவின மூவேழ், தலைமுறையி லுள்ளவருஞ் சத்தியமுத தியிற்சோத் த
ப்பி டாதால, (சச)

அறைமறைமந திரவிதியா லருசசிக் விரகிலளோ லனப் றுளளத்
துறைபரம னைந்தெழுத்தை யுச்சரிநீதி ரொட்டிவகை யுபசா ரததாற
பொறைநருமன புடனபூசை புரிந்திகெ பொறிடனிகள பூந்தா துது
நறைகமழ்செங் கமலமலா நானமுகத்தோன பூசையினு நயப்பனம்பன்

இதற்கைய சிவராச்சனைசெய் திடமாட்டா விருத்தாகொடி யினட்
யார் நோய், நுத்தமநற் சிவநிசியி லூனோடு துயிலீத்தச சாம் நானருஞ்,
சித்தமிகக் களிகூரது சிவபுரா னைக்கேட்டுச் செபங்கள பண்ணி, முத
தனுறை சின்கரத்திற செனறானைச் சேவித்தன முறைமை யாமே, ()

அசிக்கணுமை பங்குனைமுற் சாமத்தி லருசசித்தாங் கதற்குப் பின்
னாப், பசிககழிந்தோர னீரகிறிது பாலகிறிது பருகவனறேற் பழங்கள
சறறே, பசிககசல பானாந் து மத்திமமபால் பழமதமம் பொருவில் கந
தஞ், சுகிகொளப்பந் தோணைபிட்டு மாந்தலத் மத்ததமஞ் சொல்லுங்
காலே, (சஎ)

பகாதருபா ரணமுமுவாப் புணாநதிடமுன் பலன்னொளசைவா
பண்ண வேண்டு, மிகறருமுப் புரமெரித்த பரமலுயர் சீர்த்திகளை யெடு
தது முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது பேரக்கியெழு
புரவித் தேரோ, னுல்பொழுதிற் கடன்கழித்துத் துயில்வரறறை யந்தி
யன்ன மருந்த லீரகா, (சஅ)

பாரணாதான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோமபொடுகன் ப
டைசெய தாரோ, ஸாணகன் பயின்றருல வழ்தணமை பதிறநாட்டி
யாயி னோனாக, காரணக ளொன்றுமின்றிக் கெழனறகமே பழியடை
வா கருதனா சாந்திப், பேரணகி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலாத
ப பிழைபோ மனறே. (சக)

முததியினை விருமபிமுதற் சககற்பக தவறாது மூவெட டாண்டு
பத்தியுட னிவவிரத நோற்றதற்பின் வேதியாசுருப பகப்பூ தான
நித்திலவெண் ணகைக்கன்னி தானமன தானமுட னிதிய நலகிப
புத்தியுடன் சிவநிசியாம விரதமொழிவதுவழக்காப புகலவா மனனோ
வேறு

இந்தநல விரதந தனைசிவ னாதிக கிசைத்திட வுணாநதுசென் சதி
ரோன, கந்தவேன கதைக்கக காலனவிற காமன கடவுளா கண்ணொர
யிரததோன், செந்தழற் கடவுண் மதிநிதி ரூபோன செபிய வரனமு
றை நோற்றுத, தந்தம மனத்தில விழைந்தன பெற்றுத தகைபெறு தலை
வரா யினரால் (சூக)

என்றுரைத் திடவு நைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகந கூப்பி, ந
னறுரைத் தனைநீ நாலைத் துளசோர நவையறு சிவநிசி நோற்றிட, டொ
ன்றுதற கரிதா முததிபெற்றவாக ளுளரொளி வுளையென வுயாத, கு
னறுறழ் தவத்துச சூதமா முனிவன கூறுவன கேண்மினென நிசைப
பான், (சூஉ)

சிவராத்திரிமான்மியச்சுருக்கமமுற்றிறறு

சு கு மா ர ச ச ரு க் க ம்.

கந்த நான்மலாக குவளைநட் புறுகதிர மதியஞ
சந்த னாடவிப் பொதுமபிற நவழநதுசெல சாரல
விரத மால்வரைக் குததாத துத்தியின் விரிநீ
ருநது வெண்டிசை சிவதுவென் றொருநதி யுளதால். (ச)

விடுகக் திர்த்திர ணித்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுநத ருக்களை முரித்துநன் னீலவண் டாரப்ப
வடுந்தொழிற் புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுங் கொர் லைகூடம் பொழிகவுட் களிநெனக் குலீயம். (உ)

கலைகள் கற்றறி புலவாவாயத் தோன்றிய கவிபோன
மலையி டைப்பிறந் தளக்கரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர பெற்றுயா சங்கமாரந் தெவகு
முலவி மாரிலத் தவர்களுக் கின்பமே யுதவும் (௩)

எது பூணமுலை யெயிற்றியா வயிறலைத் திரங்கக்
காயநத் புற்குரம் பைகளழித் தம்புவிற கவாநதே
பாயநத் பாலையிற் குறம்புக ளடக்கிவே லரசா
வாயநத் வெளவளை முழங்கவந் தாலென வருமால், (௪)

கருது மநெதிக் கரை மருங் குளதுகட கமலத்
திரும கடகணி யனனது தேவரும் வியப்பத்
தரும் நீதியுஞ் செலவமுத் தழைப்பது தகைசரல
பொருவில் குஞ்சர புரியெனப் புகலொரு நகரம், (௫)

உழவ றுதவற கமலவாண முகத்திய ருவப்ப
மழவ றுதநல லாடவா மண்வினை முடிக்கும்
வீழவ றுதவெண சங்கொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ றுதவம் முதுநகரப் பெருமையா மொழிவார, (௬)

நீரு கந்தகார நிகாநிறம் படைத்ததிடு நெடுமால்
எரு கந்தைந் துதிவந்த தரிக்கலை யிகந்து
பாரு கந்தளந் திடநிமிர்ந் தாலெனப் படுமம்
போரு கவெ முகழ்புறஞ் சூழநெடும புரிசை, (௭)

வீழ்து விணமுதில வேலையென் றணணநீர் மிகுதி
டாழநத் களறுநீ டிஞ்சியை வளைதபே ரகழி
தாழநது மீதுய ரடிமுடிச சக்கர கிரியைச
சூழநது வெணடிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும், (௮)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற் றெடுத்தயா கொடிக்
ளறையி ரைப்புண லகழிஞ் சூழநக் கரிவை
நிறைவ னப்பெதிர றோகருறு மாடியா நிலவின்
கறைது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற கவினும், (௯)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தென்னப்
பலவு மாலவகைக் குலநிரைத் தெனக்கதிர பரப்பி
யுலவு மாணமதிக் கூணமுது குரிஞ்சிட வுயரந்து
குலவு மாடகத் திறற்றிய கூடமா டங்கள், (௧௦)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகர மலை
ளாற தாமென விடுந்தம் பெருக்கெடுத்தலைப்பச
சேற தாயநெடுந் தோகளுஞ் சனங்களுஞ் செல்ல
நீற தாயததுக னெழுநதுவிண புதைக்குநீர் வீதி. (௧௧)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாமுலை வருத்த
வையு துணைநிடை நாரியா புலவியிற கழித்த
துயய மாணமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரஞ்
செய்ய மாமணிக் கலனகிடந் தெறிப்பன தெருக்கன. (௧௨)

அதி நூலுண்மாதணா சரலைக னொருபா
னீதி மன்னவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லாதிமயம்பெறு வணிகரவாழ வசதிக னொருபாற
கேதின் மணமகன புதலவாதவ குலமனை யொருபால. (௧௩)

மெலிக்கு நூலிடையறுமென மேகலை யரற்றிச
சலிப்ப நரணமலாத தாளணி தண்டைதூ புரங்கன
கலிப்ப நீடிய காரதளங் கைவளை கலினென
றொலிப்ப மாதாக ணுடக மாடாங் கொருபால. (௧௪)

அலைக டறகடைந் தரிசுராக் கழுதனித் ததுபோற
தலைமை பெற்றமுத தமிழகூட றுலமத ததன
லுலைவு நககூலக் கிசகவை செலிப்புலத துண்பான
கலைகன கற்பவாக் குரைப்பவா கழகமங் கொருபால. (௧௫)

வாாவி இததிடு மணிமுர சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தோவிடுததிடு மோதையும பிளிறுகிந் தூரங்கன
போாவி இததிடு மோதையும புரவியின கனைப்புங்
கார்வி இததிடு மோதையின மும்மடி காடமிக. (௧௬)

மறைவி ரித்துரை பயிறுந் ரோதையு மன்னா
திறை யளக்கவந் தீண்டின ரோதையுந் தேவாக்
கிறைமை யிறறினஞ் சாறய ரோதையு மெழுந்திட
டறை கட்டற்படு முழக்கமுந் துளக்குற வலைக்கும். (௧௭)

துண்ட மாமதி தவழமதிற் றென்னக் கதனுட
கண்ட வாருயிரத் தொகைமுத லடங்கிய கணக்கா
லண்ட கோளகை கவித்திடும பெருல கனைத்து
முண்ட மூண்டக்சி கன்னிண னுதரமொத துளதால. (௧௮)

அரிபு ரந்தரன விரும்புமந நகரளிப பவன்றோ
ஹரிபு ரந்தரித துயாவட வலாஹழைத் துருத்தத
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சீந்தைசெய பவனராட
பரிபு ரந்திகழ திருவுறை பரிபுராஞ சபனே. (௧௯)

காநது செம்மணிச சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேநது கோட்டுமோட டிபங்கனோ ரெட்டுமெண கிரியு
நாநத கததொடு சமரமேற நெதிருந நணுகும
வேநத ருஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன். (௨௦)

வேத னூன்முறை திறப்பிடா தெங்கணும விளங்க
மாதா கற்பெனும வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோர
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருளவிழி பரப்பி
யாத ரத்துட னறப்பயிர் வளராததா சளித்தான். (௨௧)

அனைய கோமகந காசிகொல புரோகித னானோ
வீனையி னீங்கிய சுராகுரு நீகாப்பவன் வெண்ணூல
வீனையு மாரபினன் முத்தழல வேளவிகள வளரப்போன்
நீனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான் (௨௨)

சொறற வேதிய னிலவயிற ரோசுதன நீமை
முற்று மோருருக கொண்டென முடங்குவெண டினாக
னெற்று பாறகட லிடைவிட முதித்தென வெழிலகா
பெறற மூரமறைக கொழுநதின தருடபெறப் பிறந்தான். (௨௩)

தோனறு மைநதனுங் குயர்க்கு மாரனென் நருளா
லீன்ற தநதைபே ரிட்டழைத் தோமணி யழுத்தி
யானற பொன்னணி யணிந்தையாண டணுகிடு மளவின்
மூன்று நூலவீன நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆத பன்வட திசையிண யுத்தரா யணத்தத
தீத கன்றிடு மோனாக டியசுப தினத்திற
ருத விழ்நதவெண டாமரை பாஸ்சாண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைப்பில் வித்தான். (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மாவினுக் கமுத
மீநத தாமெனக் கமரிடை யுருத்தபா லென்ன
வோயநதி டரமலம் பகலெலா முணர்ந்திட வுணர்ந்து
வாயநத கரமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்ந்தான். (௨௬)

கவன மால்களி றெனவரு காட்சிண டிருகித
துவன நூலிடை நடந்தபின் றொடாநதுதாமுலலைத
தவன வாணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப
பவன வாயினார் காழுறு பருவமெய தினனூல. (௨௭)

கஞ்ச நரணமலாக கண்ணினன கலைமதி தகாதது
விஞ்ச வேரினாத தினக்கிவைத தனையவெண ணகையான்
சஞ்ச நீகமட டாரபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்ச கீணடெழு மினனென நுடங்குநான் மாபன (௨௮)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுகி தூரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்தடக கையான்
றுயய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந துணரின்
செய்ய தாளினன தேடரு மாடவா திலதன (௨௯)

சொன்ன விண்டிவிற றிரண்டியா பனைத்தடந தேரளான்
வன்ன மேகலை மடநதையா கணகவா வதனன
கன்ன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வன றிருப் பேரொழி லாரொடுத தறவாரா. (௩௦)

தெனற லநதடந தோமிசை வருமதன செககை
கின்ற லமபுகள பட்டபட்டப் பதைத்துளம் வருநகிப்
பொன்ற யங்குழுட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட நுகாநதவா வடங்கில னாகி. (௩௧)

பழுதி லன்புட னுதயமுற பகருமுப் பொழுதுங்
கொழுந ரன்றியேரா கடவுளைத் தளிராககாங் குவியா
வழுலில் கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினத் தொருமு விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பானியா வராயுந்
தாம னாகம் புராணநூல் சதாமறை பென்னு
நாம னூவினி னவின் றிடா னொடொறுரு சிலைக்கைக்
காம னாகம வேதமீ தாமெனக் கறபான். (௩௩)

ஈடு வாடைமற றிலேபன மெனுமருந தியறறிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பகோ குவியுலை சுயக்கும
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும. (௩௪)

உலக்கு நாளணித தாயினாக் கொளிகுமீ னெக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமவே ணனுகினு நழுவாப
பெலத்த மூலையின் றருககளை வேரொடும பிடுகிக
நிலத்தி னீங்கிட விசைத்தெறி சுழலவளி நிகாததான.

(௩௫)

அந்நி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக கமலஞ்
சுநதை செய்கிலன் றிருவுருக களைசசிலை யெனறே
நிநதை செய்பவ னீதியாய நித்தமு மியற்றஞ்
சக்தி வநதனை மறநதனன் றுறநதனன் றருமம.

(௩௬)

இநத வாநீவ னெழுக்கிய படிதுகண டியாருந்
தநலீத பாஸெடுத துணாததிடத தனையனைக கூவி
யநத மாநகாக கலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச
சுநதை தேறுற வுறுதிநன் மதிபல செபபும.

(௩௭)

பிறாம னைக்குரித நாகிய பேதையைப் புணராடோ
ரறம டுத்தானை பொடுபுகழ் பெருமைபொன் றடையா
மறமி குத்தவெம் பவமபழி மாற்றரு மச்ச
மிறலி யறற்றிடும பகையிவை நான்குமெய திடுவார

(௩௮)

நீடு ருதுநல விளமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ரூபிதா மனைமெளி னுமரீர வைப்பில
யீடு ரூபபுகழ் மேவுவா விததைகை வித்தக
கேடு ரூநக கககுழி விழுந்தழந தகிலார.

(௩௯)

ஊறு தீரமரத் தூரியி னென்றென வொன்றி
வேறு பேதகன காட்டுபுன் மனத்தினோர் விழைவாற
கூறு நீனிதி கவரவிலை மகளிராபாற குறுகி
யேறு காமமே நுகாபலாக கிகபா மிலலை.

(௪௦)

என்று பறபல நன்மதி துன்மதி யிதயந்
துன்று மச்சகு மாரணுக குணாததவஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல நுழைநதில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா ரெடுமரமூ னையெனச சிதைந்த.

(௪௧)

கப்பி நாடொறுக களித்துண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோய்த் கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னூர்விறுத் துறுழி யேபல கோடி
செப்பி னூர்விறுத் துறுழி யேபல கோடி.

(௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுவ கட்டினா கடல்கடை யமீராத
மளிப்பி னுஞ்சுடு ஸ்ஹதீரைக் குளிபன லகததுக
குளிப்பி னுஞ்சுடுவ குன்றுறு குகைகளிற குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுவ காமிக கூாதர வுழன்றான். (௪௩)

தாய நீத்திழி தொழிலுரி துறகுணத் திவனைத
தாயு நீத்தன டனையு நீத்தனன றமாக
ணைய நீத்தனா லிலநிதி மகளிரமே னிகழு
மாய நீத்ததின் மயக்கறத் துறந்தவா மனம்போல (௪௪)

தொழுகு லத்தவா குலத்தினிற றேமறத தோன்றிப
பழுதுபறபல வினாத்திழி குலத்தொழில் பயின்றன
முழுத தறபொரு ளாயமறை டுஞ்செயநான முகர்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினு ரொவரோ (௪௫)

கன்னி மாடமுங கடிமதிற காவலுங கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங ளகயாமூலை தோயுவா
னன்ன மன்னவா தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மைமி னீயகிவை நிகழ்துறு மேல்வை (௪௬)

முத்த மீதினு முளரிமென முகிழ்முலை முகத்தம
நவதத பறகுறி நகக்குறி கண்டுதம்மனையா
ந்தத மககுள கறப்பித தாரோச சலித்துச
வகத்த விடைய ராகியக கடிநக றுள்ளார (௪௭)

நாவல் கட்டழித திரவினிற கரவினா லெய்தி
பாவ ரித்தொழில் புரிபவ னொனமனத தெண்ணிப
பாவ முற்றிய படிற்றொழுத கச்சு குமாரன்
பாவ னப்புடை யான்செய லிதுவென மதித்த (௪௮)

சுற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுசை
பெற்ற மாதர்தம மொழிப்படி யினிமனம் பிரிபா
ற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரவியுட் கவலை
புறநு ளோராதிரன் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (௪௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வென் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போயக
கூசுத லின்றியுந்தல் குறைதிறந் துறவோ மென்னத்
தூசகல் வாரின் மாந யிழந்தவர் துணிந்து குழந்த (௫௦)

கால்வழி சென்னீ ரென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மாந
வேலவழி கண்ட நெஞ்சர் வெளவளை கொழுக்கள ண்ட
சால்வழி பரந்து மேயுந் தண்பனை நாடு நீதி
நூலவழி புரக்கு மன்னன வாயிலை நோக்கி யேகி (௫௧)

வாயிலோ தமமைக கண்டெம் வரவுரைத் திதி ரென்னப்
போயிலோக கண்ண யன்ன புரவலற போற்றி மாநத
ராயினோ கோடி யோரின கடைநதன ரென்னக் கஞ்சக
கோயிலோ ரிருவா மேவுந் கொற்றவன கொணாமி நென்னுன். (௫௨)

அரசாகோ னருளிப் பாடென நவனாயுட் புருததப் போநத
கரசரோ ருக்கள கூப்பிக் கணைகழற றுளிற றுழநது
பரசரீன கடைக்க ணைக்கம பரப்பிதுந் குறையா தென்ன
முரசகே தனை யொப்பாய கேளென மொழிய ஓற்றா (௫௩)

பூசரா குலேச னுநின் புரோகிதன மைநத னைநது
வீரசரீன கணைக ரநத மதனசுரு மாநென்போ
னீசனாயத் தனது சாதி நீதியா நிபம நீததது
தூசகல் கரவு வஞ்சச சூதுசெய தூரத்த னுகி. (௫௪)

குல்வனை முழுகி யாக்கஞர் தொகெடல வளாக வைப்போ
கோல்வனை யாமற காகருவ குரிசினின னகரந தன்னிற
கால்வனை வரிவில லேய்க்கருவ கருங்கொடிப் புருவ மின்னா
மாலவனை மனத்த ராய்க்கந் பிகந்திட வருதது கின்னான். (௫௫)

இலலின்மே வியமின னாதந குணங்களை யெவர்க்கு முன்னுஞ்
சொல்லந னுறுவர் யாருந் தோற்றநோய் துடைத்து மாற்ற
வல்லந மருத்த வாசகு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லந மானந காத்துப் புரநரு ளெம்மை யென்றா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளாசெவித் துளைகண மூழ்க்
கோட்டமி தறிக்கோ லோச்சுந் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குமுதசு செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப லிந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் நென்ன நககான். (௫௭)

சேற்றமீக கூர நின்ற சேனைகா வலனா நோக்கி
மாற்றரும் படிந் னுகி மறைக்குலக் தோன்றி னேனைக்,
காற்றென வினாந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணாமி நென்னு
வேற்றுநீமுர்ச நாணுவிடியென முழுகிச் சொன்னான். (௫௮)

குணைகடல் விடத்திற் றோனறுங் கூற்றுவன் றுத ரொப்பா
ரணொழிப் பொழுதி லோடி யநகர் முழுதுந் தேடி
வணாயிபுன் றொழில்க ளாற்று மறையவன் றனைப் பற்றி
வினாவுடன் சொணாநது கொற்ற வேந்தாகோன றிருமூன் விட்டார

வெய்யவேல் விடலை தூதத விப்பிரன் றனைன ரோககிச
செய்யநான மறையோரீ தி திறம்பிடு மிவனைச சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவனாக கோற
லையரின மரபு நீதிக கடாததென றமைச்சா கூற. (௬௦)

கோமுகங் குளிராநது கோபக கொடுங்கன றணிநது பின்ன
ரோமுகக கருங்கண மாதாக கிசைந்தற பெனுங்கான் காம
மாமுகத தீயி னாசுட் டருமபழி சுமநத விரதக
காமுகன் றினநம மெல்லை கடத்திநீர் விடுததி னென்றான். (௬௧)

அனையரவ் வுனாகேட் டநத வநதன்னன் றனைப பற்றி
வனைசமுன மன்னன காக்கு மாநிலங் கடத்தி யப்பால
வினைவலி யுனகருச சூழநத தென்றவா விடுதது மீண்டா
சினைவளா தருக்கண மேவுங் காணெறி சேணிற் சென்றான். (௬௨)

விண்ணுறு வகை ளென்ன விளங்குதன றுணைத்தோள சோநத
பண்ணுறு மொழியி னானா நினைதொழும் பரிநது நீண்ட
கண்ணுறு புனலா நென்னக கலுழவேள கணைகள் பரயநத
புண்ணுறு மாபிற் றென்றல புகுநதழல போல வீச (௬௩)

அடுகினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற றணிததுத துன்பத
தொடுதிரிந் துழலவா னனகோ ரோடையை யடைநதா னைநே. (௬௪)

ததநிவீழ் திரைக ளெற்றத் தவழ்நதுரு சங்க மீன்ற
நித்திலங் களைக டோறு கிலவுகா னிழனீர்ப் பொயகை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுணாப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார. (௬௫)

அம்புய முகமென் காலி யம்பக மாம்பல வாய்வெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் கால்வ ரால்கூ
மம்புகழ் திறந்தரண் னென்னி வருமுழந் தாள்க ளாகீப்
பம்புகீப் படுகா மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதிராச சிலைநால கோட்டி மூசுவண டெனுநாண பூட்டி
விரிமலாக கமலங் காவி விசிகஙகள வினாவிற கோத்தப
பிரிவெனுந் துயராற ஞலிப் பிரனநனைப பெருத்த பூசல
புரிதர மதனின் நெனனப பொலிந்ததப பொய்கை மனனோ (௬௭)

மூண்டவெம படியாற செயய முளரியா முளரியெவரு
மாண்டமீ னினாதோ வனமீன வாயப்படா துணடு தப்பித்
தூண்டரு வாளே தாவுந் துழனிகண டெழுது துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை நெடித தூரது போயப பாயு நீராநாய (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய வேட முயன றுகண முகித்தி யேசம
புத்தியி னிருநது தீமை புரிபங் கொண்ட தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச சுருக்கி மீனை
குத்திதுங் கிடக்கண மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி (௬௯)

ரட்டுமல வின்னையினை கோடபா லெடுத்திடு மியாககை மாண்டு
மீட்டுமவந் துலகிற றேனந்மீ விகற்பமித் தனமை யெனனை
கோட்டுவெண டினாகண மோதுங் குரைகடற புலியுள னோராகருக்
காட்டுவ தெனன நீறிந் குறித்தெழு கரண்டங் கொள்ளே (௭௦)

தூயவெண னிறக்கடன் சங்களு குவிலோந் தேறி முட்டாண
மேயசெங் கமலப போதின மீதிருந் தொளிநுந் தோற்ற
மாயாகண படைகண டனனோ ரகத்துறி சரித்து மான,
சேரகைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணைய போலு (௭௧)

கலவிராக கயத்து மீனைக் கதுவ வீழந் ததுபெருமற
சிலவுகாச கிரலை வெட்கிச சிறைவிரித் திருப்ப தோரபாற
சொல்லுநந் நிகிரிப புளருத் துணைசிறை புலாததிக் கோதிப
புலலுயிரப பேனட யோடு புளினமே னடப்ப தோரபால, (௭௨)

மண்டனி வுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கின் வகிராதா லன்ன
துண்டவண் டானரு ஆழந் தொழுதிக் கொருபா னீருட
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிகருமா வினங்க னோரபா
லொண்டழைச சிறைப்பா லன்னங் கின்னா மிதுன மோர்ப்பால, (௭௩)

இனனதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தனனி லெய்தித்
தன்னமர் பேடை தனைத் தழீஇச சிறைக் கரத்துள்ளாகி
யன்னமா தரவிடு புலலு மதுதெரிந் தணங்க ஞாமேற
பன்னரு மாசை கூட விருந்தனன் பரிவுந் திப்பால்.* (௭௪)

வேறு

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வேராபுலை மடநதையவ னுறறாள். (எடு)

மனதலகமழ மாலையணி வராகுழ நனககு
மினறமிழ மொழிககுமை விழிககுமெய பொளிககு
மெனறளி ரடிக்குறிகா வேறுலகி லொப்புண
டெனறவ் டனக்குவமை யாவாபுல கிறபார (எசு)

ஏராமருவு நூனிக ரிடைக்கொடி துடங்கத
தாராமருவு வராகுழல சரிநீதி விரிந்தே
யாரபத மிரங்கவரு மனனடை மிவனை
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிர கண்டான (எஎ)

பொன்னுலகில வரமுமட மாதுகொல பொறிப்பைப
பன்னக நகரக்கணுறை பாவைகொல பசுங்கார
மின்னவிர சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்ன
வினன்ன நினைந்தபி னெழுந்தருந் லெட்டி. (எஃ)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறத்தாற
ரோயநில மீதடி மீத்தித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரனனமிவ ளென்னத
தியகுண வேதியன மனத்திடை தெளிந்தான். (எஃ)

மங்குனிற் முறறிடு மடப்பிடியை நாடும
வெங்கய மெனத்தனி விராநதுமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருறறிடுவன யாவனிவ னென்னுத
திங்கணிகர வரணுத நரித்தன டிகைத்தே. (ஐ0)

ஏமமணி மாலவரை பெனக்குலவு கொங்கை
வேமசணி காலமுனின் மீதெழு தடித்தின்
வாமமிரு றேரிடை மடநதையரை வெலலுங்
காமனிவ னுமென மனத்திடை கணித்தான். (ஐக)

உடபுலமை யறறுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்குட மெனத்திரள வரைப்புய மிலக்காயக

கொடபுற நெரித்தபுரு வசகிலை குனித்தே
கடகணை தொடுக்கலி ரகக்கடல குளித்தான. (அ௨)

முளைத்தெரி கனறகனைய முகநதுருவ தெனன
விளைத்தமரில வென்றிபுனை வேளகழையி னீளவில்
வளைத்துமண மேவுமலா வரளிக டிராதான
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலன வாழ (அ௩)

மெயவச மழிந்துதமுன மீதிஊமெழு காஓப
பொயவச னமன்றிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முன்னுன
கைவச மெனுவைவ கரைநதன னிரங்கி (அ௪)

இசுருவளை வாராவிலி னிருத்திமத னேவு
மகருவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞ்சேன
மிகருவளை மீதுலவி மீளுநின முகத்தின
மைகருவளை தானருள வழங்கலுறின மாதோ. (அ௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவா வாயி
னூரமுறு வானில வருமபிடி னனுத்தான
கோரமுறு மாரமு லெனக்குட திசைக்க
ணீரமுறு வானிலவ தெனசெயு மெழுந்தே. (அ௬)

கூடவினை யாகவளா குமபமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களி நெனங்கைவச மானு
னீடனுவ ணகடியமா ந்ததமுமி யறறும்
வேடனுயா வேழமதை வேறனமிகை யனறே. (அ௭)

தூயகு முதத்தினொடு தொண்டைதுவ ரொகரும
வாயினித முறறகுடி நீரது வழங்கிற
கரயமுட னத்திகள கனறறிவரு பித்த
மேயவீர கபபெரிய வெப்பவியு மெற்கே. (அ௮)

எனறலை மருட்டுகுழ லுக்கிணைய கூறித்
துனறலை கடறபடு துருமபினில யறறேன
மனறலை மிக்கமழ மலாககர மெடுத்தத்
தனறலை குவித்திருச ரண்டொழுது நின்றான. (அ௯)

மமமருற வேன்கணை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாஓ

விமமன மீதது வெளிப்படைசெய வானாயப
பொமமனமுலு யாளசிறிது புனனகை புரிநதாள. (௯௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறந்தெயி றிலங்கக
குமபமுலு யாணமுறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ் லொத்தவிர கத்தினின மிகுத்தோ
னம்புய மலாககையவ ளங்கைமலர பற்றி (௯௧)

ஏகமன மாகியிரு வேருமெவ ராலும
போகவரி தாருமொர பொதுப்பரிடை புகு
மேகநிறுமானபிடி யுங்காட மேவு
நாகமு மெனக்கலவி நன்னல றுகாந்தே (௯௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மன்றளவும் பிரியாம லிருப்போமென றலராத
மென்றளவ முகைககையும வேதியனு மீசைந்து தம்மிற
புன்றசைகண முடைகமழும் புலைப்பாடி தனிற்புகுநதார (௯௩)

தரைப்பிலான பசுமபச்சை தனைக்கவவி யிசுத்துகளுந
குரைமுகநாயச சிறுபறழின குறுங்கழுத்தி னெடுங்கயிறற்ற
சுரைபடாரீன புறகுரமபை துன்றுகரும் புதலவாபிணித
தரையினசைத திடுசதங்கை கறங்கிடவீராத தாட்டயாவார (௯௪)

அணைதிரைநன மணிவரன றி யாரத்திடுமார கலியமிழ்திற
கிணைபுகலமென மொழிப்பிலா விளங்குழவி பசிக்கிரங்கித
துணைமுலைப்பால சுரந்தருத்தித தோற்பாய மன்றிறுயிறறிப
பிணைவிழிப்புன புலைமகளிர தாலாட்டு மிசைபெருகும் (௯௫)

பிறங்கியபுன மாலைகளிற் பெருங்குடம்பெய விழிபருகிக
கறங்குபறை முகத்தறைந்து களித்தாடிக களைத்துவிழூ
துறங்குபறைப் புருடாதுயி லொழிந்தெழுவான புலரிதனின
மறங்குலவு முடபடைக்கால வாரணங்க ளோலமிடும். (௯௬)

இத்தகைய புலைச்சேரி தனனிலிருந திருண்டமன
மத்தனென்ப புண்புதின்று மதுப்பருகி வசமழிந்து
முதநகைப் புலைமகடன முலைநலதே ரலுதுகாந்து
சித்தமிக்க கீளிகூர்ந்து சிலவைகல கழித்ததற்பின (௯௭)

பங்கயக்கட புலமகளாற பன்னமெனப் பகாவயிறறுச
செங்கணிகழ மழவிடைபோற செனிததுதித்தார சிறுவரைவ
ரங்கவாகு மதுபிசிட மருத்தியருத தீயினவளாககப்
பங்கமிசுவ கடற்புலியிற பாதகமைந தெனவளாடதார. (௯௮)

மன்னுநெடும பொதியவரை மனறலகமழ தெனறலுடன
பன்னுதமிழ பயந்தெனப் பண்ணவாபற பலாபயிலும
பொன்னுலகி லரமபயுருப் பசிரிகராம பொறபினுடன
பின்னுமிரு கன்னியரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றார. (௯௯)

மறமறவி யைவரென வளருமைநது மைநாருடன
கழைவடிவாட படைகதைகூடங் கணைநெடுங்கார முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைத்துப் பொருள்கள வவவிச
சிறைபடுகீரக கயலககூராத சிரலையெனக் கடிதகலவார (௧௦௦)

அநதணொண ணிலாகுழககன றுனிடப் மனவிறத
கொந்தவிழநாண மலாககோதைக் கோதைடாகள குதலைபொழி
மைந்தாரை முதிர்விருத்தா வருநதுறவா வருநதுறககொல
விந்தவிகக் கொலைகடமனம் யாவாகணித தெடுத்தாரைப்பார (௧௦௧)

புகுபுனற மடங்கலாயிற புரிதருகண ணியிறபடுத்த
தொக்கநெடுங் கயலினாதேர தோலடிப்புட டிவாழுட்டாண
மிக்குயாவண டானமுடன விரிந்தசிறைப் பெருமபோதாக
கொக்குமுதற பகிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும் (௧௦௨)

மேவிவளா வனங்கடொறும் விலவனக்கி விறறபசுழி
தூலிவெரு வொடுகுதித்தத துளளுபுளளி மானினங்க
டாவிடிக் கிரலையுற மலைக்கேழன மரைக்குலங்க
ளாவிசெகுத தூணருநி யடுபுலிபோற றிரியுமநாள். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிறபிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு னிருளோதிப் புலமகளபொன றிடப்படிமயிப்
பரிந்தனவின் மெழுகாகிப் பற்பலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற சேவலென்ப பெருநதுயாக கடலவீழந்தான. (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளாதேறு தேங்குமுடற பொறைகோநது
விழுமிருகட் புனலகுமிழி விட்டோட விமயிவிமயி
யழுமசனிக் குடைநதுபுர ளாவெனநீ ணிவநதலையா
துழுமிராகும் வெதும்புறுநெட் டியிரப்புவிர்த்துப் புழுங்கிடுமால். (1)

கண்மணியே யெனதரசைக கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியினவாய விண்டுமிழும் வெண்டரளத
தண்மணியே பாறசலதி தருமுழே தயங்குநதி
ரொண்மணிரீத திடுமரவி னுணையிழந்து முயவேனோ. (௧0௯)

துப்புறமுசெவ் வாயிதழூந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் காராமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துணைநா னினிககாணப் தென்றயரும். (௧0௦)

ஓங்கிணைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்தமநாட
பூங்கமலக் குறுமுனைபேற புடைத்தருமபிக் குமிழ்ததெழூந்
கோங்கமுனை யெனக்குலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மாங்குயிற்சொல வியாவிரக் மருவுமங்கைப் பருவமுறநா (௧0௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிககருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ செழுநதுணாகள விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுநு சைவலததை நிகாததுநெய்தது நெரித்திருண்ட
காரிருளின பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள. (௧0௭)

கஞ்சநெடுங் கயலகமழுவ காவியிணை கணைக்கிணையா
யிருசுணந்தோயந் தடலனங்க னாகமங்கற நலைகடலி
னஞ்சமுதவ கிலநதிலங்கு நகுமணிப்பொற குழைகிழித்த
வஞ்சமிருங் கொலையினறு மதாத்தனவால வரிவிழிகள். (௧௧0)

கன்னியாக ளின்னணநற கலைவளநத மதியமொப்பத்
தன்னியமுட் டாட்கமலத னாயமுனை முறுக்குடைநது
மன்னியமென் றோடவிழும் பதனோக்கி மதுகாவா
னின்னரிசைப்பூம் பொற்சசுரும்ப ரிருந்தென விருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்கொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண்ட டடாந்துமதன கடுப்புசல பொரகனலின்
மிகக்கொடுங் காமமெனும் விடநதலைக்கொண்ட டாற்றிலுங்
மக்களிரு வரையுமன மருனடுமனை யெனமணந்தான. (௧௧2)

பெருவரைபோ லகண்மார்பிற் பிறங்கியபொற சுணங்குபொழித்
திருவனாக னொனவளரு மிளமுலைக்கோ முழுதுழக்கப்
பொருவருமா நீரவினுடன் புணாநதுவ னுகாநதிநொண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு உடைப்பயந்தார (௧௧௩)

தனாமிசைத்தன் புதலவியாக டாமீனற தனையரிரு
வரையும் மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமிது வைத்தமுறி
திரையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக குதலைகளகேட்
டுரைதருவெண ணுரைசசுராயு டூரட்டிவளாத துவபமுறான். (ககச)
வேறு.

இவ்வண்ண மிங்கிவன்ற னிருநதிநெரட் பசும்புரவி யிரவி தன
னை, மைவண்ணப் பாரதளபகு வாயினிற்பெய தமிழகாலை மறை
யோராக கெல்லாரு, செவ்வண்ணச கனகமுதற கலைமுலைப்பாற ருரை
விடுகு செருத்த னல்லான,கொய்வண்ண மலாககோதைக கோமகன்ற
ன ருனமிக்க கொடுப்ப வாகுமி (ககடு)

வந்தரல்லந தணாகடமமை வனசசரியின் மறித்தருத்த மைந்த
ரோடுந, ருந்தநெடுங கதைவடிவான கொடுமாருசா யகங்குன்றை கொ
டிது தந்தஞ், சிந்தவுடற செறுககைசெயது கலக்கியவா கைப்பொருள்
கள் சேர வவ்வி, வெந்தழலூர் விழித்தறுகண மிருகாரி யெனத்தனதி
ன்மேவி லுனே. (ககசு)

பல்லொடிநது கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற் பனை
தந தினடோட, கல்லொடிநது காமொடிநது காலொடிநது மாடொ
டிநது கலங்கி வாயிற, சொல்லொடிநது பனவொல்லாம பதைத்திர
ந துடைத்திலககுளு சுடாவேன மனனன், செல்லொடிநது முமதட
ருவ கோயிலவா யிலேநோக்கிச சென்ற ரனறே. (ககஎ)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வென்றசொற்றிணை டிறலவேந
தன செவியிற கேட்கெ, குன்றுறழ்கோ புரவாயிற காவலரைக கூவ
ரைக கொணாமி னென்னப, பொன்றுயிலு மணிமாப னரசிருக்கு ம
ண்டபத்திற புகுத்தப போனா, கன்றுமனத துடனவாதங காயமுறுங
காயமெல்லாங கண்ணிற் கண்டான். (ககஅ)

யாவரிது செய்தனரிங கெனவின்று நீயெமக்கேன டந்த தெல்லா
ம, பாவநெறிச சண்டாள நெருவனமைந்த ருடன்மறித்துப் பறித்து
க கொண்டே, யாவவென வளைத்தடித்திட் டாயுத்ததா லவஞ்செயதெ
மை யடந்ததா னென்னக,காவலனவா யிதமுதுடிப்பக் கட்டழல்கான்
நெருகைமற்றைக கையிற ருகி. (ககக)

மூன்னின்ற முட்டவருளைவான் மடங்கனிகா படைத்தலைவா முக
த்தை நோக்கி,மின்னின்ற விறற்றானைக கரத்தானை சிலகொடுபொங்
விளங்கு செய்கே, மென்னின்ற கதிராக்குக்கி யிரவிருட திசைக்கடல

வாயெயது முன்னாக், கன்னின்ற மனத்தவனைக் கடிதோடிக் கொணாமினெனக் கறபித் தானே. (௧௨௦)

ஆயவரும் விரைகதகதை யாழிசிலை வாளியொளவா எயிலவே லேந்திக், காயவருங் கடுமறவி தூதரிவ் னொனவெருவக் கண்டோரா காணிற், போயவனை மூடுககாமரப் பொதுமபாசெறி யடவீதொறும் புழைககை வேழஞ்சீயமுச லெனகுபுலிதிரிசரிகடுருவியெங்குநேடெ ளுறறா.

கையரிக்கொண் டிடுஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்டுமனங் கலங்கிக் காதன, மையரிக்கண் ணியரோடு மக்களோடு மவவனத்தின் மறைது வைகி, நெய்யரியிற் றீக்கொண்டு நனக்கற்றும் பழற்றொருக்க னெடிக் ளோதை, செய்யரிதகா னகனற்றவீற் பறபலகா வதங்கடூது சென்ற பின்னா (௧௨௨)

காட்டியசெந் திறச்சூட்டு விரணங்கு யழைப்பவொற்றைக் காற்றோ துணடிச, சேட்டிளஞ்செங் கிளாப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க ணுதயவரை சேருங் காலை, நாட்டியதி வினைக்கொடியோன பயமூல மாநடூது நரங்கு கிணப், மூட்டியவு ணவதேயப் புடையிலொரு வரைச்சார லொளித்திட டானே. (௧௨௩)

தொலவினையின் படிநெடிய வரைவனங் டொறுமுழுன்று தொடூரது காளிற, பலவினையம் புரிந்துவழி மறித்தநிலை முயலுமிடப் பனறி மாண்கு, கொல்வினையஞ் செயதுகடுங் கொடுங்குதற் மிவனெ னப்போ கொண்டு நாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித் திவினமே ம் படச்செலுத்தி வாழு நாளில். (௧௨௪)

அவ்வளாயி னெடுஞ்சாரற் கணக்காதத் தளவையின்மால்யனபுத் தேனா, தெவவனாவென் றிடுகுலிசப் படையோன்மா ணுடரொவருந் திரண்டு பேரற்றக், கைவனாபொன் றுரித்தருளுங் கறைமிடறறுக் கண ணுதலகட் கருனை நலகிச, சைவளாயீ டேறறுகிறபான் வீற்றிருக்கு நாகநகா தானென றுண்டால். (௧௨௫)

அநதகாப் பூசார்பாத திவாவணிகா சூத்திராமுன் னாயி னேரும், பந்தணிகைச் சந்தமுலைப் பண்டருசொற் பைந்தொடியார பலரும் பா னற, கொந்தவழிநாண மலாவாசங் கமமோடை களிற்ருமுடிக் குளிரீ ராடிச, சுந்தரஞ்சே ராசார முடித்தபின்னா சாரமிகு சுதத் ராகி. ()

வெய்யயுகாமிம் பாதகங்க ணீருக்குந் திருநீறு விரவச் சாததித், தயயமணிக் கண்கீகையின் றொடைபுனைந்தஞ் செழுந்தோதித் துலங்

குஞ் சோதிச், செய்யமணிக குண்டலகண முதலாம்பொற கலனிலங்
கச செக்கா மேனி, ஸ்யுயனுறை தருடருகா கேசகரத்திற் சென்று
தொழு தனபு கூர (கஉஎ)

வெண்டரளத தொடைநாற்றி விதானிதது நெய்த்தகளி விளகரு
மேற்றி, வண்டமரும வலம்புரிமா தவிமுலலை மலல்கைசெவ வந்தி
பிசகி, தண்டளிரசோ மணமிகுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாதி வாசப, பு
ண்டரிகவ கருவகுவிபை போதுகடு யருசசீனகள் புரிந்து போற்றி. ()

சங்குபட கந்தமிழத தளந்தாளந தழுவகியசல் லரிமல் லாரி
மங்குன்முழக கெனமுழங்குப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக
கங்குற்றிற் கண்டிலா தண்டாபிரா னருட்கேலக கடலிற காரி
ஐங்குசிவ நிசிவிரத மாசியிற்பிற சதூதத்சியி னோறக லுற்றா. (கஉக)

நதுணரா னல்வினையொன் றிருந்ததறா சுருமர னிருபொற்றோ
ட்டின், மீதுலவு நடனெடுங்க ணுமைபாகன சன்னிதிமுன மேவிவா
சத, தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியாகுந தற்குச ரூட்டப,
போதுகொய்வான் போதமந்தப் பேரதுகண்ட னவண்டநத புதுமை
யெல்லாம். (கஉ0)

இவகிதொரற புதமிதவெ னிரவிலென்றத திசைகோசுரு மெ
லை மாநத, ரங்கணிறைந் தரகரசங் கரவெனமு வைந்துகன்ன லகன்ற
பினனாத், தவகியபொங் கொளித்திபத தட்டேநதிப் பரிமாறுஞ் சமய
ந் தன்னிற, திங்களணி செஞ்சுடையோ னினிதுறையுஞ் சிவலிங்கந்
தெரிசித்தானே. (கஉக)

மீட்டுமந்த வனதகிலெய்தி வெவவீனகள் பலபுரிந்த விருப்ப
நெஞ்சிற, கட்டிமனைக கிழத்தியரோ முனபகல நுகாந்துகினனாட் க
ழிந்த பினனா, வாட்டுபெரும பிணியலைப் மத்துடைகருசு தயிரின்ம
ன மறுகி மாழி, யீட்டுபெரும்பாதகந்தா னிறந்ததெனத தனதுடனீ
த திறந்திட் டானே. (கஉஉ)

வேறு.

பெரிய வாயாகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்க்கை பெற்றெழுந்
தெரியு கீள்வடவை யொத்த குஞ்சிய ரிடித்த சொல்லினா துடித்துநீ
சொரியு மாரிடுகி லால காலமிவை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியா சிவந்த கண்ணினாகள் கால னுதர்ப்பீலா மேவினா. ()

தால மொத்தகர மீதெ தெததிலை தண்டு வாளிவளை சக்கரஞ
ஞல மிகவடி வாளசி ரத்தொகை துணிக்கு நீடிய கணிசசிகூ
வேல முறகமுமுள பிண்டி பாலமொடு வீச பாசமிவை கொண்டுள்ள
வால சைத்தமிரு புலிபுல வாயினை வளைத்ததா மென வளைத்தனா ()

பற்று மென்பாசிலா பாவி யாவிபத நிபப தைக்கவிரி பாறையி
னெற்று மென்பாசில ரீர நாவதனை யீரு மென்பாசிலா பாரெலா முன
முற்று ணாரதுகொலை செயத காலகர மொடித்தி னென்றிவை யுறாதது
மற்ற டம்புய முரிந்து சிந்திட விரிந்து கடடினா வருத்தியே. (கரு)

அடிப்பாபறபன விலங்குகொன்றுதசை யன்றுமென்றுதனி தின்பபல
லொடிப்பா மாாபுபழு வுரி தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமத கொண்டு கண்டமதி லிடடி துககியிரு கையிலும்
பிடிப்பாகண்ணினை பிதுங்கவீரத்தெறி பேருவாாமுயலு மெலையில்.

வணங்கிமுநதியெதிர நின்றநதினை வருவென்றெழு வாயிலவாழ
கணங்குசென்றொரு கணத்தினையதியி காலத்தாொடு போக்குண
குணங்கெ டாதசுரு மார னைக்கயிலை கொடுவ ரசசிதி கூறெனா [ன்
பணங்கொளபாம்புமதி பாணிவேணியணி பரமனறகருணை பண்ணின
போற்றியங்குவிடை கொண்டுவாயிலிடை போருநருதிகண நாதாபோ
சுற்றி னொருயி ருடித்த காலனருள கூர வந்தசுரு மாரனைத் [யக
தேற்றி யாதாவு செப்பி யறபினொடு செம்பொன மாமணி விமானமீ
தேற்றி யோனொடியில் வமமினீனென வியம்பியங்கவலா யேவினான்.

நீற ணிங்கிலகு நெற்றியாமிக ரெடுத்த புன்சை— முடித்துளா
ரார ணிரதருளு மெத்தை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளன்பின
ருற ணிரதுவரு முககு தும்பற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கண்
பேற ணிரதுகிள ரிரச தக்கிரி பிரிந்தி டாமலுறை பெட்டினா. (கரு)

தாம மாகமிரு கண்டி கைத்தொடை தரித்த ளார்வினை யரித்துளா
ரோ மால்வலா யசைத்தொ கையினி லெடுக்கு மதபுய மிடுகினா
நாம வேறிகிரி கொந்த முற்கமுமு ண்கு கதைப்படைக ணவியநீள
வாம மேவுவடி வாளி னோடுதிநன் மறலி தூதரிடை மருவியே. (கசு)

விடுமி னீர்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிழல் விதர்படை
பெடுமி னெமமுட னெதிரந்த வெஞ்சும ரீயறறியு களவலி யாவையு
கெடுமி னங்கமுடி புயமெ னும்பெரிய நீரியி முத்தயினா பெமதுகைக
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்கனெதிர கூறி னாவலிமை கூரவே. ()

வேறு

முனிவா போன்மிக நீதி பூசி முறுககி வேணி முடிததுளிர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செயதி லீரெமை வெயயநீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசி யடாதது வனமை நடத்தல்
நினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவ ரேவலி னெயதனீர். (கசஉ)

என்று வன்றிற லியம தாத நியமப லுந்தவ ரென்றுபொற
குன்றுகொண்டுமுன முப்புரந்தழல கொள்ளமென்னகைகோடடிமான
கன்று கொண்ட கரத்த னுயெதிர காமனைக்குள விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னனபா பினபிது கூறுவார். (கசங)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடினோனிசை பாடிமா
வண்ட குமலா முண்ட காசன மறைய வனபொறை மண்டல
முண்ட மான்முத லுமபா மங்குவ ரிம்ப னென்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட நீதி லிருத்தினோன். (கசச)

கர்ல னுருயி கரல வேயொரு காலி னுலுதை செய்துநீ
டால மேசிக ரந்த காகா னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மாபு துளைத்து வானி லுயாததியோ
லோல மேயின வாலி பாலி யுலசகு மட்டு முனக்கினோன் (கசரு)

திருக னுசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுததவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துககா மிருபத
நெரிய நாரண னேன மாய்முத னேடு பாத மிரண்டிலோர
விரிய நாரணமல ஈடியி னுயக வீரல முததி மிதித்துளான். (கசசு)

உறுதி வானவா மான வாககிடை ஸ்ரீ ருமல் விலக்கவுரு
சிறுமை தீர்தர முததி பததிகள் செயத வாககருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெறியி னுங்கணும்
பெறும தாசல வதன னுயொரு பிள்ளை பெட்டுபாடி பெற்றதுளோன். ()

நாலு மாமறை யோது நான்முக னாரி நாக நறுக்கிவந்
தாலு நீடினா யத்தி யுறறெழு மாககர் பறக டகாததுநற
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தகக னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும் வேள்வியழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினோன். ()

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கெண்ட சிங்க முகன்கடற
படியின் மிகுபுரத்தூர், நீதிசெய் பறப னுனவா குலமெலாம

வழிகொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான் நாடு புரப்பதற
கடியா தீவினை யறவ் ருட்டரு மறும கததனை யருளிஞேன். (கசசு)

ஏவ யாமிவ னெய்து கின்றன மிககி வனறனை விட்டுகீ
போவ தேகட னென்று கின்றுள பொறுமை யோடிவை புதலவும
பாவ சாகர மான மானமில் பனவ னைப்பல ரகினவாய
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னாவலி பேசினா. (கரு0)

மட்ட நப்புரி புனறொ ழிறசுரு மார னாவ னைப்புயக
கட்ட றுததன ருட்க றுததனா கட்க னற்பொறி ககவாய
விட்ட னைத்திதழ பறக டிதத விடுதது கேமி யெடுததுவே
றொட்டி லககமில் வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரே (கருக)

சரமு றிந்தனா வாக ழறபுனை காறு னிந்தனா கவுளுடன
சிரமு டைந்தனா சூல வேலகதை திகிரி காலவனை சிலைநெடுரு
சரமி ழந்தனா குடாச ரிந்தனா சவிகு றைந்தனா தமதுவென
னூரநெ ரிந்தனா தெனபு லததிடை யேயீடி னாயம னாதரே (கருஉ)

வேறு

படிபுதழவின ளையாரபபுக கருவிதட விசகருதிப பணகள பா
ட, விடியொலியின் மிகவதிரு மந்தரதுந துபிமுழங்க விரண்டு பாறு
ந, கொடிக்குடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகப்பொற கோட்டி
ற பூதத, கூடிசமழபூ மழைபொழியக கறறைமணித திரனெடுங்கா
ற கவரி வீச. (கருங)

நகுமார நகைக்கருங்க ணரமபையாபல லாணடிசைப்ப நவவ
யிற றீரநத, சுசுமாரன றனைக்கவினசெய மானமிசை கொண்டனை
நதார் சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழித்த தனிநுத
றகட் டலைவன வைகு, மிகுமாரத் திரளசாயத தளளியரு விப்புனல
பாய வெள்ளி வெற்பில. (கருச)

பொங்குகதிர விமானத்தி னின றிழிநது நகதிவிடப புருநதுபொ
றபார, மவகுறவழ வனாயரசன மடப்பாணை யிடப்பாக மருவத தா
ன, வெங்ககரிகூற றேநதணையின் வீற்றிருக்கும் விமலனைவெண
டிகளாகள் வீசுவ, கவகைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலை கண்குளிரக
கண்ணுற றுனே. (கருடு)

கறைதெறியுங் கருநதாதைச செநதாதிற் புரிந்ததனமை கடுபப
நீதி, பொறையற்றுவொன றில்லேனை நல்லறிஞ ருட்கூட்டடிப புர

நதாய போற்றி, யிறைவபரம பரனீனவீழந திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற றிருத்தி யிங்லு, னறைதருந கணங்களுட னெனத்திரு
வாய மலராதமல னருளிச செயதான. (கரு௬)

அககணத்திற ஈகுமார னானுருப்பெற றுணடிருநதா னமரி
றோற்றுத், தெக்கணத்திற சென்றடைந தூதாசமன றனேததொழு
து திரைநீ ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியெனன வந்தெமமை யடித்
தறிவின மறையான றனனைப, பொக்கணத்திற பலியிரப்பான க
ணங்களுகயி லையிற்கொண்டு போனா னொனரா. (கரு௭)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கனற்பொறிகான றிட்சினமீக கிள
ரச செய்ய, வாட்டடகை புடைத்துநெறெம மதிகார மெனப்புக
னறு வரைகா போலுந, தோட்டடங்கு குலங்கருகத்ச சித்திரகுத் த
னேநோக்கிச ஈகுமார னப்பா, லீட்டருந புண்ணியங்க றுணடிகொ
னீ தெரிநதுவினாந தியம்பென றுனல (கரு௮)

மற்றவனுந தோநதுகரு மாரனெனுங் கோரமிரு மறையோ
ன றீமை, முற்றுமிபற றித்திரிநதான செனமுதலினறுடல முடியு
ங்காறு, நற்றவம்புண ணியமொழுகக் மிறையாவு மில்லென்பினை
னமனு நெஞ்சிற, செற்றமுட னெழுநதுநிச செனனியான முன்னி
யான செலவ னென்றே (கரு௯)

சிழலுமிழுஞ் சனக்கிரியி னீலமுடி விருந்தனை நிகாப்ப நீண்ட, சு
முறருநாக் கணடைகண்டத தகைநதடிபோத திடுநதோறுந் தொனிக
கவநத், வழலுமிழகட பெருமபகடின் மிசையேறிக குறையிறைவற
கறைவான செம்பொற, கழலணிசித் திரகுத்த னுடனறுநா சூழ்வா
த்திண கயிலை யெய்தி. (கரு௧௦)

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப பாகன,
பண்ணமாயாழக் கந்தருவா விஞ்சையர்வா னவாமுனிவா பலரும
போற்ற, வொண்ணறுமா மலரக்காதிற பிரமபுறறிச சுற்றிநதி
யுலவ வநதி, வண்ணனுறை போவைக்கட் புருந்தொதுங்கி யொலகி
மின்று வழத்தல்செய்வான. (கரு௧௧)

ஆதிநீழி வீறிலியா யாணுடன் பெண் ணலியலவா பவைபுமாரிச,
சோதிபெறு மருவுருவாயத் தோற்றுசார சரமனைத்துந் தோய்ந்துந
தோயாப், பாதிமதி துதற்பேதை பாகனுமா யேகனுமாயப் பகர்தற்
கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநின்று மரைதநாள்வா போ
ற்றி போற்றி. (கரு௧௨)

இததலையா ரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவுடம் யாப்புற
ரோங்கன, மததலையா வமராகடைந் திடவடவை கருகிறமாய வரத்
தென்னக, கததலையா ரிதியுதிகருவ கடுவொடுக்கு மணிமிடறமுய கரு
தா ருனுண, முததலையேற கரகாலு மறைபுகழு மைந்துமுக முதலவா
போற்றி. (கசு௬)

உலகுயிர யாவையும் படைத்தற கயனாகிப் புரந்திடுதற குவண
மூரு, மிலகுமணி மாரபினனாயத் துடைத்திடுதற குருத்திரனாய்வையு
மன்றி, பலகிறுரு வினையாடல புரிந்தருளுந் பரபரனீ யாதலா லுன,
சலசமலா மருட்டியசே வடியடியேன புன்றலையிற் சாததினே னுல ()

என்றினைய துதிக்கறி விழுகதெழுது வாயபுதைத்தங் கெறியும
பாசம், வன்றிறலேசோ தண்டமுதன முதநினையைத் திருமுன்னே வை
த்துத் தாமருது, நின்றினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம் போதுமென ி
கமுத்த வீச, னுன்றிறமயா துன்னுதைதி னுறுகுறையே தெமமுனீ யு
ரைத்தி யென்றான. (கசு௭)

அரியயனே முதலமராக கடுத்ததொழில் செய்பபுரிந்தா யவாக
ளங்கங், குரியபடி நினதேவற படிபுரிந்தா குறையிலொற குலகத்
துள்ளோரா, புரிகொடுநீ வின்களறிக் ததற்கினைய தண்டமெனையு
புரிதி யென்றா, யெரிநரகி னவரவாகள வின்களறிக் தூட்டுவித்தே
னினறு காறும். (கசு௮)

எமபெருமா னீபணித்த கறபனைக டவறிலனீ டிஞ்சி யோங்கி,
யுமபருல களவனவு குஞ்சரநற் புரியினிரைத் தொலிக்கு முநீ, ரம்
பரவம் பாப்புடவித் தேவாகுலத் தின்றரோனறி யறத்தை நீத்துக், க
மபமிலா துளத்திரவிற கலைகலனபொன றின்கதிருடுங் களவனாகி. ()

விலைமகனி ரலலாரதங் கறபழித்தது முலைப்போகம் விழைவிற று
ய்த்துப், புலைமகடோ ணலதுகர்ந்தங் கவனாபிரதத் புதலவியரைப் பு
ணாரது சாதிநிலைதவறி யுனருநகி வேதிபரா னினமடவரா நீத்தோ
தம்மைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன சுகுமார னென்றொருபோ
கொண்ட தீமோன, (கசு௯)

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்தது கெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமின்றிப் பாசமதிற் பிணித்துவரு மந்த யேலை,
மயிருறுசென னிகணமூளை யுத்தகாதது நின்கணங்கன வலிமைகா
ட்டிச, செயிருடனஞ சேனையெல்லா முரிந்திரிந்து குன்றவென்றி
செயத் பின்னா? (கசு௧௦)

மைதவமுய கிரிச்சிறையீர் வசகிரத்தோன முதலமரா வணங்கி
வாழத்தசு செய்தவமொன றிலலானே நவமணிக ளிழைத்திடுமபொ
ற மேரி லேற்றிக, கைதவமற றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவ
ராகுந கற்பனா சென்று, மெயதரிய நினதுபத்த தெயதுவித்தா ரிசூகு
னையென றியம்பிப பினனும (க௭௦)

கணமிருண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி
ன்றீர், வனவரிவா லுங்கடலினை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித்
திட டாலுந, தினமிவனாருந புரிந்தகொடும பாதங்கட கிலக்கமில
லைச செப்பு மனனோ, னனவரத் தாண்டவரின பதமபெறவும வழுக்
குளதோ வதைதி யெனாருந (க௭௧)

அடக்கனைக் கடைக்கணித்தங் காணுரைப்பா னாதணரா ளின
மா னேரகட, பைந்தொடியா பரலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொ
ன்று பகித் தினற, மந்தைகுரு தாயிரம் சநியாசி சதூாவேதந தம
மை நாளு, நிரதைசெயத் நீதிபிழைத் தொழுகலபொயசசாறு றுரை
ததுநிதி கவரத் தினனும (க௭௨)

கணனிகைப்பொற கலனிழநத் கைமைகுரு வினறேவி கணிகை
தாசி, யனனியாபெ ணனனையவ ஞாடனபிறந்தார தனபுதலவி யன்றி
மாமன, பனனிசகோ தரிதூரத் திரியுடனே பதிவிரதை பழிக்குரு
சாதி, மினனிடையா தமைக்கூடன மிருகங்க டமைப்புணராதல வி
ரதம் வீடல. (க௭௩)

குளங்கூப நாதவனங் கோயினமடங் களைச்சிதைத்தல குதினா
யானே, யனநதிடுமென ளெண்ணெயநெயபொன னுபயகோ முகி
தான மாகவாவகல், வளநதபெரு மரங்கடமைத் தறித்தனமுறை வி
ரியாத மலரைக் கொய்தல, விளங்குகிவா வயந்தீரத்தங் களிணமலமுத
திரமவிடுதல விளம்பி வற்றில. (க௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந திருடல்கனவுந மதித்து விற்
குரு, சொனகுலருண குதகவீட டனம்பிதிரபோ சனநதூரத்தா சோ
று தினறல, தினகானே யாரத்திண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி,
லனமருநத் லிடக்கரத்தா லெடுத்தொன்றை யயிறலனா சாராரு செய
தல (க௭௫)

துளஞநடைப் பரிமுலைப்பால சுரந்தொழுகு செருத்த னலலான
சுருதி தூயோ, விளஞமுருத் திரமணிமா திரந்தேவ விகிரகம் வீ
புகி வேகங், கொளஞமுத் கரியடிமை யபுடதங்கன னிகைதவனங் கு

வவு பன்ன, லென்னுஷு நெயதயிரபா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
ற லிவைக வாதி. (க௭௭)

எண்ணருநீ வினேபுரிநத கொடியோருளு சிலநிசிரோற நயா
ம நானரு, தண்ணறுமபூ வாலூறங் கடையாம வருசசித்தோர சமா
ன மிலலார, நண்ணருமா மகம்புரித்து நதிபடிந்து தானமிக நலகி னு
லும, பண்ணருநற பலவிரத மிழைத்தாலுமிதுபோலப் பயனறாராகே

ஆனனசிவ நிசிவிரதத தாசகரு கேசகரத்தி லமுத பூறுங், கன்ன
னமொழி யுமையொடெமைக கண்டிடப்பெற நன்னதனற காயும
வெய்யோன, முன்னொதி ரிருளிமமபோ லுடைநதசனற திவனமுத
னா முயனறபாவ, மென்னருநற கணங்களுடன கூடுகின்ற லின
பழகதி யீது பெற்றான. (க௭௮)

என்றிறைவன கூறுதலுந தண்டதான மீண்டுநாப்பா னிரக்க மி
ன்றிக, கொன்றினமான் றசையருநி மதுகருமதது மனைவியாதவ குழ
றகுச சூட்ட, மனநனமலா கொய்திடுவான வந்ததனறி யனபுகொடு
வந்தா னலல, னுனறனரு ளிதவெனினமற றுடாப்பதெவ னெனப்ப
ரம னுவனை நோக்கி. (க௭௯)

எனடருமெட மீணயுளததன மிலோனு முளோனு மிரநா ளெம
ளமக, கண்டவாரோற நவாபுசை பண்ணினாநற கசியடைவா கால
நீந, தொண்டாதமைக கொடுமபாசந தனிவீச்சித துட்டவுருத தோ
னறக காட்டித, தண்டமிழைக குதநவிருன றாதருக்கு மிரதவழி சா
றறகெனான (க௮௦)

செறிநதவுயிர கவருதறகுச சேனெறிபோய மறநதெனது சினவே
றறுதா, செறிநதபுரி சடைப்பரம நன்னடியா ளொன்பவனா நீனைவிற்
றோர, தறிநதநியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயனமற றடையாள ம
றைகி பென்ன, மறிநதநிகாக க-லவீடமுண டருநருவாய மலாநதி
வைவன் வகுததச சொல்வான். (க௮௧)

சிரங்கனங் காதிரண்டுதடந திண்டிறறறோ டாழந்தவிரு செங்கை
வாயநத, வுரநதநிறகண டுகைபுனைவோ ருருந்திரமந திராவிலவோ
ருறறு வேணும், வரங்கடரு காடகட மாமுகனைப் பூமுகவகொள வடி
வேற்றான, கழங்கொளவிற சணமுகனைத தசமுகனோ டாககாதமை
க காய்நத மலை. (க௮௨)

பகாசிவருப் பமதாருஞ் சிவலிங்கக் தலைப்பூசை பண்ணு வோரங்
லீனாகமழு நநவனம் வைத்திடுவோர் கற்புடைய மின்னா மிக
வுகாபெறுவெண் முருகீறு பூசிடிலோர் சிவாலயங்களுளுறு கின்றோ
திரைபெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியா தமைப்பூசை செய்யு மேலோ.

நினமலமா மஞ்செழுததை யுளததழுததிச் செபிதகிடுவோர் கீகரி
ன் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிரந்தோர் நாளக
டோறுந், துளமதியி லாததற வநதணருக காலையனனஞ் சொன்ன
மீவோர், மன்மதியாற குளங்கவல கலலுவிப்போர் நிழலசாலை வழியி
ல டைப்போர். (கஅச)

காசியிரா மேச்சுரமபொற கணகசபை யாளுகா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகமுக குன்றமுது குன்றமொற்றி யூமருதூர் மதுரை ஸையா
ராசினமறை காலிவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புன்னூ
தேசுதருஞ் சிரபுரந் திருப்புகலூர் முதறறலங்குள செகத்தி லுண்டால்.

அத்தீதலங்க டமையடைந்து புனிதநீர்ப் படிநதாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழந் தியாருறையுஞ் சிவலிங்கந் தெரிசனங்குள செய்தோயாரு
முததாசிவ நிசிலிரத நோற்றவாமற நிவொவாகு முதறபே ராரு
மித்தகைய ருன்றாதாக செளரியலா தண்டமிவாக கில்லையென்றான

கருதியசொற கேட்டுளத்தி னசசமுடன் வீழ்நதிறைஞ்சிக கால
னைய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத திரைதாங்கித் தன
னாரொய்தி, வருதினொத தூதர்தமை பழைத்தரன்செய் மாற்றமெல
லாம வகுத்துக் கூறி, யொருதிக்கி தனையுருட்டித் தெனபுலங்காத தினி
திருந்தா னுவப்பி னோடும (கஅ௭)

இச்சிவராத்திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோரமற நிற்பாய்த்
கற்றோ, கச்சையடுங் கொங்கைமங்கை பங்களுறை கயிலையெய்திக
களிப்ப னன்றே, யுச்சிதமாழிச் சூதமுனி மாதவாகேட் டெள்ளமுறு
முருகிவாயான், மெச்சிமகிழந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினானே (கஅ௮)

சுருமாரச்சுருக்க முற்றிறறு.

அ ன் கு ல ச் ச ரு க் க ம்.

இன்னு மாகியிற் கிவ்விசிப பெருமையொன றிசைப்பேன
மின்னு வாராசடைத் துறவிரகா ன்ருமக்கெண் டிழைவாற
றுன்னு நானமறைப பொருடெரி வியாதனைத் தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும. (க)

களங்க மாயக்குறு முயலுறு கதிமதி தவழ
விளங்கு மிஞ்சிஞ்முந் தளகைமா நகரினே வென்ற
வளங்கொள சாகர புரத்தயல வளாவரை வனத்தி
லுளங்கொ ளோகையோ டிறைபவன றேறுடை யுடையேரன. (உ)

வேணணி ணத்தடி முடைகமழ வெடிக்குரல வாயா
னெண்ணில வேடுவக கிளைஞரோ டினபமுற நென்று
நணணி வாழ்பவன காதினி னாலநால வாயின
றணணி லாமருப பரிசுதது குழையெனத் தரிப்போன. (ங)

தேனு நீடணில வாறகுற செநகினை மாவுங்
கானி னீயலுங் கபித்தநற கனிகஞ்நங் கங்குள
வாறு மேனமான மரைமுயன முதலிய மாவி
லூனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண டிவப்போன. (ச)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப பொறிப்புலி போல்வான்
கங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக கொடுமழை காவு
மங்கு லோருருக கொண்டுவிந் தாலென வடிவந்
தங்கு மங்குல னென்றுள னொருதனிச சுவரன. (ஞ)

பொன்றி கழநிடு மங்ஙனாக கருகொரு புனத்திற்
குன்றி யினவடக குடமுலை குழைக்கலை யடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோரா கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச சேவலு மரமென வணைநாந. (ஊ)

கொடிய கோளரிப பிணவுவெங் குருளையீன நெனைப
பிழக டைக்குறப பேதையங் கிருமகப பெற்றாங்
கடிய புல்லுகொச சுட்டியோ டரைமணிக் கடி
வடிவு சோதரு புதல்வருக் கணிநது மெழுவான். (எ)

உடையிற் நீர்மையிற களிப்புறு மெயினனங் கொருநான்
பரையி னீண்மரத் துரித்திடும வறகலை வாங்கி

யரையீ னீர்ததுமாண றேறுசெருப படிகளிற் றெட்டு
வீரையீ னீடிருட குஞ்செடுமன கயிறறிஞல விசிதது. (அ)

தூரகரும வெஞ்சரத தூணிதன வெரிநிடைத தூரகதித
தரககின றேறுஹைச சுரிகைசோத தஞ்சன சயிலத
தூரகருந தோளிலவார விற்றரித துயாசுவா வினங்கோண
டூரகக மசசமொன றிலலவன வேட்டமே லெழுந்தான (ஆ)

இலவு தேகககி விரத்திவே லெட்டிபுன றுகங்
குலவு கூவினங் கொணறையுங் குரவசோ கீரப
பலவு பாடலம் வனவிசண பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந தாதுபொன னிறத்தனீ வேங்கை (க)

விரித டஞ்சினைச சாதனம் பெரியரை வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப பிலம்பிசு மாதமுட பிடவங்
கரிய காதிருங் கழைபீருண மதுமலாக கட்டமம்
வரிகொ ளாரபதஞ் செறிதநீ மராமரம் வகுளம். (க௧)

மரவ காகநல வழைமுதன மரங்குளானெருங்கி
யிரவ லாறபக விலலையாக் கிலங்குமா யிரஞ்செங்
கரவ ரோதயன கதிரொளி புஞாதிடாக் கறங்கு
மரவ மாருதம் புஞாதிடா வனத்திலங் கடைநதான. (க௨)

புட்ட ருககுலந தொறுமபயில பெருங்குருட புனத்திற
கட்ட முறபொறிக் கூருகிக கவிழதலை யுளிய
மட்ட றசகித லெடுத்தயா பாழிவன மீகந
தொட்ட கழந்ததிற சோறுக ளுந்துமங் கொருபால. (க௩)

துறும யீர்ச்செறி மடிசெவித துடிக்குற செந்நாய
தெறுசெ னைதுடன் சிலிழுகஞ் செலகதி யீனிறசென்
றுறுசெ விததுணை சிமிரத்துகன குமிழிநே ரொண்கட
குறுமு யறசிறு குருளையைத் தூரத்தி மொருபால (க௪)

வளைந வரஹுளே மடங்கலகைம் மாவின்மத தகததைப்
பிளந்து கோடுகள பிடுங்கியே கறித்திட்டத தெறித்து
வினங்கு நித்திலஞ் சோரியிற றுவண்டதரல் விரிமா
துளஞ் செழுவகனி வீராயெனத் துளங்குமங் கொருபால. (க௫)

இடிமு கிற்றூற றழைசெவித துணைமருப் பேயநத
கடிசி னபபுழைக கரக்கடக கவுட்பெருங் களிற்

துடிய டிககய முனிகளபின ரொடாநகிடத் துன்னும
பிகந திபுனல படிநதுடன பிளிறுமங் கொருபால. (கசு)

முழைக்கட டிருகிடு சோடுவரிப புலியின முழங்கி
யுழைத்த பேரொலி கேடடுவல லுளிமரை வரையா
டிழைத்த காரிரும பெனனவே நீண்டகோட டிரலை
யுழைக்கு லமபயந தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால. (கௌ)

நீடு வேறகரக குமாவே ணெடியமா குலங்க
ஹடு வைத்தபல லாயிரஞ் சுடாவினக கொப்பப
பாடு சோபட்டம் விரித்துயிரப் பெறிநதுந படிநின
ஹடு நாகனண மணிகிடந தவிருமங் கொருபால. (கௌ)

வேறு.

இத்திற நிகழும் வனத்திலவ வேட னிருஞ்சிறைப புடகுலம் படுகருங்
குததிரக கணணி பறபல லுனறிக குலவுமா வினங்கொலை புரிவான
புத்தியி னியறறு மியநதிரப பொறிகள புடவியிற புதைத்துய ரடவிப
பத்திர மரத்தி னடிகளிற றொடுத்துப பலவலை வளைவுறப பூட்டி. (கசு)

மடிசெலி வளைவான ஞாளிக ளேவி வாளிக டிரநதுயின குறிய,
தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தடடைகன சுறறியே வீச்சி, செ
டிவனா வனத்தில விலங்குகள கலங்கச செயதவன றுரத்தலும் வலையி,
னடிகளிற பிணிக்கப புதைத்திடும பொறியி லகப்படா தகனறவங்
கனைததும. (உ௦)

புன்புல வருநதுந தநதவாய திறநது பொதும்பிற புருநதுமா வி
னங்கன, மென்சிறைப பறவைக குலமெலா மருள விளித்தவை
போலநின் றழைக்குந, தனபுட னுழையின கவையடி மிதித்த சுவடு
கண டுநெறி தொடரு, மெனசெய கேளினியென றுகைகன வங்கி
லிடுமபுரு மூடும்பு நேடற்கே. (உ௧)

வாசிலை வணக்கி விடுததிடும வயிர வாளியான ஞாளியால வய
ங்கு, கோவெங் குந்தப் படையினுற் றிரண்ட கொடுங்கடுக கதை
யினுற குணிலா, லோபெறும் பெருங்கன வலையினுற் புதைத்த வியந்
திரப் பொறியினு லெதிரந்தங், கோவிலங் கோபுட் கொன்றிடக சி
டையா தன்னுறு கவலையுற் றுடைநதான் (உஉ)

இன்னணம் வேட்டத் துலைந்தவன்மேனி யினைத்திடத் தழைத்
த கட்டெழுந்த, தன்னருமுதாத் தழல்கட மெலிந்து சோகமோ டு-

ருந்தபின் ப்ரமன், பன்னரு மிரவீ தெனறநிற் தவன்போற் பதங்க
னோ பதங்கொடோ கடவி, மன்னெடுக கயிலை மலைவலக கொளவா
ன பச்சிம திசையதின மறைந்தான். (௨௩)

கொய்யுனைப பரியேழு கொளுவுமா ராழிக கொடிஞ்சியந் தேரோ
டு குடபால,வெய்யவன கறறைக கதிரககாரு சுரு⁴கி விரிதிரைப புண
ரிவீழந் திடலுஞ், செய்யகோ லோச்சி யுலகினி தளிகருந் திறனமிகு
மரசாபோ யொதங்க, வையமா ஞநாருக குறுகில வேந்த வந்தபோ
ல வந்ததான் மலை. (௨௪)

ஒருருட டேரோன குடதிசைக கடலி லொளித்தற்கு குளித்ததற
பின்னா, வாருறு வரிவிற றடக்கையக குலன்றன வடிவுநன கதறி
வெந் திமை, கூருறு மவனறன் செய்கைகுந் திரங்குள் குடிகொளு முள
முமபோற் கருகிப், பேருல கினத்தம விழுககிமா திரமவிண புதைத்த
து காரிருட் பிழம்பே. (௨௫)

குனிசிலைச் சவரா குல்தகினி லுதித்துக கொடுக்கொலை புரிந்தவ
ங் குலனூர், தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெய்தச சரிதெரி யாதிவண
டரிககி, லினிய லுணினி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்பொன்
றிரங்கித், தனியுற லொழிந்த தெளிந்தளந் தேறிச சொல்லருளு குழ்
ச்சியொன் றுணாநதான். (௨௬)

பாவியேன் வாளா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட்
பொழுதில, வாலிக றெலிக குளிர்புணல பருக வருமிரு கைகளுக் கயி
லம், பேலியே வதைத்தத் தடிக்கொடு போத லியல்பென மதித்துட
ஞ்செழுது,துவியகு சிறைப்புட் குலம்பயின் நிடுமோ ருழியின கரை
ககணுற றனனே. (௨௭)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புவிவெம் மும்மதக் கரடமால் யானை,
குறுகு மென்றஞ்சிப் பாழிரீசு ருழிக கோட்டுற கூவினங் கோட்டி,லு
றுவ னென்றேறிச் சூரிக்கையான் மறைகரு முலவைக ளரிந்தநிந் தொது
ககி, மறுகிய மனத்தா னேனமான் மரைகள் வருமென வரவுபார்த் தி
ருந்தான். (௨௮)

வடிசெய்தி வருத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாம்ன்ம் திரத
தாற், படியின் முறபகலோர முனிவான் பூசை பண்ணிய தெண்ணிய
படியே, கடியவெந் தொழிறசெய் கிராதனுங் காணுன் கவடுவிட் பியரு
மா ளுராத், தடியிலுக் கருகிற் புராதன விலக்க மமார்தினி திருந்ததொ
ன நன்மே. (௨௯)

அன்றர னிரவென் றறிந்திலன் றெடுக்கு மம்பிடை தடுக்குமென்
றறிந்த, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந தழையுந் தனியிருந் திடிற்று
யில வருமே, யெனந்து விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற கெண்ணின்ன
கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ விலிங்க விய
ன்முடி மீதுவீழ்ந் ததுவே. (௩௦)

குறுநதுரித திவலைப் பனிரனி மூழ்கிக் கொடுமபசிக் கருந்திடா
தொழிந்தா, ணுறுநதுயி றுறந்த புராரிசந் திதியி லுறினமா லூரவெண
டழையாற, நெறுந்தழ ணுநகட் சிவநிசியதனிற் சிவராசனை புரிந்
துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ரொத்தனன வேடன கொடிசசி
தன றிறமினி யறைவாம். (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங் காட்டினில வேட்டமே லுறமுன
வன்ன வாராசிலை வலவன்னென ணுயிரத்தனை மகிழந்
னின்ன மெய்தில னென்கொலோ வெனமனத் தெண்ணி
யன்ன மென்னடைக் குறத்திகண் டிபினறிடா தாற்றும். (௩௨)

தஞ்ச மொன்றிலன் றயியஞ்ச சென்றன்ன றைக்கா
லஞ்ச னக்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடாதது
மஞ்செ னப்பொழி மதசுதப் பத்தனை மருபுக்
குஞ்ச ரக்குலங் கொன்றதோ வென்றளங் குலையும். (௩௩)

சரிய நீண்மயிக் கூருகாக் கலிழதலைக் கரடி
சரியில் வந்துயிர கவாந்ததோ வென்னமெய் தளரு
முரிய வெஞ்சினக் கொடுவரி கறுத்தொறுத் துடலைப்
பெரிய வாயினிற் பெய்தது கொல்லெனப் பிதற்றும். (௩௪)

அளையு றும்பணி விடக்கலுழந் துமிழந்நிடு மகல்வாய்த
துளையெ யிறறினே றுண்டது வோடுவெனச் சோருங்
கிளையு டனறிரி கரிவழிப் பகையதாங் கிளாவா
லுளைம் டவகலா லுயிருலந் தனன்கொலென றுன்னும். (௩௫)

நாட்ட மன்னனை புதலவாவெம் பசியினு னலிந்த
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தசை கோற்கொளீஇ வெதுபயி
யூட்ட வநதிலை யுன்றனக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கிலை பென்கொலசெய் தாயென மயங்கும். (௩௬)

என்றி ருந்தருந் தயருழந் திடைக்கொடிக் கொடிசசி
குனி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிப்ப

வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருகுந் திடுமபை
யன்றி யொன்றில் ளயாநதன ளிருநதிடு மமையம், (௩௭)

பரவி யந்தனா வந்தனை புரிநதுமுன பழிசச
விரவி யம்புயம் பொற்கதிக கரங்குளால் விரித்துப்
புரவி யேழநுகம் பூட்டிய பொறறடந் தேரு
நிரவி யுகுண புலத்துய நிரவியி லெழுந்தான, (௩௮)

புலவு வாயகம் முங்குலன நினந்தொறும் புரிநத
வலகில பாவவல விருளனைத தூநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலங் னீழிருட் கடிபகற கதிருமெரத துளதீரல், (௩௯)

மேவி ளங்குகி விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளஞ்சிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழந்தீன ருவொன நங்குல னினைநது
கூவ் ளம்பிணை கினறிழிந் தனன்வழிக கொண்டான, (௪௦)

நாறி லாததுய ருறறிடு மெயிறறிதன னிதயந்
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செபபத
தூறி லானவரல் கண்டெதிரந் தோகையிற றழுவி
மாறி லாகுபா புறகுழன் மேவினா வந்தாள், (௪௧)

வநது செநதினை மாவுடன் வம்பமா வரைததேன
முநது புறபத மேவுநீ வாரவெண மூர
னநது நற்றசை நறவுக ண்டொறு நாடித்
தநது மறறவ ளோடுபன ணவண சாராதான, (௪௨)

முருநதி யறறரும் பறகமுன றிடநனா முதிநதிட்
டருநது தறகரி தாயுடல் பலககெடு மநநாட்
பெருநதி னைக்கடற கடுவுறழ் பெருமயணி பிணிகக
வருந்தி மறறவன சடநதுறந் திறநதனன் மன்னோ (௪௩)

வேறு,

சூலயொடு வானிலிலை தோமா முலக்கை
பாலமயில் வேல்வின்று பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைத்தீ
பாலகிசர் தூதுவாக ளவ்வயி னடைந்தார், (௪௪)

பற்றினா புயததுணைகள் பாசமத னுலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி ஞ்றைத்தவச மேனமே
உற்றிட வுதைத்துவழி யொலலைபட லெலலை. (௪௫)

மங்கையொரு பங்கன்மழு மானமறி மரைபழு
செங்கையி விருத்திதை லொதரன மகறகூயச
சங்கைபெறு மங்குல னெனுஞ்சவ ரனைத்தம
மங்கைகொள கயிறறினிடையாரத்தியம தூதா. (௪௬)

சென்றனா விலக்கியொளிர செம்பொன்னி தோமே
வின்றவனை யேற்றியொ ரிமைப்பினிவ னெயத்தக
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வாரா
வென்றகண நாதரை விடுத்திடுதி யென்றான. (௪௭)

நாதனவிடை கொணடுகண நாதரை யழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யிழைக்கொடு போருந
தூதாதமை வென்றுவிரை விறகூடா விமான
மீதினி விருத்தியிவண மேவலிடு கென்றான. (௪௮)

நந்திமொழி கொணடுகண நாதரக லிரைநது
நந்தியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள் முரிககவிசி பாசரு
இந்திமணி மொயத்தொளிகொ டேரினமிசை வைத்தார. (௪௯)

யாவாபணி கொண்டிவ னெனிரைந்து புரிந்தீர
போவதிவ னெனவனமொர புண்ணிய மிலாதான
மேவவவ னுமினி விடோமென வெகுணடு
காவல்புரி காலபடா காயந்தெனிர கதித்தார. (௫௦)

உங்கடலை வன்றன தூத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தார
செங்கடலை நோருருதி சிந்தவெம தூதா
தங்கடலை மோதினா தரித்தில ரகன்றார. (௫௧)

வென்றிதரு வானவா விதைத்தருவி னற்புப
பொன்றிசழ செழுநதுணா பொழிந்தனாகள் வாழத்த
வன்றியர மங்கையாக ளங்குரு மருவகு
நின்றிணைகொழு வெண்கவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விண்டல முதிககுமதி வெண்குடை நிழற்றப்
பண்டரு மிசைப்பணுவல கந்தருவா பாடக்
கொண்டவிடி யொத்ததிர் ஞாறகுட முழாநற
ஞெண்டகம் தோடமர தூத்துப் முழங்க (௩௩)

பேரயமலன முனபுக வீடுதத்பொழு தெமபா
லேயகண மாயீவ ணிருநதிடுதி யெனநே
நேயமிக வைத்தெழிலகொ னெற்றிவிழி யுற்ற
நாயக னுரைத்துவா நல்கின னயநதே. (௩௪)

செங்கணையி னனகயிலை சோகணம தாகி
யங்நணமா வுறறபி னருநதுடாகொ தோ
திங்கணமுடி யானடியா செயத்திற மெல்லாம
வெங்கணமற லிக்குமுன விளம்பவினா வுறரா. (௩௫)

பாசமெறி தானாதொடா பாறுபடி சூலம்
வீச்சுடா வேனமுசல மின்னுதை நனனா
ராசமுட னங்குசம தங்கையிரு நானகிற
நேசுற வுரத்தினிடை செந்தொடை விளங்க (௩௬)

எறறிய கடறறினா யிருத்திய தெனக்கரா
முற்றிகொளி வுறறபுரு வத்துணை முரிபபும
பெறறியி யெனக்குரல பிறங்குபிலவாயும
பறறிய தழறகுரிகா பங்கியும் விளங்க. (௩௭)

வாதகப பித்தமுத லாண்பிணி மறறு
மேதமிசு சொறபணி யியறறியய னிறப்ப
பாதகா வெருக்கொடு பதைத்திட வருத்தந
தூதரிரு பகமுறை சுறறினர்கள் சூழ. (௩௮)

சாலமொழி மாதாபல்சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைந்தெயி றிலங்க
நீலவரை போனிதி றெடுந்தவி ளிருக்குங்
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்ந்தே. (௩௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லிலலா
வேடனை வடத்தினிடை வீக்கிவரு கலைப்
பாடனை வருசுருமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளித்தவர் கணங்கன்கொடு போனா. (௪௦)

என்றிவை யுலாத்திட வெயிறறித முதுககித
தென்றிசை நகாககிறை திரண்டெழு வளாந்
குன்றினமிகை பெற்றறிடு புயத்துணை குறுங்க
நன்றிது வெனத்தணி நகைத்துட னெழுந்தே. (௬௧)

சஞ்சரிசு மொய்த்துழா றாசளசை யப்போ
யஞ்சன வகாககுநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கனெடு வீராபலா சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன வாழகயிலை வந்தான். (௬௨)

வேறு

அரியமா தவத்தோ றுள்ளமொத துயாடதோ ரணுவினுங் கள்வக
மொன றினறிக, கரியமா முகிலகன படிதடஞ் சாரற கயிலையிற் க
னகமர மணியா, லுரியநான முகத்து விதிவிதிக கரிய வெள்ளிதிகழ க
திரகலா யிரமும், விரியுமா தவரோரா தோடிவந் துதித்து விளங்கல
போற றுளங்குமண டபத்தின. (௬௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணுந் துளபத தண்ணு மணமுதற் ப
டைத்த, வம்படை கமலத் தவிசுறை யபனும் வலாசசிறை யறுத்திடு
ம வசைசம, பம்படை யெனக்கொள பாகசா தனனும் பன்னிரண்ட
ருக்கரு மொற்றைக, கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங்கு
டவயிற றைக்காக கோவும். (௬௪)

வாரபெறு கலச முலைக்குறக கொடியை மணந்தருண மகிழந்
தற கடப்பந், தாரபெறு புயத்தோன றாசன னினக்கே சரிமுகன ற
குறாகட கிறையாந், ஞாபெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன்
தேறாகைமே வெகரமூர் தருளவோன, கூடபெறு முட்டரட செந்நி
றக குடுமிக கோழிசோ கொடிக்காக குகனும். (௬௫)

உலகமுற றெடுங்குங் காலையி லெழுந்த லுழிவெந் தியென வு
ருத்துத், திலகமுற றிடுவா ணுதன்மறைக கொடிதோள சோந்திரு
சிறுவிதி விதியிற், கலகமுற றிகலிப புரிமக மரைக்காற கணத்தினிற்
சிறைத்தவன பிறைபோ, விலகவிட டெறிக்குங் கதிரெயிற் றலசை
யேறிடும வீரபத் திரனும். (௬௬)

புடத்திடு பசும்பொற குழைகிழித் திடுங்கட் பூரண புட்கலை த
ரள, வடக்குட முலை ஞமுதுமு துழக்கு மாரபினன்மாலென முழ
ங்கி, முடக்கிப் தடக்கை நீட்டிமுச சொடுக்கி முரிதிராக சுடலெலா

கண்ணமூல கதூவும் வெள்ளைக கரடமரல யானே யூரு
மண்ணிலைப் புலவா பொன்னா டளித்திடற கருளிச செயதாய்
தண்ணெனுங் கதிராக வீசுஞ் சந்திரா தித்தா தமமை
விண்ணினி லுலவி வையம விளக்குவீ றொனவி இதராய, (அக)

ஏபெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற கீர்தாய
பாரமூத வெங்கும வீசப் பவனனைப் பணித்தாய மறறை
வாரதருஞ் சலதி யாள வருணனை வைத்தாய தனமச
கோகெடு மவாககுத தண்டஞ் செய்வதற கமைத்தா யெனனை, (அஉ)

திரிபுவனத்து நீதான செயதகற பனைக ளெல்லாரு
சரிவர நடந்த தினனுந் தமிழனேன பிழைத்த திலலை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும பாசத்தோடு
முரிசெயற கரிய தண்ட முதலமுத தினாமுன வைத்து, (அங)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காகக வலலார
நீக்குவா யிதனை மறறோ பணிசெய் நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ ளனனான ரொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற
ஞாகுமா நினு வந்த தாழ்வென்கொல சாற்று கென்றான, (அச)

கண்ணிக ளுந்நறிக கையிற காரமுகங் குனித்தம பேவி
மண்ணினமா வினங்குள கொன்றும் வாயத்தபுட குலங்கண மாயத்து
வெண்ணினைத் தடிசு டின்று வீக்கிய சடத்தா னனறொன் [ம
றுண்ணிகழ விலலா வேடனுனபத்த துறைத் வுற்றான, (அடு)

பரிமகம் புரிசின றுளே பகாதரு மாக மாதத்
தூரியநீ படிசின றுளே வுயாசிவ விங்க பூசை
புரிதர நினைசின றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுனைத்
தெரிசனஞ் செயசின றுளே சிவநிசி நோற்கின றுளே, (அசு)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங் எனயதுதற் கிறைவ வுன்றன
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி வறங்க டேயு
முத்தரும் பவங்குள செய்ய மூரக்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக கடனீர சூழந்த தாரணி கவிமு மனறே, (அஎ)

என்னுடைத் தூதர் தமமை யிகலபுரிந் திவனு வின்றிக
குன்னுடைக கணங்கன் செயத் துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
யின்னுடைப் படைபாற் றண்டால வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
முன்னுடைத் தூகிக் கோடு மனைகள் சிந்தி றுரே, (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செயவரா தாளுசிவ லோக மேவில
யாவநாத தண்டனா தெய்வ தெனறெதி ரியழன் கூறத்
தேவரு முனிவா தாமுனா கிந்தையிற் றியானா செய்யு
மூவருந தானா நினற மூரத்தியு மொழிவ தானா. (அக)

விறபயில வேடன முனனா வேட்டமே வெழுநது நாத
மறபடு காலே யுண்டி யனாதலற மருகிற சாராது
பொறபமா விலவா சாததிப பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத் தூரத்திட டானே. (கூ0)

இத்திற மறியாய நீயு மெழுதருங் கண்ககில வலல
கித்திர குத்தன றுணாந தெரிந்தில னென்று திககட
சத்திரன றனனை கரபாத சங்கர னுரைப்பத தீடமே
பத்திர மெடுத்தப டாரத்துக் கண்ககணும பரிந்து போற்றி (கூக)

சிவநிடு பெனப தோரான் றினபதற கூனகிட டாம
லுவவசி யாகி நினா னுவாபபுலி பெண்கு சிங்க
மவமெனைச செய்ய மாலைன றஞ்சியவ விலவத் தேறித்
தவாவிடுங் கணைக ளேவிற் றடைசெயு மிடையி லென்றே. (கூ2)

கூடாருளு சுரிகை யாலக குழைகளைக் கொயது வீழத்தா
னாரதரு கணை டனனி னித்தினா வாதா விநதப
பாரதனில வீழ்வே னென்று பயந்ததிற பன்னம பண்ணி
போதரு மரைமான பன்றி யின றிவண வுருமென றெண்ணி (கூக)

சுகிர மில்லா வேடன றுயிறுந் திருநதா னீச
னிகியென கினைநது தொனனா னீதியிற் செயத் தனறென
றுசிதமாழிக் கணக்க னோத வெரண்டமுற் கூடலை தன்னிற
பசிதமே பூசு மேனிப பரமணும பகரும பின்னும். (கூச)

அதையுனக் கறைவங் கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
செதவிலாக் கணத்திற சோந்தான் சித்தினன் முததி லலகும்
விதைகொர் கருந் றனனில வித்ததநூல வழிவ முரம்
விதையமீ தறிந்து செயதா வியாமவ னாவ னன்றே. (கூடு)

செவ்விர வனைப கூடதற சிவமுத னோற்றல் செய்யு
மியவிர தத்தின மேனமை யாவரோ கணிகக் வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற பட்டாற் செயவதென் சவலை நீக்கி
மைவிர வியகொர் மேனி மறலின் றா ரோடும (கூசு)

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிகொளவா யென்ன ஞான
வீததனை கருணை யோடு விடைகொடுத்த தருள வேண்டி.
முத்தலீட படைகொள் காலன முதலவனை முறையிற் குழந்து
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொடுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளி வெறயிலொ
ரு புள்ளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணல கண்ணரு டின
தொறுமபெறு கணங்களுக் கங்க ணமறலைமை பெறறி நுட்பிடு
ரைந்து பைந்தரு வளந்தருந், துங்க முற்றகன் கந்தி கழந்திலகு சுராக
ள வாமுலக மேவினான் (௯௮)

ஆட கப்பொணுல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ மாடமேற
காட கத்தினுறை வேட னுறறலாகொள் கற்ப கத்தினிழ லுறறடிப
பாட கத்தொலி பரப்ப ரமபையாகள் பலரு நின்மருகு பணிசெய
மாட கத்திவலின் யாழின் வீஞ்சையாகள் வந்து பாடானி வைகினான்.

அளவி லாததின மங்கி நுந்துபுக முளகை மாநகரின ளைமெலந
தளாவி லாதவ ணருத்தி முத்திமிகு காடியிற் றயிரெய தேடியே
களவி னுலிடையா பாடியிற் றிருடு கண்ணன் வண்ணமுறு கண் றிளை
விளவின் மீதெறி முகுந்த னங்கணர விந்தன வாமுலக மேவினான் (1)

கொண்டல வண்ணமுடல கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகிடுவை குண்டமீ, தண்டர ணடினாசெய தொண்டு கொண்ட
தனி லான போகமவையாவுமுண, டெண்ட விரந்ததின மங்கி நுந்து
பி னிருந்த வத்தினா பொருந்திடு, முண்ட காந்தனி லிருந் நஞ்சுதா
முகன் றிருப்பதவி முணனினான். (௧0௧)

ஓதி மககொடி யுயரத்த நான்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற
கோதி றுப்புரவு துயத்த பின்புகை கொண்டி முப்புர மெரித்திடு
மாதி ந்ற்கயிலே யுற்று ளத்தினி லருமபெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகான் மருது தந்தருள் வின்ப முற்றினி திருந்தனன். (௧0௨)

கைத வத்தினுடா வேட னீடுசிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செய்த வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவரி சிப்பெருமை சிந்தையிற்
பெய்த ருசனை புரிந்து கண்டியில் பிரித்த ருந்துத நவிர்த்துளா
ரெயது நற்கரிப் பூத்தி வீடதனி லெத்து வார்களிலே யையமே. (௧0௩)

என்று சூதமுனி யோத மாதவாகன் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீதுபட நூறு மாறுபுனை யாச னுகஞ்சிய விரசனி [ன
யொன்று பாவவல லிருடக் ருக்கனிக ரொககு மெனபதை யுணர்நத
நன்று தேசிகரின னுலெ னுமுடி துளக்கி நனமொழிக ண்லகினா. ()
அங்குலச்சுருக்க முற்றற்று

ச வு மி னி ச ச ரு க க ம்.

வாதார யணனென ரோது மறைதெரி முனிவா கோமான
பாததா மரைக னுனனிப பரவசத தோடும போற்றிச
சேதகாண மதியனா குடுகு சிவரிசிப பெருமை யினனுன
சூதமர முனிவன மறறை முனிவரா தமக்குச சொலவான். (௧)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக சுவனை யாமபற
காடுறு கமல வாவிச கயலினங் குதித்தங் காடக
கோடுறு தவளக கோடு குமிறுநதண பண்குழந தமபென்
னாடுறு மமரா தாமு நாடுங்கே கயான னாடு. (௨)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின் நெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள சிநதுங்
கருமபுறு வேலி குழந்த கழனியிற கஞ்சசெஞ் சாலி
விரும்புறு முதது நததி னிததிலம் விளங்கு மெனகும். (௩)

புன்றலைக் கரிபசெங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயநன்
மன்றலைக் கமமும் வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துன்றலைப் புனல தாரந்து சுந்தறச் சொரியுந் திம்பால்
கன்றலைத் துணை வூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற் றஞ்சும். (௪)

நிறம்பயின் முந்தால் பெற்றோந் நீதிமா மறைநால் கற்றோர்
நிறம்பயி லரசா வாசச் சீரகத் தாமர் கொண்கைப்
பறம்பயி னெடுகைட் செவ்வாய்ப் பார்மகன புதல்வர் முன்னு
யறம்பயில் சூடக கென்று மந்தகாட் டகததி னுள்ளான். (௫)

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும விப்பிர னெருவன் முன்னாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி பென்னும் பேரா
ளந்தர வானிஸ்வாழு மரம்பையை யணையான் மாரன்
கந்தமா னாநது தன்பூவ் கணைக்கிலக காச சிற்பான். (௬)

வளமிகு செல்வந தன்னில வளநதுவற சரமோ ரோழிற்
தளவமென் மூரற் பேசுத தையலா ரோடு கூடி
புளமகிழ் சிறநில கோலி யறுகழங் கூச லாடி
யினமயி லணையாண மகைகப் பருவம்வந தெய்த கின்றாள். (எ)

வேறு

தடங்கி டநதிநெ தாமரை யருமபெனத் தழித்துப்
படங்கி டநதபாம பேரதுபார பகாந்நிடத தரள
வடங்கி டநதிப் மருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடங்கி டநதென்க குலவிய கொமமைவெம முலையாள் (அ)

வழித்த நெட்டில வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டித்த செங்கயல சுருமபுவேள கரும்பினிற் றெடுகருங்
கடிகக் ருங்குவ னைகடமைக சடுததுள வளனை
சொடிககி ணைக்குழைக் குழைகளிற் குதிகுருள விழியாள் (ஆ)

கருகு கங்குலபைங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீர்
பருகு மங்குனற் பங்கமொத தகிபரி மளங்கன
மருவி நெய்சுதுள டளிகுலம விருநதுண மலநத
முருக லாததொடை குட்டியே முடிக்குமொய குழலாள். (க)

கயிர வங்கலிர் தொணைமென கனிகடற் பவளஞ்
செயிர றுஞ்செழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலஉம்
பயில் கொழுநதுண லணைததையும பழித்துமைக் கடைக்க
னயில விடங்கொஞ் மவர்க்கமு ததவுசெவ் விதழாள். (கக)

சலநத நுமபொலந் தாமரை மலர்க்கிற் முகத்தாள்
கலந்த ருநத மாபுடைக் காணிய றொனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வணக்குமங் ருசமாய்
நலநத ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நானுநா சியினாள். (கஉ)

தேன லநதரு சருக்கரை செழுங்கனி கரும்பு
பாண றும்பொழிற் பசுங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெண்டினை கடைந்துமுன றுளவணி பெருமான
வாண வாக்கருண் மருந்தெனு மதரமென மொழியாள். (கங)

பாரின் மேல்வண் மரங்களிற் படர்நதடிமன் கொடிநையக்
காரின் மேலெழு மின்னைதுண னுலினைக் கடிநதி.

டேரி னுலுபா மதனா சிருங்கி மல்குற
மேரின் மீதவ னெழுத்துநின் றொத்தசிற நிலையாள். (கச)

ஊற்றி ருத்தமு தொழுகிடு மல்குலுக் குலகின
மேற்றி ருத்தா சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காற்றி ருமபசிக கருத்திடுங் கட்செவிப படமுந்
தோற்றி ருத்தவென ருவதற குவமையென சொல்வாரம் (கடு)

மஞ்சொ சேர வெனததுயின் மாயவன மணக்கு
நஞ்சொ சோவிழித் திருமக ண்டொறு நயகருங்
கஞ்சந் தோற்றிடிற் கழிபனப பெடைநடை கறகு
மஞ்சொ சேரிக் குவமைமாற நியாதெடுத்த தறைவாரம் (கசு)

இனைய பேரொழில் வாய்க்கிடு மிளங்கொடி தனைகளை
டனைய தந்தைதாய மிகமகிழ்ந் தகமதின முத்தால்
புனையும் பூசுந் னொருவனுக் கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னுணமறைச் சடங்குடன வதுவைசெய் தளித்தார (கௌ)

நாம னுங்கலைப் பனவனு நளிர்மதி முத்ததப
பூம னுங்குழற் பூவையும் புரிவொடு வைகிச
சோம னுமபுக லுரோணியுந் துவசமீ னுயாதத
காம னுத்தனைத் தேவியு மெனக்களித் திடுகாள. (கஅ)

புலநது நந்துவெம் பிணிகளாற் புணர்நதபூ சுரனு
நிலந்து நந்த லிறங்கிட நனமதி நீங்கிக்
குலநது நங்கிடா நீதியைந் குறித்தவள களத்திற்
கலநது நந்துளாள் கலங்கினள் கைமையுற நிருந்தாள். (கக)

வெறு

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிக் கொழுந்தா
தினசிறா புரகு மாபாவேய்ங் குழலுந் திறம்பெறக் கறங்குசே மணியு
மனலெனக் கணலுங் காமவெந் தியை யனிலமொத தனுதின மூட்டக்
கன்தனக் கிரிகள பசிலபூததனையிற் கணபடை பொருத்தினள் கலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவனா திங்கட் குடைமதன் படைபடம் பசு
ம்புண, ணுமிநீ டமுறகோ னுதறநதெனத் தெனற லுலவநெட் டியிர்த்
துள முருகி, வாடுந் லிடைபோ லங்கமு மெலிந்த மதனநோய் பொ
றுக்கரி தாகித், தேடுமிந் டவர்கள் பலராயுந் கரவிற் சிந்தனை களித்தி
டச் சோந்தாள். (உக)

மலைக்கிணை யெனப்பொற சுணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட் டெர்
முருதிது மாநத, முலைக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி வளரி முரல்செழு மு
ளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிகுரு மதியமொத துடலு மநநிற மா
யமு தூறு, மிலைக்கிடை மலாச்செவ் வாயிதழ் வெருப்பக கருப்பமுந்
நிருநதன னிப்பால (உஉ)

அநக ருறையு மறைபவ ரொரு மறிந்தன ரவட்சடிந தகற்ற,
வினனலுந் நிரயகித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைக்குளிப் பா
ட்டிக, கன்னலிற கனிநத மொழிச்சவு மினியுங் காணவழிச் சென்றிடு
நு காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காளை பிறைநுத லவளகாம
பிழுகதே (உ௩)

எககுலத துணை யாமனை பேரோ தெவலிடத தெயததி யென்ன,
மைக்குழற் குயிலு முறறவா நனைதது மறறவற குணாததிட மயலகா
ந, திகுலுந் குணிகுரு மதனனுக் குடைநதாண டுங்கிவள கொங்கை
மேற காதன், மிககுனக் கினியான பதியெனத தனது விபன்மனை மீ
துகொண டுணைநதான். (உ௪)

மருவுயிரத திதிதன் மலர்க்குழ லணங்கு மறறவன றுனுமா மலரி
ந், நிருவுயிரத திடுமைங் கணைக்கழ வனுநற தேவியு மாமெனக் கூடி,
யிருவுடற குயிரொன றுமெனத தழுவியின்பமுந் நிருநதிடு நாளிற,
கருவுயிரத தன்னபைங் காவியங் கணணி கணவனுந் தனதுளங் களித
தான். (உ௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழித்தனன வேறறாக கிவருயாக கண
வனே குதலுந், தன்னலங் கெடுகருங் களிமது நுகாந்து தமிழளா யிருந்
துகங் குலின்வாய், மின்னலந் தருதுண ணிடைமடக் கொடியும் விர
கவெந தீச்சுட வெதும்பி, நன்னலந் துறந்து னருநதிடும் வேட்கை ந
னிபுறத தனியிது புரிவாள். (உ௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்ற னல்லிளங் கன்றுறு தொ
ழுவி, னிடைபுருந் தருநது மதச்செருக் கதனா லிரங்குமா னீன்ற கன்
நினைக்கொன், றுடையதன் னகததிற கொண்டுசென் றிரவி னூணருந்
திடுவதந் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிடுவய் வாக்கி மென்றிரி
வினக்குமேற் நினைநால். (உ௭)

அவ்வயிற் செகுத்த தாலினங் கண்டென் றறிந்தன னயர்த்தனை
மயங்கிச், செவ்வயிற் கண்ணுந் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியர் னிததுப், பவ்வநீருலகோர் பழிதகட் குடித்த பழுதவந தது
வெனப பயநது, மெவ்வ மிலாம லுனுணத் துணிநதான் யாவனோ விதி
வலி கடப்பார, (௨௮)

புள்ளெனுவ கண்ணுள் புள்ளம் தெடுத்துப் புரணிக னுரித்தரீந் து
ரிசை, யுள்ளவள் ஞாநகன வேறுவே றமைததிட் பிவப்புறக சுருனை
செய தருநதி, வளளவாயக சுமல நாயகன பூரு வததிசை வரும்புல ரி
யின்வாய், வெள்ளெனும் பனைதது மளளினள கொணாநது வீதியிட்
டினவ்யிசைத் திவிவாள, (௨௯)

வெயயதிசு சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மென்குழக கன்றினை
யொறுததின, றையகோ தின்று போயது மறுகி லனைவருங் காணமி
னென் றெறிந்து, தையனமீண டிறபா லெயதினள வேளாண் டகை
பெறு காணகேட் டெயதிசு, செயயவாய் மையினி பிழைத்தனை போலு
மெனவவட் டேற்றின னிருநதான், (௩௦)

வெறுததன னிகவா னங்கவள் கொங்கை விழைநல வேட்கைமீ
தூநதிட, டுறுத்தபேரனபா லன்றுபோ லென்று மின்பமுற றிருந்திடு
நாளிற, கறுததவல விடத்தை நிகாததவெம பிணிகள் காயமீ துடற்றி
டத தேம்பி, மறுததவிா மதியை மருட்டுவாண முகத்தாள வருநதினை
முரணமுற றனளே, (௩௧)

வேறு

அசசைம் யத்தினி லடாநது வாரியிற
கைசசமைக கடுகிகா கால தூதுவா
பொயசசமை மின்னீடைப பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர வெளவி யேகிஞா, (௩௨)

நந்தலி மென்புல நண்ணி நண்ணரும்
வெநதிறற கூற்றின்முன விடுபபு தூன்முகத்
தந்தயி நீவினை யனைதது மாய்நது பின
பைந்தொடி முகத்தினைப பாத்த்துக் கூறுவான், (௩௩)

அன்றிருட் பொழுதினி லரனின் கன்றினைக
கொன்றிரு தான்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுதது னாகந தயத்திடு
மொன்றிய திவினைக் குரிய ளக்லை, (௩௪)

சிலைமக ளீரூதிய தேவன், பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

யலைமகட் குடினோ னருளிற் கூறினான்
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயென்றே. (௩௫)

அநதக னுணையா லழகின் மேனியு
நொந்துடல பொறுக்கொணு நோயக னுங்கொடு
கந்தமாரா குவணோநோ கணக ளினறியே
வந்தொரு புலைமகள் வயிறற்ற ரோனறினான் (௩௬)

அநதவாத் துறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறந்தவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதவ குலத்தில வந்தவள்
பிறந்தகா ரணமினிப பேசக கேட்டிரால, (௩௭)

உமமையிற கற்பொரீஇ யுளத்த வாகுகொடு
கைமையிற பலனாயுங் கலந்த தீமையாற
செமமையின் மேனியிற நீய குட்டமும்
வெமமையொள சூலேநோய முதலவி யாதியும் (௩௮)

பெற்றன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மற்றவா பசிக்கன லவிக்க விட்டுனாக
குற்றம் தாற்பசிக் கொடுமை கூரதுய
குற்றவ டேம்பிடு முடலந தாங்கினான் (௩௯)

பலத்தினை மிகத்தரும் பசுவின கன்றினை
வலத்தினிற் செருத்துவன ஞ்ராகண மாந்தலா
னிலத்தினிற புனொழி னீச றென்றிடுங்
குலத்தினிறோ ன்றினாள் கொடிய நீர்மையாள் (௪௦)

எண்ணுநல் வினையினை மிகந்து தீவினை
பண்ணிட வியற்றுகட் குடித்த பான்மையாற
கண்ணினையின றிமைக கடனு தெதிடு
மணனினமேற் ரோன்றிமெய் வருந்தி னுளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீனறதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னத்தனை மணந்துகொள் வாகாரு மின்றி
யனைய ளூர்ப்புனைச் சேரியி னையமேற் றஞ்சித்த
தினையி னோசல னின்றிநல் ருவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

திரைமு திரைதொரயாதூதிரையுதித திரையிலான கதைத்
மரைமு திரைதிடக குரைத்திட வளைந்துமென கூனி
யுரைமு திரைதவ ருவமமிட மிரைத்தகொக கொப்பாய
நரைமு திரைநுநல விளமைபேரய முதுமைநனை ணியபின், (சு ௩)

சொன்ன மாகநற சிவநிதி கோற்றிடத் தொடங்கி
யன்ன மாககாச சனஞ்செல வநிறதவா கூடப்
பின்ன மன்றிமற றொருபுலை மடநதைதோள பிடித்தக
கன்ன லாராவய றுன்னுகேர கன்னமீ தடைநதாள, (சு ௪)

தீய வெம்பசிக் கனறறவோர தெருத்தனி விருந்து
தூய கண்ணிலேற குதவயின் சோறென விராது
கூய போதிலம் மறுகிடைக குறுகுமோர கயிப
ரூப விலவறி குணவிதென றவளகரத் தனித்தான (சு ௫)

புனமை யாலவ னிடடசுட விளைதனைப் பூசித்தற
கனமை யாலவ லெறிநதன ளாங்குது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிங்க நாயகன் றிலையிற்
றினமை தீரப்பவா சாதிய தழையெனச சிறந்த (சு ௬)

ஆறறை நாடகிவ ராதநிரி யனநதலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பனையொரு பாகமாம பரமன
கறறை வாரீசடை முடியெறி கவின கொள்வில் வத்தாற்
பிறறை நாடகிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள, (சு ௭)

யாம நான்குமன றிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூய மாரமுற் பசியினுற றுயின்நில ளிருந்தாள்
சேய் மாரதந தோகடி தருணனமுன செலுத்தக
காமா செங்கதிரக கடவுளுங் குணபுல்த் துதித்தான், (சு ௮)

விடியல காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேறபமற் றப்புலை யரிவைதோள் பறறி
நெடிது சேறலுங் காறளந துயிரிலை நீங்க
மிடிசெய மூப்புவெந நோய்பசி வருத்திட வீழ்ந்தாள, (சு ௯)

ஆத பத்தழல் கொளுத்திய சிலத்திலவீழ்ந தழ்நதி
யேத முற்றவள பட்டவெந துவரள விலைபயின்
பாத கப்புலை மக்ஞை நணைதுயிர பறிந்து
போத லுற்றிடத் தொடங்கியே புறப்படும போதில், (சு 10)

பணிப்ப ணிப்புயக் கணிசசியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிக்கருங் கணங்களை யேவிரீர மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகருயிர கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ முஞ்சுடா விமானமோ டிம்பரின வாதார (௫௧)

அனன காலையிற் புலைமக ளாவிடைப் பொலமென
றுனன வேவருந திவவிய வருவினிற் சேரத்துக
கினன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித் துவாவாடச
சினன தூலிடை யாமபையர் நடமபயில செயய, (௫௨)

தக்க தூதுபி முழுகிடச சாமர மிரட்ட
வகக ணத்தினி லவிரமணித தோமிசை யேற்றித்
தொக்க வெண்ணிறச சேரதிவிட டொப்பறத் துலககு
மிகக பேரொழிற் கயிலையிற் செலவாவான விரைந்தார, (௫௩)

கண்ண னாயிரங் கண்ணெனன் கண்ணனற் சதிரக
டணென் னுணமதிக கடவுளுஞ் சலசநட புடைய
வண்ண வானகதிர வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியக்காவிரு சையாகள், (௫௪)

பரிநது பேரற்றின் றவாக்கெலா மருளவிழி பரப்பி
வரிந்த நீளருள மாடகத் திவவியாழ வானகிப
புரிநத வராசடை நாரதன் புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற் செவித்துணை கொடுத்தது, (௫௫)

கையின் மான்மஸூப பிறங்கிடக கனற்பிழம பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடறுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ கண்டமூம வண்டுபாண மிழறறச்
செய்யி னுறுசெய் கமலகோ வதனமூந திகழ, (௫௬)

படரு மென் கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிப்பை
விடநெ மிப்பணிச சுடிசையிற் றிகழமணி வெயிலா
ல்டாத டந்திரைக் கக்கைடா லணிசுடா டவியிற்
றொடருஞ் சாதிர னிநதிர சிலையெனத் தோன்ற, (௫௭)

உழலை சேர்பவ வெயிர்கொதுங் கிடந்தன துபயக்
கழலை நீழலா யடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழினை யழுதினைக் குழைத்தன் குதலை
மழலை தேட்டுளை மகிழ்க்திடு வரணனைக் வயக்க, (௫௮)

சுலக வாள்வழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வலகி லாருயி ரனைததையும் பெறறசிற் றுதரத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செம்பொரு லிப்பன் ற
விலகு மாமணி யரசனத திருந்தன னிறைவன (௫௬)

ஆறு சூடிய வண்ணன்முன் னாதரத் தியங்கு
மேறு சோமணி விளங்கிய விமானநினை நிறக்கிக்
கூறு மிப்புலை மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபேயட
யீறு சோகண நாதரக கணத்தினில விடுததார, (௫௭)

எம்பி ரானறிஞ வுளங்கனிக் திரங்கியங் கவடன
வெப்பு லாந்திரு மலாமுக நோக்கியிவ வரைக்க
ணம்பு லாமவிழி மாதரோ டிருத்திற மதறபி
னுமபா நாடரு முததியுந தருதுமென றுரைத்தான (௫௮)

அனைய ளவவுரை கேட்டன ளகமகிழந் திருந்தா
ளிணைய மாககதை படித்தவா கேட்டவ லாவரும
வீனையொ ழிந்தர னுள்ளபெறு வாரொன விரித்துப்
புனைநெ டிஞ்சடைச சூதனம முனிவாககுப் புகன்றான். (௫௯)
சவுமினிச்சருக்க முற்றிறறு.

கனமாடபாத்சசருக்கம்.

வெதமற றுயராத சோததி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற றுளதொன றுவகட சூணர்த்துவன் கேணமி னென்னு
மாதவத் துயராத செயய மறைதெரி முனிவா கேட்பச
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச சொல்ல ஹற்றான் (௬)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச
சம்புலி வருந்த மாலைச சமனையி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முனனி மேற்றிசை தோற்று மெனகீற
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யபோத்திமா நகரொன றுண்டால.(௭)

மன்னாதம மன்ன னென்ன வருந்தச ரதனபான முனளுட
பன்னக மீதிற றுஞ்சும பகனதுழாய் முருந்தன் றோனறு
மந்நக ரளிககும் டிவநத னுதபன சூலத்தில் வந்தோன் .
கன்னலந் தருதினீ டோனான க்ருதலர்க் கடியும் வானான், (௮)

குததிர மறவோரா செய்ய கோலவளை யாமற கோளிப்
பதந்ர சயன நென்னபுபரிநதுயிர பாது காப்போ
னத்திர நயனச செவவா பரிவையாக கணநக னனனா
மித்திர சகன னுமம விளங்கிலை யலங்கல வேலோன. (ச)

குனறென வளாநது வீங்குந குவிமுலைப் பவனச செவ்வாய
மனறலங் கோதைக கோதை மதயநதி பெனனு மாதைத
தனறடரு செங்கை பற்றிச சடங்குசெய தழல்கான றாக
முனறவ முடிவான மனறன முடித்தவன் முயங்கு நாளில. (ரு)

விலங்குபுள கலங்க மாயகரும வேட்டமேன விருப்ப முறற்
யுலங்கெழு வயிரத தோளா னெணமலா பொதுளிப் பூதத்
பொலங்கரு சினைகள் வானம போனவெங் காணம போவான
பலங்கொளகா முகப்பட டாடை பட்டிகை மருங்கிற சோததி. (சு)

செஞ்சுட ரொறிகுரு செந்பொற செழுமணி மகுட சீக்கி
குஞ்சிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விதித்துக் கூடான
விஞ்சிய சுரிகை சோத்து வெறுக்கையி னமைத்த பசசை
மஞ்செனத தோறறுரு சோதி மரசுதக கவச மிட்டு (சு)

கைப்புடை கட்டி வென்னிற கடுங்கணைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங் கணனா துதனிகா வரிவில வாகி
மெய்ப்புடை மனங்கா லொதது விரையுமைங் கதியிற செலவு
நெய்ப்புடை மேனி மேக நீனிறப் பரிமேற கொண்டான (சு)

சங்கொடு படங்க கொம்பு தவிறுடி தழங்கி யாரப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய வாளி விலலொளி விளங்கும வைவே
லங்கவை தரித்த தானை யளவில சூழ மணனிற
பொங்குதுண் ணீரி யோரோண புலம்புக விசம்பு போரப்ப. (சு)

பெருமபுரி வலைவார கூந்தற் பிடியினரு சுமந்து செலல
வீருமபுறு வேடர் கையில விரைந்தெதிர் குரைக்கு ஞாளி
யீருமபுறு தொடரிற் பூட்டி யீர்த்தனா செலல வலவே
சுருமபிமிர் தொடையான் கானச சூழல்வாயச சென்று புக்கான. (சு)

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாரெடு வரனாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் குறுநாணுலி நீசையேற விடுப்பார்

கலைமானமரை முயனீழிய களிற்றோடு களிற்றின்
நிலைபோயற விநனமீளிகள சாமாரி தொழிப்பார. (க௧)

கொடிகொண்டிடு தருவிற்படா கொம்பேறி விழிப்பார
மடியஞ்செவி வளைவாலகல வாயநாயகன விடுப்பார
தடிகொண்டெறி தருவாசுழல தழலினக லுகைப்பார
பொடிகொண்டிடு நிலநிறசில பொறிநின்று புதைப்பார (க௨)

அடலசேருமை படாதாரியி னடிதேடினா தொடாவார
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறலவேலினி லெறிவார
வடவாமுக வனலார்சின வலிநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (க௩)

வருமித்திரன மரபுறறிடு மனனமுறறி யலாபோர்
பொருமித்திர சகனூற்றொரு புரிவிறறனி குனிவித
துருமிற்றொடு கணையிறபல மிருகத்தை பொறுத்தது
தருமித்திற லெவரிபபுவி தனிலொப்பென நினருன. (க௪)

வேறு.

இவவண்ண நெடுங்காளி லடுமவேட்டம புரிநிடுமவ் வெலலை
கால, மைவண்ணத தடலாகக ரிருவரொரு வயிறறுதித்தோர் வந்து
தோனறிப, பைவண்ணப் பெருமபாந்த னேரதுலக மொருகுடைக
கீழப பாது காகருரு, செவவண்ணக கதிரவேலோ னுடன்றருக்கி
நெருக்கியமா செய்கின றுரால். (க௫)

அநிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத் தூரதரச ன்நகைவா
ளாற, செனனிதுணித தனன்குருதி நீரோட வரங்கதனைத் தெரிய
கோக்கி, யிரிலையில வெலற்கரிதென் றிளையோனும் வஞ்சகங்க
ளியறறி யானே, பின்னிவனை வெல்லவென மீண்டோடி மனிதரு
ருப பெற்று வந்தான். (க௬)

வந்தரசன தன்னிருதா டொழுதெழுவ மாவகவனுன் வரவே
தென்னச, சந்தணிகுத திரப்பயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி
லாம, லிந்தவட லுள்ளளவு யிழைத்திடுவா னெண்ணிவந்தே னென்
ன முன்னக, கொந்தழவி லடிசிலடும, வாவுவர்தந் தொழிலவற்கு
கொடுத்தான் மண்ணே. (க௭)

வன்புலஞ்சூ. னனம்பயிலும் வனநீகி பயோதநிககர் வந்துதா
ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரகோளான் மதபாதி யுடின்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், நென்புலஞ்சென் றடைநதபிநாக கடன்கழிகஞ் திவ
சமுற்ச நெதை மேவுந், தன்புலங்கொண மிததரத்திற் சாலிதவன வா
வழைத்துத் தாளிற் றுழாதே. (க௭)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலாச சனைகளாற
றிப், போசனத்துக் கெழுநதருளப் புரித்யென வருநதவனும் போநத
போதி, லீசனெனத் தருநிருத னெமமுதத் தொடுதனது நினைவின
வண்ணம், பரசனத்தின மனிதருடற் றடியிரிந்து சமைத்ததனைப் படை
ததிட் டானே. (க௮)

வணடுபெம் பசுநதுளபத் தொடையான்வெள் விடையான்ரூண்
மலாட் ளுள்ளங், கொணடுபெருந தவமியறறும் வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக் கொற்ற வேந்தன், றெணடுபெ மிவனுடனீர் நாரூனிக் கலத்தி
னிடசு சொனாரு னென்று, கணடுகனற் பொறிகாலக் கண்ணினைகள
சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி (உ௦)

மறுவையவித் தொளிருமுழு மகிக்கவிசைத் தனிச்செங்கோன் ம
னன் முநரீ, மறுவையுடைப் பெருநிலத்திற் திருவிழநது கருநிறங்கொ
ளரக்கயாக்கை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யனாக்கண்
ததட் பின்பு தேறித், தெறுவையயிற் கரனுயாமித் திரச்சகலு மனமதனி
ற் சினமீக கொண்டே (உ௧)

மனாடுகளிற் பிழைத்தறியா வெனைசஞ்ஞிட் டனையுனையும் வைவே
னென்னுத், தனாடுதழத்தா மனாக்கரத்துக் கலங்கொண்ட சலங்கனடு
தாழ்ந்து தேவி, தினாடுபகோத் திரமுதலவ தேசிகனை மாசின்மன்ற
செப்புந் தெய்வ, மெனாடுனிரீ சபித்தறகா தெவரசா குரவனாசுரு
ளிட்டா றென்றே. (உ௨)

தன்மாடத் தளிரியனின் மறைத்திடலும் பாணியிற் கொள் சாப்
பாணி, பொன்மாட வயோதநிகாப் புரவலன்றன் குரைகழறாட்
போதிற் பெய்தான், சொன்மாட மெனக்கறுத்த தக்கனத்தந ரீமையி
னாற் சுடாவேல் வேந்தன், கன்மாட பாதனைனப் போபடைத்தா னீர்
படைத்த கடற்பா றெங்கும். (உ௩)

வேறு.

கன்றிய வெருளி நீங்கிக் காவல னிற்புழுன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவலுங் கோப் நீங்கிப்

பின்றிய வாககன செய்த பிழையித பிழைத்தொன் றென்பா
லினறிவன புரிந்த தீமை யின்றென யோகிற நோநதான். (உச)

விறசர நுதற்கட் செவவாய விரிதிரை யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேளவன் ரோனறலமான றடநதோ மன்னை
யற்சர னுக காரி லடைநதுசஞ் சரிதநீ ராறு
வற்சரங் கரறு நிறறி மாறுமுன சரப மென்றன. (உரு)

உளர்தனி லுணர வொண்ணு வுழவினை வசத்தாற கூததர்
வாவ கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங் கொண்டு
துளங்கிடத தோற்றல் போலத தொலலுருக கரந்து திங்க
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரக்க னுணன. (உச)

மைககணத திதழப்பூங் கோதை மனைமடந தையாக ளெல்லார்
தெககணத தியம னென்னச சிந்தையில் வெருககொண டேகி
யககணத தகனறு போன ரருநதவக கிழமை பூண்ட
மெய்ககணத தவாகள சரபம யாவரோ விலகக வலலரா (உஎ)
வேறு.

வடிகுரான் மணியா ழிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சுரும் பரற்றுபூ
மாலேக, கடிகுரான் மடவார பாறகடற றிரையின் கறறைவெண கவ
ரிகா லசைப்ப, விடிகுரான் மடங்கல சுமநதபே ரணையி லிருநதர சிய
ற்றிய விறைவ, னடிகுர னிகரங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககண
த தடைநதான். (உஅ)

பாய்கலைப் புரவிப பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோ
ன், காயகதிர நுழையாக காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன
றுகொன் றருந்தித், தியவா ளாக்கன் றிருதரு காலை திருததகப் புதுக்
கடி புரிந்த, துயவர ணகையுந் தொழுகுலத துதித்த தோன்றலு மாங்
குறக் கண்டான். (உக)

கண்டவா ளாக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன னொளிக்கதிர மதி
யிற்றுண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் துன்னென னண்ணியொ
ன் னிறப்பூ, முண்டகா சனன்றன் குலத்திலவர் துதித்த முனிவான்
புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண னிணத்தடி யருந்து
ங் கொள்கையிற் கொலலுவான் றுணிநதான். (உ௦)

அன்னகட, லையிலம் கவன்ருக நோக்கி யந்தன னருநதுணத்தே
வி, மன்னகேள்சால கட்டங்கடா மரபில வந்தனை பில்லகி முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லவை யாயின முளிதரு விறகுநீ மூட்டி,
யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் நெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியென்றி
ராகி (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ளீர்முலைத் தடதகிற் றுலாவீட் டொழுகின்
றிராதே, யனறுறாத திடுஞ்சொற செலிக்கொளா னாகி யந்தனை மை
ந்தனை வினாவிற, கொன்றுடற குருதி பிழிந்தமுன குடிததுக கொழு
ந்தகை கறித்தகல வாயின, மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக கெதி
ராய் வெள்ளெனும் பனைததையு முமிழ்ந்தான. (௩௨)

என்செய்வா னுமிழந்த வென்பெலா மடியீட் டெடுத்தன ளெயதி
யங் வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற பெயதிது செய்த வேந்தாகோன்
தன்பதி மேவிப், பொன்செய்பூண முலையா முலைநலப போகம புன
ருகா ளிறக்கவென றுருத்த, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு மு
ழங்கழ னுடுபுக கவிந்தாள். (௩௩)

வேறு

புரமுனியும பரமணிநு பதப்போது முப்போதம போறதந தெய்
வ, வரமுனிவன சாபமகன நரசனிநு மருப்பொருமும் மதநால் வாய
க்குஞ், சாமுனிவன் பிடிதிரிச ரிகடெரிந்தே யரிதருவுந் தடங்கா னீங்
கிக, காமுனியுங் கணையுமில்லாக காமனென வயோதநிகநா கழி லு
ற்றான். (௩௪)

நெடிதுதினம் பிரிந்தகன்ற நீர்மையினுற் றிரண்ட திண்டோ ணி
ருபன றுனு,மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச செப்பூர வினாநதூடந் த
ன்பி னோடும்,பிடியதனை நாடிவரும பெருந்தடகைக களிநெனவேள்
பெயயும் வெயய,வடியுயிலவா ளியினுடைந்து வருந்நியந்த மதயநதி ம
னையுட் புககான். (௩௫)

வந்தவடன் றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன
காணி, லநதநிசி சரானு முனிவனைக்கொன் றுணையதன லவன்றன நே
வி, வெநதழலின் மிகச்சீறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதா,
தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தான்.

ஆதலினு லெனையணைத் தடாதுணக்கென் றவள்கூற வரசன்
மோகக், காதலினு லிடைந்து செம்பொற் கலத்தழாதம் பெற்றருந்தக்
கடனி லான்போ, னோதகவுற நில்லமில்லாற் கருமகப்பே நிலையு
வை றுனித்து கோக்கிற், சாதசரூக் கிகபரத்திற் பலன்இடையா தென
த்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௬)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவகதமுக குறுமபெற்றிதிட் பெர்
நாலவேதந், தருபொருளா யைநதவிததைந் தழனுபப ணினறுபெருந
தவங்க ளாற்றிக், கருதருமா மறலிவலை கடநதமுககா லமுமுணாநது
கணிகக வலல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவம்
புரியு மேலவை. (௬௮)

வேறு,

சறைவிட முகுததல போலக காயசின மிருதது வாளிற
பிகறயெயி நிலங்கப பேழவாயப பேய்மக ளொருததி பற்றி
யிறைவனை வருதத வீதிநு கென்னெனப பன்னு தொன ழூன்
முறைதெரிந் தருளுந் தெயவ முனிவகா வினவி னானே (௬௯)

கணிததமுக காலந் தேருங் கடவுணமர் முனிவா துததிப
பணிததலை கிடநத ஞாலம பரிததரு ளரசே முன்னுட்
ருணிததவா ளரகக னுகிக கோதிலவே தியனைக கொன்று
பிணிததவெம் பாவங் கண்டா யலகையரூப பிணிதத தென்றா (௭௦)

அப்பவந தீர்ப்பா னெண்ணி யலைகடற சேது முன்னுச
செபபருந் தீரத்தம யாவுரு செனறுடன் முழகி மூழகி
யொப்பரும பிரமன நனை யுதியிற நநக மாயன்
பைப்பணி சடையான் வைரும் பதிபல வணககரு செபதான். (௭௧)

உந்தவெண டினாநீர் வேலி யுலகெலா முழநது குழ
வநதமப பிரமகததி மாறிடா திருதத லாலே
யிறதமண் டலமபோ யோங்கு மினுசுமுழ மிதுலை ஞாங்காக
சந்துகொல் களிற்று வேநதன கவலையுற திருதத காலே. (௭௨)

மாதவா மருங்கு குழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன
பாதபங் கயகக ன்ணைவப் பாததிவ னிருகரும் பாவகாக
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன் வந்தான. (௭௩)

அன்றிருந் தவனைப் பேரற்றி யடிதொழு தவகை கூப்பி
கின்றிமம் வடிவேற றுனை நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வெனன நவினறுகின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக கறைதி பென்றான். (௭௪)

திருந்ததி முற்றங் கறறோன நிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக்க் காலி யன்ன வருண்முனி யாக்க னுகி

வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால வந்த தென்றூப்
பெருந்ததி கூறிப் பின்னு நிகழ்நதவை பேச லுறாள் (சடு)

அரக்கனாய வனத்தி லனனா னநதனற கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனேத தொடாத லாலே
பரக்கும் வெண்டினாத தீரத்தங்கள் பறபல படிநது பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற புண்ணிய தலஞ்சே விததேன். (சக)

எண்ணருந தருமஞ் செயதே னீறினமந்திர நவின்றேன
விண்ணவாக கவிக ணலகும் வேளவிகள் பலவுஞ் செயதேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுனறன்
கண்ணருள பெற்றே னுய்யுங் காலமு முனதா மெனறே. (சஎ)

அன்னமா முனிவன் றாய வடிமுடி சோதகி நினற
மன்னவன றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதிடஞ் சூழிம்
பின்னலஞ் சடையாற் கனடி பெருக்குநோன் புகட்குண மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண மெனாநதிலே போலு மாளீ (சஅ)

மாகமா மதியிற் றேயநத மதியிறபன னுன்காம பக்கத்
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந தோறுந்
தாக்கமாம் பசுக்கூண மீஞ்ச றவிந்தளத தொருமை கூரன
பாக்கமா லூரந தனனா லருச்சியுன னரந்தை நீங்கும். (சக)

வலாயிலக காகத தொட்ட வாளிக டவறா தோங்கித்
தலாயிசை யடித்த கைதான றப்பிடா ததுபோ லீசன
குலாகழற் பதம நோக்கிக் குறித்தநோன் பியறறி நின்றற்
புரையறப் பலிககு மெனனாப் புரவலற குலாததுப் பின்னும். (சூ)

நற்றல மதனிலிந்த ளவையில விரத நோறகிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தந்திடுஞ் சமீதி யென்னாச்
சூற்றமின் முனிவன் கூறக குறிக்கும்த் தலமு மெற்கே
சொற்றரு ளாய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (சூக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தாயோய்
யுன்ன வருங்கி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சுடை முன்னவ னன்பொடுமேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதீ யொன்றுன தங்க்து கரணயால். ¹ (சூஉ)

அத்தல னிற்றை முற்று முணாதகிட வாவலலார
முதத நகைதகிரு வுககிறை திககு முகத்தோனா
சித்த ரியக்கா மயக்கறு நற்றவா சேண்டா
நித்த மியற்று தவத்தின முபற்சியி னிறபாரே. (௫௩)

ஆடு முனிகருமு வாயிர கோடி யான்சீரைப்
பாடு முனிககண் மெண்ணில சித்தி பத்தையோகிற
கூடு முனித்திரள பற்பல வுறமிடு கோகணனம
வீழிபெற்றகினி யப்பதி யொப்புற வேறுண்டோ (௫௪)

அத்துடை மாதவா வானவா மானவ ராரோமா
சித்துடை யாவெரு வககட மிககிடு திககானை
முத்துடை வால மருப்பணி மாரபின முரித்தோனகம்
பத்துடை யானகன் முற்பக லாச்சனை பணவெண்ணி (௫௫)

ஓசிவ லிங்க முறம்படி வானி லுயாடதோரு
மோபெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்யக
கார்பெறு கண்ட னரக்கா குலத்திறை கைதன னிற
போபெறு லிங்க மளித்தவ னோழவை பேசுறாள் (௫௬)

பாரதனில வைக்கி லெடுக்க வொனாது பகாந்தேமுன்
சூராதரு மூதி யொழிந்தனை கைக்கொடு னூராமேவீச
சோதரு லிங்க மிதைப் பிரதிட்டை செயிறபாரி
னோதரு முனை வெவறகுரி யசாபிற ரிலையெறே (௫௭)

வித்தக னோகி விடுபப வரக்கனும் விடைகொண்டே
சித்த முவநது நெறிகொடு பாமிசை செலபோதிற
புத்தமு தத்தனை யற்பொடு துய்த்திடு பொன்னாடா
மத்தக வேழ முகத்த கணைசனை வந்தித்தே (௫௮)

எண்டகு மீச னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொண்டகல கின்றன னின்றெதா சென்றெரு கோள்செய்தே
தண்டரு தாணமலா நோவ நடநதிடை தடைசெய்ய
மண்டனி னீடிய மூடிக வாகன வருகென்றா. (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொற்றிட நான்மறை யோனாகி
மற்றிர டோளவ வரக்கன் வருமபெரு வழிதனனி
னிற்றிட மற்றவ ணுந்தனி வந்தவ ணேருற்றான்
முற்றினி ஸ்ப்ச கித்தை வீடுகீ மடுகருற்றே. (௬௦)

ஆச்சிறு வேதிய னாகை யிலிங்க மளிததன்னோன்
மெய்ச்சிறு நீரலிட மேவிய காலே விரைநதிங்ஙன்
முச்சொலி னின்னை விளிப்ப நதற்குமுன் முன்னுயே
விச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருததுவ னென்றானான். (௬௨)

அம்முறை யாக வரகக னிசைநதய ல்கலபோதின்
முமமுறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கணததவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர கண்டனை மண்டனில வைத்திட்டான் (௬௩)

பின்பவ வரககா பிரானவ னுற்றழல் பெய்கண்ணான்,
நனபுலி யிறசிவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித்
துன்பொடு பத்திரு தோளவலி கொண்டு தொடராதோடி
வனபொ டெடுத்திது மாபெல மென்றான வலியிலலான (௬௪)

மன்னவ வாதலின மாலில மாபெல லிங்கமபே
ஒன்ன விளமபிய தினனம் மீளவி லங்கைக்கோன
பன்னக மேவுகை பற்றி மெடுக்கப் படிமீதி
ன்னன் ரிலிங்க மெலிநது நிமிர்ந்தது நைநதங்கே (௬௫)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனூரார்
நாவி னிடுமபெயா கோகன மென்றனா நனிசூரு
மேவி னலந்தரு வாளவிழி யப்பிகை யிடமேவுந
தேவி னருஞ்சிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய. (௬௬)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனாருள சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன சிவன்கொண்டே
காவனைய கைத்திராளா கணனரககன மறைமதலைத்
தேவனது குடியிமுடி புடைத்தனன றன் சிவமிகலால். (௬௭)

புடைததவுட னுருத்தெழுநது பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலுரு மணிமுடியு மகலிடமும் விசுமபுமுறப்
படைததவுரு வெனநிமிர்ந்த பணைக்கரத்தா விராவணனைப்
பிடித்தமணிக கழுகனென வெறிந்தெறிநது பிடித்திடலும். (௬௮)

மறைபோனென் றுனைநினைந்த மடமையின லீதிழைத்தேன
பிறையோருஞ்ஞாணிமருடப் பெருமகளீதே பிழைசெயதே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக கியலபெனறென நேததுதலும
பொறையோடு முமைபுதலவன புலியிலாக கணவிதெதான. (௬௮)

நிருதாருலத திகலவேந்தே நினதுபிழை யாமபொறுததற
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோன முனகவித்த
வொருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனலோடு
குருதிநிறங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அனனதுகண டிவநதருளி யைங்கரத்தோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி வின்றுனெப்போ விருகரத்தாற
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற சிந்தைமகி மூவமெனறு
யினனிணமறைந தன்னிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுந்தான. (௭௦)

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற சிவனுதவத் திறலாககன
பினனிலங்கு மொருமுருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வனனலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையின னுடடியதா
லிவிலத்திற சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால. (௭௧)

வேறு,

இத்தகைய கோகனனந தன்னினென்ன லொருபுலேசசி யிருகனா
ணிலலாள, சுததவமு தெனவெருத்த நரைதிரைநோய மூப்புடையா
ள சுருதி போற்று, மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிருத்தி
ட் டகடி காயசு, சித்தமதி விரககமுள்ளோர சோறிமியி னெனக்கென
வோர் தெருவி லுற்றான. (௭௨)

அததெருவின றிலவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை மீ
தின, முததனகக வுளமுணவென றிடுதலுமேற நெற்றிநனளான மு
ன்னுட் டாபித், துத்தமாபு சித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமிதி னுளத்தன
போடும், பத்தரிம பசுலிலபோ லானதவள பசிமிக்ககண படைசெ
ய் யாளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமடம வருந்தியிருந திரவியுதித் தெழுந்த பின
னத், தெருவினிட யிராதிடவோர புலேசசியெதிர் வழிகாட்டச செ
ல்லுங் காலே, மருவியனோய பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணற்கீழ
மயங்கி வீழ்ந்தன கொருவியுயிர் பிரிபொழுதிற பரமனுயர் கணங்க
டமை யுற்று கோககி. (௭௪)

சோதருகோ கணத்திற் சிவநிசியி லுண்டிதயி றீர்த்து விலவத்,
தேர்த்தருந பைநதழைகொண டெமமையருச சித்ததன லிமைக்குஞ்
செம்பொற, தேர்த்தனிஸப் புலையிகளை யேற்றியிவகு வகுநிரொனச

செப்ப வன்னோ பாரதனிஹ நனைவருமயாம பாரததிருக்க வங்க
வளோ பணிநது போற்றி (௭௫)

செம்பொன்னெடுங் கொடிஞ்சிமணித தோமீதி விருத்திமிசு சிற
பயி னோடு, முய்பாமட மகளிரவெணசா மரையிரட்டப பைநதருவி
ஹலன்வ யீனற, வம்பலிழகு மழைபொழிய வளங் செழுதுந் துயிமுழ
ங்க மழுமா னேனது, மெம்பரம னினிதுறையுங் களதபுத கிரியினமி
சை யேகி னோ (௭௬)

ஆதலினமித திரசகனே நீயுநதக கோகனனத தடைநது போற
நித, தீதகலுஞ் சிவநிசிரோற நிடிவனது வினையினததுந் தீரு மென
ற, கோதகலும பெருநதவததுக கோதமனங் கவறகுவிடை கொடுத
துப் பினன, ரேதமினமா தவாகுமுநது வரமிதுலை நகாரோககி யேகி
னன (௭௭)

புண்ணீரின கடிசுமழப பொருகளததி லொன்னலாதம் புயநதோ
ய மினனா, கண்ணீரமை, கலந்தொழுகக் கலுமுநதணிபொற கலன
வாங்கக் கதிரவேல வாங்கி, மண்ணீரமை பெறபபுநத மனவனனுந்
தாசமுறறு வருநி னோக, னுண்ணீர்பெற றதுவெனததுன பொ
ழிநதுயாகோ கன்னமுறறு னுவபயி னோடும. (௭௮)

புகநெடும பொழிலபுடைசூ முப்பதியிற் புகலகோடிப் புனவின
முழகி, நாகாதினந் தொழுகெழுமா பெலவிலிங்க நாயகனை நண்பி
ற போற்றி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாற்றிச, சோகமிகத் தருமபழைய வினைததொடாயி னபூககளைதது
ந் துடைத்திட டானே. (௭௯)

வளமைதரு கோகனத்தின மாகமதிச சிவநிசியை மகிழநது நோற
றுப், பழிவினேக்கும் பிரமகததி பற்றறவே தீரநதபினனாப் பரமன
செய்ய, கழல்டைநது பேரினபங் கலநதிருநதான சிவநிசியைக் கருதந்
ஹற, ளுளமகிழவா னோற்றவாகள பேரினப் வீட்டைவ ருணமை
யெனறான. (௮௦)

என்றுயாநை மிசவனததி விருநதவீருந் தவாமகிழந்தநங் கிருகை
கூப்பித், துணறுசடை முடிதுளக்கிக் கேட்டுவபப் விரிததெதெதுச
சொல்லி னாற, கணறுகொடுஞ் சினமயக்கங் காமமெனு முக்குறும்
பைக் கடிநது நாளும், வென்றிபெறுந் தவனான நிலையுணர்நது கள
ங்கமின்றி விளங்குஞ் சூதன. (௮௧)

கன்மாடபாதச்சூக்க முற்றிறநு.

வீபரிசச்சருக்கம்,

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புண்டர நுதலர னிரவிற பூசனை *
கண்டவன கதையினை கழறக கேணமினென்
றொண்டவச குதனு முரைபப தாயினுன். (க)

பாரினிற புராதலப் பதிபு ரப்பவன்
போரினிற றெவவாமெயப புலவு காரியு
மோரியு மருந்தவே லுறைக ழித்திடும
வீரிபன விபரிச னென்னும வேந்தனே (உ)

தன்றடரு சிலைகொடு தானுரு சேனையு
குன்றருங் கானிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக கேழனமாண மரைபுல வரயகளின
மென்றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான். (ங)

புலந்தரு பூசரா புலொர் மற்றுள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதரை
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்தளர தருகொடு களிகுரு நீரமையான் (ச)

வேறு

மகிவளா பக்கங் கலைகுறை பக்க மதிதொறு மருவுபன னுன்காந்
திதிகளிற றுயிலுண மிறநுதன னடியாந் சிந்தனைப் படிமுடி விலலாக
கதிதரும பரண யானினை தாட்டிக் கடிமலா கூவினரு சாததி
விதிமுறை வழுவா துள்ளநெக குருகி விருப்புட னருச்சனை புரிவான்.

மறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன் மலரடி வணங்கிக்
கறறடந் திணிதோட புரவல விரவுங் கலவியற் றிறவினே நிலைய
பொற்றரு விழுது விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதனா ரிரவி
லுற்றருந் திடுமுண மியிலொழிந் துளத்தி னுவப்புடன பூசனை புரிவாய்.

கூனருரு சிலைகை வேட்டுவ றென்னக் குலவிலங் கனைததையு
கொலைசெய், தூனருந் திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயாருலத த்ழிசு
லத துதித்த, தேனருங் களிபா னிகர்த்தசொற கணிகைச் சேயிழை
யார்முலைப் போகந், தானருந் திடுத றவிரதிலை யிந்தத் தனமையென்
சாற்றுதி யென்றான் (ஊ)

என்றவுண் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளகை கோட்டி
வே லிறைவன், முன்றவப் பயனா லிறப்பெரிந் நிகழ்வா மூன்றுகா ல

வகளு முணர்வேன், ஹனறளிக குலம்பாட் டயாமலாக் கோதைச் ச
ரிசுழால கேடடியான முன்னவ, குன்றெனு மிஞ்சிப் பம்பைமா நகரிந
குணாமுக ளுமலியா யுதித்தேன. (அ)

பாலேவென மமுதை யடுமொழிக கவுரி பங்கில்வாழ பம்பைநா ய
கன்ற, னாலையந குறுகிப் பலிககிடு மடிசி லருந்துவான வருநகியந க
டையுந, காலையிற கோயிற கைவ்னை யாளா கடிதெனைக கடிநதிடக
கருகி, வேலையில் விடமபோற கதைகனை குனித்த வில்லொடுந கல
லொடுந தொடரநதா. (ஆ)

ஒடினேன் வெருவி யாலயம வலமாயுயிரிழைத தய்குவா னெ
நீக, டேடினேன காணென பலிசொரி பீடத தினையற செனறுழிச
சுருகி, பாடிநான் மறைபோா பழிச்சிட நெய்ததி பச்சுடாத தடடெடு
ததேநதிப, பீடினாற பணிமா நினைதரி சித்தேன பிறைமுடிப் பிஞ்ஞ
கன றனனை. (க)

அக்கணத தொருவன சரநதொட வீரதே னன்றிராச சிவநிசியத
னின, மிககவா லயததை வலமதய வநது விமலனைத தரிசனை புரிந
து, நககனா திருமுன னாவீரீத திட்ட நனமையாற காலமூன் றுணாந
து, தககவாழ வுடனா னிலமபுரந தருளுந தலைவனாத தனாதனி லுதித
தேன. (கக)

இநதநற் பலததைத தந்தது பரம னிரவென்க கருகியா னெநிரந
து, வநதநற நினநக டொறநகலை நிறைநது வருபிறை குறைபிறை ய
தனிற, நநதபன் னானகாம பககமென் றுணாகருஞ் சதூததசி களிற்ற
வ ரும, லநதிவா னதிச்செஞ் சடிலவா னவனை யகததில்வைத தருச்ச
னை புரிவேன். (கஉ)

புரிந்தபூ சனையாற பிரிநதுவெம பாவம் போருமோ வெனப்புகன்
றனையேல், விரிநதபைப் பணிபூ ணணிநதருண முககண விமலனை வ
ழிபடி. லினன்முன், சொரிநதவெம் பனிபோற் கொடுஞ்சிகைத் தழன்
முன் றொக்குறச குவித்தவிந் தனமபோற், கரிந்தரீ ருரும பரமனை நீ
யும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (கக)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுந் கதிர்கான் மெழின்மணிக் கலன்
கிடந் திமைக்குந், கனதனக் குமுத வதிபெனுமணநகு கைதொழு தெ
னதமுந் பவமு, மனமுநத் தெளிந்து சேஸ்லுஹெனலும் வளந்தரு

மல்லிகாச் சனததிற், சினகரத திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச சென்
றுதித திருநதீன முனனாள். (௧௪)

இறந்தமுற பவததிற செந்நித தசையொன நெடுததுவாய்க் கவ
விகீ வரலுளு, சிறந்தவெங் கழுகொன றுனைத்தொடாந் திடவச சிவால
யந் தனைவலளு குழந்த, பறந்தனை வந்து விடைவனா கொடுக்கம் பந்
திடைப பயந்தொளித திருப்ப, மறந்திரு கங்கங் கொத்திவா யலகால
வதைத்திட வாங்குயிர மடிந்தாய. (௧௫)

சொல்லுமக் கங்கம் புறவதா நின்னைத் தொடர்ந்தகொன் றிறு
செயல சிசாலலில, வல்லினில விழைவி னீகொடுவந்த வனசபடு தசை
யினை வவ்விச, செல்லுவ னென்று வந்தனை வலிதிற செருத்தநின்
வாயப்படு தசையைக, கலலெறி வினாவி னப்பறங்கொண்டு போன
தக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம். (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடர்த்திட வந்தச சிவாலயந் தனைவலம வர
லா, லாயபிழிக் கொன்றைத் தொடைபுனை சடித்த தண்ணைமுன னு
விகீத ததனாற், பாய்தினா யுதித நெடுநிலப் பரப்புப் பரித்திடும பாத
திவன் மகளாத, தாயசெங் கமலத் திருமக் ளென்னத் தோன்றியென
றுனைவியு மானாய். (௧௭)

வேறு

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறுமபு தெய்தி நல்லுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் தறபவ முறாததாய யாங்கு
சென்றினிப் பிறகஞ் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னாய் வேறினி யிரண்டாளு சன்மம்
பன்னக் வேந்த னெந்தும் பாமிசைச் சிறு நாட்டின
மன்னவ னாவன் யானீ சஞ்சயன மகளாத தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென் றோன்றி கலந்தறக் களித்த வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோர மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடாவே ஸேந்து மன்னவ னாவன்
கடிமதிற கலிங்க நாட்டிற் கலிங்காகோன மகளாத தோன்றி
யிடிமூர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்கார் தார நாட்டிற்
நிருவள ராச னாய்க்கோல் செலுத்தவன் யானீ சிறிப்

பொருதாரி யலனா வெல்லு மகதாக்கோன புதலவி யாசிச
சுருதிவண டிமிரும னைத்தா ரூட்டியென ஹீணவி யாவை (உச)

சிற்றத்தோ னைநதாந தோற்றந திசுழிப லவநதி நாட்டிற்
பிறநதா சளிப்பன் யானீ பேருல கனைததும் போற்று
மற்றநரு வடிவேற றுனைத தாருணன் மகளா வந்தென்
னற்றநரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில காலம் (உஉ)

முருநதழமு முறுவன மானே மூவிரண டாமபி றப்பிற்
பெருநதமி முருதத நாட்டிற் பேரா சளிப்பன் யானீ
யிருநதவப் பலனூல் விஞ்சும யாதிதன் மகளாத தோன்றி
யருநதவத திருமா தொததெ னம்புய மதன்றி சோவை (உங)

சுழிதரு மேழாரு சனமங் கைதவன குலததிற றுனனி
யெழிலபெறு பதம வன்ன னெனுமபெயா பெற்று வாசம
பொழிமலாப பைநதா யேமபின பூநதொடை புனைநத நாளும
பழிபவம பயிலா வணனம் பாண்டிநா டளிப்பன் யானே. (உச)

நீயுமப பவததிற செலவ நிறைநதிலும் விநத நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிராவேன மனனன் கணனெனக் கதிராகொண முதத
மேயுமவேய மருட்டு மெனறோன வசுமதி யெனனு நாமந
தொயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றி நீ வளாவா யுனை. (உடு)

மங்கல முரசு மாப்ப மன்றலசெய தளிப்பா னுனனிச
செங்கதிரா மணிகள் வேயநத செம்பொன்மன் டபஞ்சோ டிததுத
துங்கவேற கரணு றுதை தூதரி லோலை போகக்
வங்கணவந தெயதம வைவே லரசனா யறையக் கேட்டி. (உசு)

கொண்டலகன் படுக்குரு சோலை குலவயோத தியாதந் கோமான்
வண்டலம் வருநதன் பைநதா வின்யுங்காந தார மன்ன
னெண்டலத தரசர் போற்று மிருபதன் தருப தேயன்
விண்டலத தமரா போற்றும் விற்றடை யவநதி வேநதன். (உஎ)

மல்லவ தேய மாளும் பாரதகிவன் பன்னூந தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத தானை வாரண வாசி மனனன்
வில்லவ னாரின் மாலை மிலைந்திடு நேரி வெற்பன்
நல்லொளி முடிசோ மன்னா நனமணச் சாலை நணன். (உஅ)

யானுமங் கெய்த நீயன் நிசையளி மூன்று பாடுந்
தேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தானென் நின்றுமற் றுளீந் சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பராத திவரனேக ரீண்டி-
யுனுமிழ் படைக ளேந்தி யுருத்தெனனோ டியுத்தனா செய்வார, (உ௯)

அங்கவா தமமை யெல்லா மாடலவெங் கரிககட்ட டத்தோர்
சிங்கம் தென்ன வென்று சேயிறை யுனையான கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வரனில் வரமும
புங்கவா பரவுங் கூடற புரிதன்றி புருத்த மின்னா, (௩௦)

அளபுபருங் கால மன்போ டாயிறை நீயு நாணு
முளப்படும போகரு துயத்திட மிலகொரு குடைக்கீ ழாணி
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோக கீடா
களப்படுங் கறையி னுன்றன கனைகழல பூசை செய்து, (௩௧)

வள்ளைவார குளத்தோய் கண்ணாய் மழகளி றென்ன வாரிகோர்
பிள்ளையா ம பெறுவ மனனோன பெருங்கலை யுணர்நது துமபி
கள்ளையா கடுக்கை மாலைக் கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வெள்ளைவான மதியம் போல வளநதுபோ வள்ளகு றாளில், (௩௨)

அணிகெழு செழுமபொற் சோதி யவிரமணி முடியுரு சூட்டி
மணிமுடி யநாத னோனது மாநில மவனபா னலகித
தணிவருளு சன்ன மென்னுந் தழவினுங் கொடிய வெய்ய
பீணிகெட வேடகை யோடும பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி, (௩௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச சினைமலா வாசம் வீசுவ
குன்றமாந தினிது வைருங் குறுமுனி குறுக் கமபான
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி நீங்கி
யன்றவன நன்னை நோக்கி உருந்தவ முழப்ப நின்றே, (௩௪)

அரியநற் றவருசெய் கால யகத்திய னெமக்கு ஞானத்
துரியநற் சிவயோ கததை யுவந்தப தேசுரு செய்வா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெநதையைச் சிந்தை தன்னிற்
தெரியவவ வியோக நின்று சித்தியா முததி சோவேம, (௩௫)

நவமிசு பம்பை நாட்டி னாயுரு வெடுதது முன்னுட்
சிவநிதி தன்னி லீசன் றெரிசனங் கிடைத்த பேற்றற்
பவமகன் றுய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிங் விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றான (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முப்பயுக் கத்தி லுற்று
வருசுதாந் தசிக டோறு மழுவலான நன்னை வாசந்

தருமலா கொடுபு சித்துத தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாபுபே ரினபவீ டெயதி னூரால. (௧௭)

சிவன்றிருக கோயின மேவிச சிவச்சி விரதந தன்னிற
சிவன்றனைத தெரிசித தோருஞ் சேருவா முதநி யெனறே
சிவன்றனை புணர்ந்து நாளுஞ் சிந்தைசெய முனிவா கேடபச்
சிவன்றனக கழமை பூண— குகனமுன செப்பி னுனே. (௧௮)
விபரிசச்சருக்க முற்றிறறு.

குபேரரசருக்கம்.

ஓதமுற நிபொற கடலடுக களைக்க ணமைததவா லோதன மருந்
து, நாதனற சங்கக குழையணி காத னகைததுமுப புரமெரித திடுநா
ண, மாதனு வெனப்பொற கிரிசுழைத தீதறும வசுந்தனாத தோநனி
கடவுளு, சூதனுக் கிணையாளு சூதனமற நினைனு சிவநிசிக் கதை
தொடுத துணைப்பான். (௧)

முததவெண மணிதோ டரித்தநூல வடததின் முறைமுறைஞ்
றைவறக கோதது, வைததெனச சிதநி விரிந்தபூம பாளை மரகதக சூ
முனினி, ர குலையைய, அயததலை கவிவன பாயரதுறச சிந்தச சரிமுகக
உன்பிடாச சங்கக, கைததலத தெடுததுக் கமபள ரொறிந்து கடிந்திடுங்
காமபிலி நடு. (௨)

கயமலா துவைததுக் கரைதவழ் பணிலங் கான்ரிடததோனறுநித்
நிலததை, முயனமதிப பிள்ளை யெனப்பகற காவீ முகைமுறுக குடை
நதுதே னெழுரும், வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பிணைக் கவரி முறித்தி
டத தெறித்தவெண் மணிமுத, தயனமுநிர நடுகுற றவணே மேற டட
நொந தாங்கது பொறுத்திடா தரறறும. (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டுடற் பூக் மேறறவொன் டாற்றிளங் கத
லி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்குதீங் கனிசே ராம்பிர மனற்பொறி சிதறு,
முலைமுகத தருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக் குறறமுட் குடப்பழப் பணச
ந, தலைவனை குலைசெஞ் சாலிகீள வயலின் றலைததலை தழைத்தநின்
றோங்கும். (௪)

இருமபுகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா நெழுந்த வீளமநிக் குழவியை
யளிகள, விருமபுது மலர்த்தா நினைச்சிறு நுதலின வெணடிரு நீறென

சாத்தி, யருமபெணுவ கலசத துறுநறு நெய்வார்த தடாசினைத தொ
ட்டிலவைத தசைததச, சுருமபுதா லிசைபட மென்றளிச சாணை னு
யிறறியே வளாததிடு சோலை. (டு)

இனையன வளங்கூந திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலை துறையெலா
முணாநதோன், வனைதழா யலங்கற கணணனு மறியா மலரடி வந்த
னை புரிநது, நினைவருங் காம முதலமுக குறுமயி நெடுமபகை கடிந்
துநீ னிலததிற, றினநிக ரான சுததரல வேளவி தததனென றுளநெ
ரு மறையோன. (சு)

அன்னமா மறையோ நைமபுலப பகைசெற றுறறிய வருந்தவப்
பெற்றற, கணனலவே னெனவோ நனமகப பெற்றான கருதநீங் கு
ணரிதி யவனபோ, முன்னமுந தூலின் வினைவிதி முறையின் முடிதத
பின முதுக்குறை வுடையோ, னுன்னநுந் கூருதி முதற்கீ பயிறற
வோதின னுளததிலுற டுணாநதான (ஏ)

தூமமார நிருணடு கருணடுகீண டி மெமச கிரிசுழற றேணையா
மருணடு, காமனடு மெனனக காமுறு பருவ முறற்பின சுறறவென
சுதிர்கால, சோமனா டளப்பான முகூளவக கிரகஞ் சுகமபெறு மு
கூாததன னுளோ, வாமமே கலைபொற குலக்கொடி தனின
மறைப்படி வதுவைசெய திட்டான. (அ)

வேறு

இனபமுற மனனை தநதை யில்வயி னிருக்கு மநநாண
மனபதை மதிகக்கு சோத்தி வளாகுள ரிதியா மைதன
புனபுல மீதூந தூழின் பொறித்திடு விதியின் கொடபாற
துனபமும் பகையு நலகுஞ் சூதினமேன் மனம்பவைத தானே (க)

அறபுள னாய தநதை யறிவுறு வண்ணங் கலவிச
சொறபயி லாதா ரோடு துனனிவெங் களகந தனனி
னறபக விரவெப போது நனமதி மருடலி கூநது
பொறகலன கலைபொற காசு பொருதுநா டோதுந் தோற்பன, (க0)

தனையனயாண மிறு நெனறு தாதைகேட டிடுமபோ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற ககனறன நெனறு தீய
வினையம தான சூது மறைததனன் விளமப முநதூல •
வனைதரு மாரபனீ சறறு முணாநதிலன வரமு நாளில. (கக)

ஆயமகன் றன்னை வாவென றழைத்து நீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயஞ் சூததை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிங்
காயவென னுள்ளத் தஞ்சிக் கவறுங் டவறு செயயுந்
தாயீ யாடுஞ் சூது தனையொளித் துரைத்தேன முற்றும். (கஉ)

உததைதன னொழுக நீதி யுணராநிலை யந்த னுரை
மைநதாந் ணடககை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழகிக்
கந்தமைக் குவளை வாடகண கறுமுநதவ னுரைக்கு மாற்றஞ்
சுந்தையிற் கொள்ளான வஞ்சக கணிகையா திறத்திற் சோவான ()
வாட்டடங் கருங்கட சூளை மகளிரமேன் மனமவைப் போரைக்
கோட்டரு களஞ் ஈரஞ் குடிப்பவா தமமைக் கூடி
யீட்டரும பொருள வாவுற நிருங்கவ ருடு வோரை
வேட்டமேன மனமவைப் போரை யாவரோ விலக்க வல்லார, (கச)

இனையரீர மையினு னென்று மிசைநதுளா னிலலி னோராந்
னினையுயி லமைய நோக்கி யததன்முன் னவனபா னலகும்
புனைமணி யாழி தனைபப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனை வேறென நில்லான, ()

அந்தமோ திரததைக் கையி லணிநதுளா னொருவன றனைத்
தடதையாம் வேளவி தததன றனித்தொரு மறுகிற கண்டு
சுந்தையிற் கவலை கூடாது தெளிநதுயின னறிவ னென்றங்
கூதமா மணிப்பொன னாழி யாருனக் கீந்த தென்றான (கக)

அரவினமேற் கிடந்த வையத் தமராகன பதியே யானுங்
கரவினிற கொண்ட தனனுந் காதலகூர மைநதன சூது
பொரவிருப் புடையோ னேற்றென புட்டகம் வெறொ னினறிவ
விரனமணி யாழி தோற்றான மேவுங் னுளை யினனும், (கங)

ஒதுதூற கலைவல லாயநின் னொருமகன விலையி லாமென
போதுபோற கோசி கஞ்செம பொனபுனை கலன்கள யாவுஞ்
சூதுபோர பொருது ஈரஞ் தொழிலிது வாகத் தோறபா
னீதுநீ யுணராய போலு மெனறவ னெடுத்திக் கூற, (கஈ)

கனனபா கத்திற் காயந்த கதிர்நுனிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெயதியில லவளை நோக்கி
புன்னதா ருயிரொப் பாண புதல்வனெவ வுழையி லுற்று
னென்னமற் றவனீ ராட நீர்த்துறை புருநதா னென்றான். (கஊ)

என்னலு நென்ன லுனபா லெண்ணையாட டயர்போ தீநத
வனனநன மணிபபெரன னுழி தருகென மறையோன கேட்பக
கனனலிற கனிநத மூரல பகறகடன கழித்துத் துயத்த
பினனாயரன தருவ லென்று பெடபுறப பேச லோடும. (௨௦)

நெறியிலபொய புகன்று கறபி னீரல செயதாண மைநத
னறிலல னுகி வெஞ்சு தாடியே படிந னுனன
குறியுடைப பெரியோர னூலிற கூறிய நீதி நோககிற
பொறியிலா விவரை விட்டுப் போவதே கடனென நெண்ணி. (௨௧)

பறறொரு சற்று மினறிப பாசிறைப் பவளச செவவாயப
பொறறொடி தனையும் பெறற புத்திரன றனையு நீதன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாருண வேளவி தத்தன
மறறொரு மடநதை தனின மணவின முடித்து வாழநதான. (௨௨)

இநதமா நிலத்தி லிநநள யானபுரி தவறு கண்டு
தநதையிங கனனை யோடென் றனையும் தனநதா னென்று
சுநதையிற் கவலை கூடநது செய்வதொன றறியான மைநத
னநதமி னுனப வேலை யாழநதனன கரைகா னுனய. (௨௩)

கறறிலேம பொருளக ளீட்டுங் கலவிக ளொழுகக மேனமை
பேறறிலே மஞ்ச லெனபார பிறரொவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மற்று முள்ள பாசனத தோரக ணடபுரு
சறறிலே மென்று மாழகிச சலிப்புட னிருக்கு நாளில (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோரவிப
பிரனுயா பூசை செய்யச செலலுவரன பினன ரொயதிக
கரவினி லமலற கேற்று மமுதினைக கவாந்து மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடங் கியாமமோர நான்கும பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப் போது தனனி
லரியல விரத மாறறி யமலனை யருசகித தேத்தித
துரிசறு மறையோன கணக நேகியே துயிலக கண்டான. (௨௬)

ஆண்டவ னெழுந்த போகி யமுதினை யெடுப்பக கணனிற
காண்டலசெய யாது மங்குங் கனைகடா விளக்கைக கையாற
றுண்டலசெய் தீசன் மூனனாச சோற்றினைக கவாந்து கெரண்டு
மீண்டொரு மறையோன கரலில விரைநதன் மிதிகக ஹறறு. (௨௭)

மிதித்தவப் பொழுதி லந்த வேதியன விழித்து நோக்கிக்
கொதித்தனன் களவ னென்றே கூகஞ்ர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந் திறலி னோரக கடிநகர கரப்போர கேட்டங்
கதித்தனா வந்து பற்றி யவனறிலே யறுத்திட டாரால (உஅ)

வேறு

அவவேலையி லிகலந்தக னடலகொண்டிடு தூதா
கைவேலையி னவியஞ்சிலை கீணவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருநோ
ணைவேதர விசித்திரத்தவா நடைகொண்டது கண்டே (உக)

கடுவெங்கரி யுரிகொண்டகண னுதறனகண நாதா
வடுவின்றிய மணிதுன்றிய மானத்திடை வாடே
விடுமினக ளிவனறனை டெனசசென்று விலக்கக்
கொடுசென்றிடு நமதூதா குறித்திங்கிவை சொல்வாரா, (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுககமபுற நீத்திட
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிந்து
மருடங்கிய சூதாடிநல விலைமாதரை மணந்து
கருடங்கிய மனத்தானசிவ னிருமாலியங் கவாநதான (௩௧)

உயயுவகை பேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதன்றி
செய்யுந்தவ முளதோவெனச சிவகங்குலி னுதரம்
பெய்யுந்தழ னிகாவெம்பசி பெரிதாயெழுத துயினீத்
தெய்யுங்கிணை மதனைசுகு மிறைதாளிணை கண்டான், (௩௨)

அடலசேர்விடை யுடையானெதி ரவியஞ்சுட ரதனை
மடலசோமலாக கரத்தாலொளி வரத்தூண்டின னதனை
மிடலசோகொடு வினையாவையும் வீத்தானறுயா நீத்தான
கடலசோகெடு நிலமீதுயா கலிங்கத்திறை யாவான், (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பசசமன றாத
ரனறேயவ ரடிபோற்றிநி றருளசோருண நிதிதோட்
குளறேயயிணி யவியுத்தரங்குரீ கொடுபோமென விடுததுச
செனறேபுலிக குழுவன்னவா தென்றிகிளி ஹற்றா, (௩௪)

வேறு,

ஈச னன்பரக காலையிற் குணநிதி யெனபவன முகநோக்கிக்
காச ணிந்தபொன முடிதரித் துயாபுகழ்க் கலிங்கநரீ டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலைபா வளங்கொளுத தமனென்னு
மாச கனற்பே ரொடுபிறந் திடுதியென நைநுநதன ரகல்கின்றா. (1)

அனைய னப்படிக கலிங்கநாட டிறைமக னுமிமுற பவநதன்னிற
றினையு ணாநதுறத தொடரமுதுக குறைவினா சங்கரன குலாதோ
கனைசெ முஞ்சுடா நெயவினக கேற்றிறற கடிக்கமு நறுநதாபம [றுங
புனையு மாமலா சாததியே யருச்சனை புரிந்தறம பலசெயதான. (௩௬)

இன்ன வாறுபற பலதினந தருமங்க வியற்றியா யிராஞ்சென்னிப
பன்ன காதிபன சுமநதபா புரநதுரீப பட்டழிக் திடுமொககு
ளன்ன மீரனுடச சடடைநீத துத்தரத தனகைமா நகாகாககு
மன்ன னுகியீற நிருந்தன்ன யாவரும் வாநதடி தொழ்தேத்த. (௩௭)

சிலப கறகழிக் திட்டபின் நெண்டினா திரிவா நதிருமுது
நலமி கததருங் காசியிற சிவலிங்க நாட்டியாச சனைசெயதா [ன்
னிலகு பேரொளிச சுடாபபிழம்பாயச்சி யிருத்திய சடைபபெமயா
கலக வாளவிழி மலைமக னோடுமக கணத்தினில வெளிப்பட்டான. (1)

உன்ன ருந்தவம வியந்தனந தளதின் னுளத்தினில விருப்பமுற
நன்ன தென்னுரை தருபுமென னுரைத்திட விரவியா யிரங்கோடி
துன்ன ருங்கதிர விரித்துநின் றனையமெயச சோதியுன னுருக்காண
நின்ன லந்தரு கண்ணினை கூசிடா நலவாந தருகெனருன. (௩௯)

காக்கு மாலியன காணொண வடிவவன கட்டலங் கதுவுறறு
கோக்கு மாறருள செயதன்ன றழலுமிழ் துதலவிழிப பெருமாணம
பூக்கு மாமலா மணமெனப பொருந்திய புனிதனை யெஞஞானம்
நீக்கு மாறரி தாவுறை கிமலையை பாரத்திது கினைக்கின்றான். (40)

திது தீரத்தருள சிவன்றிரு மேனியிற செறிந்துறைந் திடமுன்னா
யாது நறறவ மிபற்றின ளிவனென வெண்ணிரோக குறவெறபின்
மாது ளங்கறத திட்டன னோரவிழி மறைந்ததங் கவற்கநரா
ளோது மாமறை யளவிடற கரியவ னுமையவட கிவைசொலவான. (1)

ஊறினினறவப பெருமையை வியந்ததை துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வனபுரி தவறிலை முனியிலை விழியிவற கருனென்னச
சீறி வெமபொறிக் கனலெனக் கன்னமுதன சிந்தையுற நெழுவகோப
மாறரி மமபிகை யமபகம வழங்கினள பொறகண்ணாய வயங்கிறுல. (1)

விழியி முந்தது பெற்றிப் பினியகூதம வேந்தனும் விசுப்போடவ [க
வுழியி மமபிறை முடித்தருள சுடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

கழிவ ருங்கயன மருட்டுவாட டடடுவடுவ கடவு ரியைவேரி [ரூன,
பொழிசெ முகதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழநதுவீழந தெழுமின
மன்று ணட்டமே புரியான கைகளான மறறவ ணுடறைவந [பொற
தின்று தொட்டு நீ யென்னுடைத தோழனுயிருத்தியென றிசைத்தான
குன்று கிடடிய தனநிதிப பெருக்கொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யன்று தொட்டவ னளகைமா நகரா சளித்தவ ணிருக்கினுரூன (சச)

இன்ப மாரசிவ கிசியினின மாலிய மெடுத்தருந திடறக்சன
முன்பு விநதிடு விளக்கினத தூண்டிய முறபய னதனலே
நனபு விததல மரசளித தளகைமா நகரதனக கிறையாகிப [ன். (சுந)
பின்புரனறனைப பிரிநதிடாத தோழமைப பெருமையும் பெறலுறரு

சேறறி னூசெழுந தாமரைக கண்ணனுந தேடருரு சிவனமெயயி
னீறறி னுனறிருக கோயிலி னுயாசிவ ரிசிகளி செயததீப [ணக
மேறறி னூபெறும பேறறினை விரித்தெடுத்த தியமபவேண டிடிவெ
னூறறி சாமுகம படைத்தருள விரிஞ்சனு நவினறிடற கரிதாமால ()

அன்றி யெண்ணிரண டாமுப சாரத்திற கடுத்தவை யநராளிற
குன்றி யததுணை யீயினு மாயிர கோடியாயப பலனலகு
மென்றி ருடகுறும பறவெறி கனைகட ரிரவிசெங கதிரொன்னத [ன்,
தூன்றி ருஞ்சடைத துறவாகேட டெவபுறச குதலுண டிரைசெயதா

குபேரசசருக்க முற்றிறறு.

சாலிகோத்திரசசருக்கம்.

கீழனிமலை கயலகனவளளைக கொடிசுதிப்ப தென்கருழைபாய்
கருங்கட பைநதாரக, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முததவ கொடுப்போன போரி, னுழனிமலை கடக்கரிதென் றருக்கனு
ளந தடுமாத வவுணாக கொந்து, பழனிமலை குடிபுருநத பகவனிரு
சரணமலச பரவி வாழ்வாம. (க)

அங்கிராப பிருகவிட பன்றதீ சிவத்திரிகா சிபன்சு பேதன்
பங்கமில்வான் மீசெர பங்கனசா பாலியருட பரதது வாசன
றுங்கமுறு புலத்தியனற சுசீலனா ரதன்மரிசெ-சுகன்மராக் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன முற்கலன்முற படுமுனிவ ரிவர்கள யாரும்.

பாடலிக்கு மதுவளிகும பசுந்துளவோன முதலமர படிவாயாகருங்
கேடளிக வருங்கடுவுண டவனருளசோ சூதனமுகங் கிளர நோகப்ப
பீடளிகுங் தவமுனிவ சிவரிசினோற தவாககிறத பின்பே ரின்ப
வீடளிப்ப தனறியிகம் விழைதனவு மளிகருமோ விளம்பு கென்றா

அரவுமதி முடிததசடை யாரணிரவிற கணபடைநீத தருசசித தான
ல, குரவுதுகள படுததிரெடு நிலத்தினமிகு செலவடெலலாங் கொடுக்கு
மைததாய, விரவுகொலை முதற்பாவ வலவீனையின வோபிடுங்கி வீடு
டலகும், பரவுமிதி னிகழகாரைத யொன்னுளதென றுயாகுதன பகாவ
தாளுன.

(௪)

காலிகோத திரத்தியலயிற புரநதருருங் கண்ணணமுதல கருதற
கொண்ணுச, சூலிகோத திரத்தவா கொண டெயிலொருமுன றழறக
ளித்த தொல்லோன் றிங்கண, மோலிகோத திரவருளே பொவேண
டி யறையுமறை முறையி னின்றோன, சாலிகோத திரனென்போ
தரித்துடையா னொருவனுளன றவததின மிககோன

(௫)

வேதியாதங் குலத்திலுடா விணமணிகண மணியெனலே விளங்
கும் வேத,மோதியுணாந தறிவரிய கலைக்கடலின கரைகடந்திட யொ
நூல வல்ல, வாதியரை வென்றுசுநதி வந்தனைகண முப்பொழுதும் வ
ழிவா நாற்றிச, சாதிமுறை தவறும் ஸ்தியுட னெடிதுதினஞ் சரிகு
நாளில.

(௬)

வம்பவியுங் குழனமனைவி மக்களசுறற முதற்குமப மலிய நா
ருரு, செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க னோக்கமின றிச சிறு
மை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனசெயவே னென்னமன்
த தெண்ணித தென்பாற, கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடந்தேடிச செல
வனெனக் குறித்துக் கொண்டே.

(௭)

தடங்கரைகொண டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச
சலதி யேழுங், குடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவ
னடி குறுகிப் போற்றி, விடங்கலுழற பணிவாயி லகப்படுமண கே
மெனன மிடிவாயப் படடேன, றிடங்கொடுள்ளந் தேறியுய்யும் படி
யடியேற குனதருடகண செயதி யெனறா

(௮)

ஆங்கவனு முனதருளகூ ராதனைனை முகநோகி யவனி மீதிற,
நீங்ககற்றஞ் சிவரிசினோற றிடிவலுமைப் பெருங்கடலின றீரங்
காணபாய, பூங்கமலத் தயனாஹம் புகலரிய போகமெல்லாம் புதிதுப

பின்னா, நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதிட்டி னிகழ்த்தி
ஞால. (௯)

அனையசிவ நிகிரோதகு முறைமறையா கமப்படிநீ யடிய னே
னுச, இனையபரி செனவிரித்தினை டியமபுகென விருக்குமுன்ன விப
மபும வேதந, தனையுணருங் குடத்தனைய னவவிரதந தனேநோற்குந
தனமை பெல்லாங், கனேகடலுண டருடிருவாய மலாநதவனுட புல
ங்களிககக கழறிப பின்னும். (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழுவிரத மிதனிலைமை புகலற ப
றறே, வெநிலமுந் தொழத்தகுந றலத்திலிருந் திவ்விரத மியறற
லுறற, னன்னிலவித் தெனவோங்குச சின்னாளிற் பெரிதுபய னலகு
மென்ன,வநிலமு மெனககறியச சொல்லுதில லொதிபயிலு மறிஞ
வெனறற. (௧௧)

சேவனம் பொழியுமிருட கொண்டிறங் கொண்டிடு மெய்ச்
செய்ய செங்கண்,மாதவனம் புயனறவள வாரணத்தின வரும்கவான
வானில வாறோ, பாதவன சம்பரவ வுமையாளோ டெமையாறும்
பரமன வையும், வேதவன மென்னுலக லொனறுளதங் கதனறகை
யா விரிகக வல்லா. (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயன்றுசெய்தீ வினைககிழங்கே மூ
ல மாகப,பின்னுருவ மெடுத்திழங்கு பிதநருமத் தலத்திறககப் பெறற
ொன்னிற, பொன்னுருவச சடாமெளலிப புனிதனற ரகபிரமம்
போதித் தாதித், தன்னுருவ தருவதன லத்தலத்துக கிண்புகலச சரி
வே றுண்டோ. (௧௩)

பொன்னிமுத னதிப்புணலபாய புலவுந்மழ கடற்றீர்ப புளின
தோறுங், கன்னியிளம் பெடையொடனனங் கலநதுவளங் காடமே
றைக்காட்டு வேணிச, சென்னிதனின மதிமுடித்த சிவபெருமான ச
ந்நிதியிற் றிருமுன் னாக,வன்னிமர மொனறுளதாங் கடியர்வினைக கா
டுகமே வன்னி யாமால. (௧௪)

விண்ணவர்ஹ சனேபுரியா மறையொழுக்கம் வழங்கியவே திய
ர்கோல் கோடி, மண்ணவரை வருத்துகின்ற மன்னாநெறி பிழைத்
தொழுகும் வணிகா முன்னு, வெண்ணவரும் பின்னவர்க்கு கரசாதி
பரிவையர்மற் றிவீர் றுகப், பண்ணவாநா டெனத்தகுமத் தலமேவு
ம பொழுதொதல் பதக ரேனும். (௧௫)

சிறையறுயிப பிறவியெனும் பிணிகுடைநீர் வமமினது தீர
பபன் யானென, மறைபறையிற கறவகுதிரை மறைநதிகக் ணடை
சுகுடைந தாடிக் கோடித, ஆறையதனிற படிநதுமுதற சுருதிதொ
ட்ட வாரிதனிற ரோயநது தொன்னூன, முறைவழுவா ஆனனிமஸி
கனனிகையிற னுன்னியநீர் மூழ்கி யேறி (௧௬)

விடமுனிய வருமமையத திமையவாககா வுண்டுவிட விண்டு ப
ணடு, தடமுனியிற குனிததுகைத தெயிலொருமுன மழறகனிதத
கலுவற போற்றிற, றிடமுனிய பொருன்னததுநு தெதியற முதநி
பிணுரு சேரவ னெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப பெருமைபெல
லா மகிறகறியக கூறிய பின்னும். (௧௭)

அததல மா ஸாகாசி மமபலமற நெவறறிணுகு மதிக மென
றே, முததலமும் புகழவரு முனிவரனை வருமொழிந்தார மொழியா
ரினற, வெததலமு மதிக்குமித்த தலத்திலிருந் திவவிரத மியற, றிற
ததி, கைததலத்தில் வைத்தநெலவிக கனிபேரலக காணடிபெனக க
முறிய பின்னா (௧௮)

நலவலனை யதனமலை மவகையொடு கிராதருந் நண்ணிக் காணி
ற, செலவலனை வருங்காண வெலவலருச சுன்னையெனச செயிரத
துப போரசைய, மலவலனை யுளத்திருத்தி மறைவலனம் வாதாவி ம
டியச சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா
மேவ லுறான. (௧௯)

உறறவணுற றிடுமபுனித தீரத்தமெல்லாம படிநதாடி யுயாபொற
கோவில, சுறறியலம் வந்துகொற்ற வீரகத்திச சேதகனரு டொழு
து முன்ன, ளறறமினாண மறைநறைப்போ தாலருசகித தருளிறை
சே வடிகள போற்றிக, குறறமியலா ளைப்பழிகத மொழியமமை
நூபுரத்தான குமபிட டேத்தி. (௨௦)

ஒருபொருளை யுணரநதிருகண பனிதூங்க முப்பொழுது முயா
நால வேதந, தருபொருளா மஞ்செழுத்தை நெஞ்செழுத்தி யறுதொ
ழிலோர தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைத்தும் படைத்த
ளிகளு தன்மையினன் மண்ணோ விண்ணோ, இருபொருளென் றி
மெயன்மாற கெட்டாத பதம்பெறுவா னிதயத் தெண்ணி. (௨௧)

சிவசிவாரு சதூரத்தசியிற றிங்கடொறுந் துயிவனவு சிறிது
மின்றித, தவமுயலவா னீராடி விலவமுடன் காதமலா சாதஞ் சாத

தீப; பவமறமந திரவீன்று பரிநதூவே தணமுரிநது பாடி யாடி,
நவநவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில். (௨௨)

முடிடைய தலைச்சேவற துவசனைபபெற நெடுத்தவிடைத துவசன
பொற்றா; னேடுடைய மனக்கமலத திருத்தியருச தெதிடுமோ ரிரவி னா
பபண; கோடுடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெளவினடமேற
கொண்டு கூடாதது; காடுடைய மலைமகளோ டெதிரின்ருன் மறற
வன்கண களிக்க மன்னே (௨௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிரமநாகா மரமுரன்று பிரச
மாநத; நறைகாட்டுங் கொன்றையநதா ரணிநதிலகு திருமராபு நய
ன் மூன்றுங், சறைகாட்டுங் கந்தரமு மந்தரத்திண புயநானகுங் க
ணடு முதலித, துறைகாட்டுங் கடற்பிரச சுருதிவனத திறைவனடி து
தித்தல செயவான. (௨௪)

வேறு

கனக்கோலவல விடமுண்டருள களததாயகவின் றருஞ்சா
மனக்கோமனத திருமேனிகொண மலைமாதின பணுளா
தனக்கோகன தகசனணினன றருவேடனைச சுமீதிக
குளக்கோவுடை யானேகுறிக குங்கோவுடை யானே (௨௫)

கடுஞ்சுகாத தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்கானவா குலநதோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தொடுங்காயகனை யெனமாலவாத துணரோபுர முன்னா
னடுங்காரமுகத தானேயொரைந தழுகாரமுகத தானே (௨௬)

சமபுககிளை கிளையினகிளை தானாயவர மீனா
மொயமபுறநீடு கொடிமன்னவன் முனனேகொடு வந்தா
யமபுறறநன் முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
கமபுககுழை யானேகயக கமபுககுழை யானே. (௨௭)

நரககுளிர்ப் புனல்வையை யி னிடியுங்கரை நொடியிற
றுராச்சொரி மண்கூடை சுமாதேயடி பட்டாய
கோரச்சின மிக்காகிய கொக்கின்சிறை யககி
னாரச்சடை யானேநினை யாரரச்சடை யானே. (௨௮)

கலைமாமறை யயனீற்று கற்பநதொறு நல்குந்
கலைமாலு புனைந்தாயவட தருநீழ் விருந்தாய்

கொலையாகதி ராழிப்படை கொண்டேசலந தானே
மலைமாதிடத தானேயிம மலைமாதிடத தானே. (உ௯)

சிலைதனாண்டனி லுதித்தோங்கிமண டினைத்தேங்கமுன சிரித்தே
யிலைத்தானெப்பொன னிறத்தியவ னுடறணேடிடு மரியை
யிலைத்தாங்குயிர கொளச்சிமபுள தானுடயி லாராமுத
திலைத்தானையி னுனேபுலித திலைத்தானையி னுனே (௩௦)

பண்பபாமபண்ப பரவைசகுநம பரவைப்பெரு வீரக
முணரத்தாங்குகள விடுஞ்சுநதர கொருசுநது நடநாய
மண்பபூந்துகள் குடைநதூதிமை வரிவணடிமிர மதிலை
துணாப்பூங்கனி யானேதொழுந தொண்டாககணி யானே. (௩௧)

சுதைசகுமபநன முலைமாதனாத துசலாபுவிச சுரனா
வதைசகுமபழி தினேமாறநிடு மணிகளனிகை யுடையாய
பதைசகுமபடி யடலாராகொடும பகோசமன மருமத
துதைசகுமபடி லானேகரத தொளிரப்பொங்கழ லானே. (௩௨)

சலத்தானமிகு வ கொடியோனிகை தருவீனையின் கொடியோன
புலத்தாக்கரி யிருநானகுடன் பொருதனறடல புரியு
முலத்தோடலை நெரிபட்டு னுட்குமபடி யுனறு
மலாககானகத தானேநிரு மறைக்கானகத தானே. (௩௩)

துன்பநதரு பிறவிப்பிணி தொலையும்படி நிலையா,
மன்பங்கியி னிழுதிட்டென வகநெசுரு கிப்பூ
நன்பங்கய கிகாநின்பத நாளுநதொழு மடியாராக
கின்பநதரும் பித்தாவர மெனையீவிரும் பித்தா. (௩௪)

வேறு

என்றுபல துதிக்கறி யானந்த மிருநதுபுன லிருகண் சோராத, து
னறுமயிரப புளகமெழப பரவசனாய வீழநதெழுகது துளளி யாழித்,
தனறுணைச்செங் கரங்கூப்பி முடியிலவைத்தப படியினின்றோன் நன
னை நோக்கிக, கன்றுசினக கருங்காலன் றினையுதைத்த செங்காலன்
கழுது மன்றே. (௩௫)

உவரிவளை நெடுநிலத்தி லுடறணிலா கண்டலண்போ துவப்பி
னோடுந், துவரிதழ்வாய் மனைவிமகா குழமிகு போகமெல்லாந் தய
ததுக் கறறைக, கவிரிசிலா புடையிட்டக கணங்களுநிர கொண்ட

ழைப்பக் காய நீததுத, தவரிதய மெனவிளங்குவ கயிலைமலை வருதி
யெனச சாற்றிப் போனாண். (௩௬)

அன்றுமுத லளகைகாக கதிபதிபோ னீதிபலபெற றவனி மீதிற்,
றுன்றுபல போகமெலலாந துயத்துநெடு நாட்கழித்துத் துதித்து வா
னோ, நின்றுதொழப் பதஞ்சலியும் புலிமுனியுங் காணநித்த நிருத்தந
திலலை, மனறுதனி லாடியபொற புவடிவாஞ் சேவடியின் மருவி னா
னே. (௩௭)

ஈதுமுத னிசுழகாரை யாரோனாஞ் சிவநிசினோற றிடுவோர் பேறி
க, கோதுவதெ னுளத்திலவிழைந தனபெறுவ ருலகமநீ னுடல்ம விட்
டாந், றுதலிழ்ப்புங் கொன்றையநதாச சடைமுடியோ னிருசரணஞ்
சாரவா, றொன்று, சூதமுனி வரனமுனிவ ரனைவருங்கேட ளெளகிழ்ச
சொன்னாண் மனனோ (௩௮)

வேறு

வாழி மாதவா வாழி மனுகெறி
வாழி மாநிலம வாழிநல லானினம
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே (௩௯)

சாலிகோத்திரச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆட கூடிய விருத்தம, எகடு

சிவராததிரிபுராணம்

முற்றிறறு.

பிழைதிருத்தம்.

—0—

பக்கம்	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ	உஅ	ச	புயல	புனல
133	உகூ	உ	வேறிலான கண்ட	வேறிலா ன்கண்ட
க0	நச	ச	கதி	கதிர
க௯	கூச	க	பிளம பாகி	பிழம பாகி
கச	கூஅ	ந	மீரூயப	மீரூப
கரு	எச	க	உயிகா	உயிக
க௭	கக	உ	மனோனமணி	மனோனமணி
கஅ	கந	உ	பெறுவாரால	பெறுவாரால
33	ககூ	ந	தானொன	தாமொன
உ0	ந0	ந	வேலை	வேலைத
உக	ச0	ந	நாலாரு	நாலாரு
உஉ	சந	ச	றுங்கமுரு	றுங்கமுறு
33	சரு	உ	உச்சரித்தி	உச்சரித்தி
உந	சகூ	ந	கொன்ற	கொன்ற
33	ருஉ	உ	நானிலத	நானிலத
உ௭	நந	ந	னாவினி	நாவினி
உஅ	• நஅ	க	பேதயை	பேதையை
உகூ	சரு	உ	விளைத்திழி	விழைத்திழி
நச	க00	க	யைவொன	யைவொன
33	க0ரு	க	சோந்து	சோந்து
ச0	கநக	ரு	தரிசித்தானே	தெரிசித்தானே
சக	ககூ	ந	பெருக்கன்ற	பெருக்கன்ற
33	கசக	ந	கிரி	கிரி
சஉ	கசரு	ச	மேயன	மேயென
33	கச௭	க	கிடைபூடு	கிடைபூறு
சந	கரு0	க	னெயது	னெய்து
33	கருரு	ச	கண்ணுதலை	கண்ணுதலை
சச	கருகூ	க	பாடுகூ	பூடுகூ
சரு	ககூ	ந	தண்டமெனேப்	தண்டமெழப்
சகூ	க௭ரு	க	கண்ணு	கண்ணு
ச௭	கஅக	ந	மேரா	மேரா
சஅ	கஅஅ	ந	யுச்சிதமாயச்	யுச்சிதமாச்
ருஉ	உசூ	ச	சூழ்	சூழ்

பககம்.	பரட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
டுஉ	உஎ	ச	னெழுந்தது	னெழுந்தது
டுச	நக	ச	துளதால	துளவரல
டுடு	டு0	ந	னாமினி	னாமினி
டுசு	டுக	க	மாதாபல	மாதாபலர்
டுஅ	எஉ	ச	தெழுந்தற்ற	தெழுந்தற்ற
குக	கச	ந	றுசிதமாயக	றுசிதமாக
கஅ	சக	ந	கண்ணினை	கண்ணினை
எ0	டுஅ	க	துபய	துபயக
அஉ	அ0	அ	வீடடைவ	வீடடைவ
அடு	உக	க	சனமம	சனமம
அஎ	உந	உ	டியுத்தஞ	டியுத்தஞ
அஅ	க	ந	தெறும	தெறும
கச	கஉ	க	கொண்டநிறங்	கொண்டனிறங்

கடவுள்வாழ்த்து ந - ம் பககத்தில் சண்ம. சுரா திருஞான சம்பந்தநாயனா என்பவற்றை முறையே சண்டேசுரர் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தநாயனா என வாசிக்க.

